

Žarja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President

Mrs. Marie Prislend,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President

Mrs. Frances Rupert,
19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President

Mrs. Mary Coghe,
4617 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President

Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica Fourth Vice President

Mrs. Frances Raspet,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President

Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary

Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer

Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors

Mrs. Mary Tomazin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 56th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKKE ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SŽZ\$1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.....\$1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

1135 East 71st St.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK: Editor

1135 East 71st St.

Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
Urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N.E. Broadway St., Portland, Ore.

Imenstnica nadzornicam:

Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1942 — April — 1942

Month for Christ our Redeemer

Birthstone: Diamond (Innocence)

Flower: Primrose (Love and jealousy)

1. Wednesday	St. Theodora
2. Thursday	Holy Thursday
3. Friday	Good Friday
4. Saturday	Holy Saturday
5. Sunday	Easter Sunday
6. Monday	St. Celestine
7. Tuesday	St. Herman Joseph
8. Wednesday	St. Concessa
9. Thursday	St. Mary of Egypt
10. Friday	St. Macarius
11. Saturday	St. Leo the Great
12. Sunday	Low Sunday—St. Julius
13. Monday	St. Hermenegild
14. Tuesday	St. Justin
15. Wednesday	SS. Basilissa & Anastasia
16. Thursday	St. Benedict—Joseph Labre
17. Friday	St. Anicete
18. Saturday	St. Apollonius
19. Sunday	Second Sunday after Easter
20. Monday	St. Marcellinus
21. Tuesday	St. Anselm
22. Wednesday	Solemnity of St. Joseph
23. Thursday	St. George
24. Friday	St. Fidelis of Sigmaringen
25. Saturday	St. Mark—Rogation Day
26. Sunday	Third Sunday after Easter
27. Monday	St. Peter Canisius
28. Tuesday	St. Paul of the Cross
29. Wednesday	St. Peter, martyr
30. Thursday	St. Catherine of Sienna

Supreme Officers' Birthdays in April

April 23—Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave.,
Cleveland, Ohio

April 24—Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eve-
leth, Minn.

For Victory...

Buy

U. S. DEFENSE
BONDS
STAMPS

THE SHIP OF STATE

Thou, too, sail on, O ship of State!
Sail on, O Union, strong and great!
Humanity with all its fears,
With all its hopes of future years,
Is hanging breathless on thy fate!
We know what Master laid thy keel,
What workmen wrought thy ribs of steel,
Who made each mast, and sail, and rope,
What anvils rang, what hammers beat,
In what a forge and what a heat
Were shaped the anchors of thy hope!
Fear not each sudden sound and shock,
'Tis of the wave and not the rock;
'Tis but the flapping of the sail,
And not a rent made by the gale!
In spite of rock and tempest's roar,
In spite of false lights on the shore,
Sail on, nor fear to breast the sea!
Our hearts, our hopes, are all with thee,
Our hearts, our hopes, our prayers, our tears,
Our faith, triumphant o'er our fears,
Are all with thee, — are all with thee!

H. W. L.

VELIKI PETEK

Bled, krvav, srdito razstepen,
Nag visi na križu Mož bolesti,
Brez lepote, kakor črv na cesti,
V prah pogažen, strt in zapuščen.
Neba On in zemlje gospodar,
Med zemljo in nebom nem vzdihuje,
Bolečina prsi mu dviguje,
Trnjev venec glavo mu razjeda,
Truplo se drhteče Mu seseda,
Ugasne, ugasne mu očesni žar —
Ljudstvo, zgrnjeno iz daljnih dalj,
Ljudstvo pa pod križem Ga preklinja,
Ko življenja Njemu moč izginja:
"S križa stopi, Izraelov kralj!"
In izvije se Mu glas proseč:
"Kaj sem tebi storil, ljudstvo moje,
Da postal sem žrtva strasti tvoje,
Kaj sem ti storiti moral več?"

S čim sem, ljudstvo, te razžalostil?
Iz Egipta sem Te varno rešil,
Glad očetov tvojih z menoj tešil,
Žejne sem iz skale jih pojil.
Česa nisem storil ti, povej!
Dvignil sem do slave te visoke,
Žezlo sem ti dal kraljevo v roke,
Ljubil tebe, ljubil sem brez mej" —

Toda ljudstvo bolj, še bolj hrumi,
Kolne zasmehuje, divje vpije:
"Strani, smrti naj Ga noč zakrije,
In nad nas naj pride Njega kri!"

Bled, krvav, kot nekoč — nag in strt
Še visi na križu: in po svetu
Nehal ni še isti klic besneti,
Ni goreti nehal isti črt . . .

M. Opeka.

NA NJEGOVEM GROBU

Na Golgati križi trije stoje —
Končano! Na vzhodu zlati se dan,
A Njega so deli v naročje zemlje —
Prestal je, skelečih ne čuti več ran.

"O tepci, kaj smo zblazneli takrat,
Ko kamen na grob zavalili smo —?
Končano! Čemu smo rabili pečat?
Hosana, saj Ga umorili smo!"

"Oprala nas kri je Njegova,
Umrla nam v prsih peklenska je strast . . .
Le nekaj — čemu nam bojazen je vstala,
Mar slutijo duše nam bližnjo — propast?"

"Skesajte se svojega slepega dela
Čas še je! Boga umorili vi niste —
In vrata vam bodo v nebo zažarela:
Vi prah ste, jaz Bog vaš, usmiljeni Kriste!"

Prišel je, prišel tisti veliki dan,
Dan zlati vstajenja, rešenja:
Dvignite glave, otresite se sanj,
Napijte se žejni — življenja!"

ALI BOMO VSTALI?

KO poslušamo ali čitamo vojna poročila, ob čemer se posebno zgražamo je dejstvo, da sovražnik postopa z neoboroženim civilnim prebivalstvom hujše kot pa z oboroženim vojakom. Vojak ujetnik je vsaj kolikor toliko zaščiten po mednarodni pogodbi in tudi najbrezobzirnejši napadalec mora to pogodbo vsaj deloma spoštovati, ako noče, da se mu v nasprotnem taboru plačuje milo za drago, a civilno prebivalstvo, to so žene, otroci in starčki, se zdi, da so izročeni sovražniku na milost in nemilost. A milost je modernemu napadalcu tuja. Civilizirani svet protestira, se zgraža — a ti krvniki izvršujejo svoje delo naprej, ne meneč se za ničesar. Kaj vse so počenjali Nemci na Poljskem, kjer so enostavno izpodili stotisoče Poljakov iz njihovih domov ter jih pogнали, kakor živino v koncentracijske tabore! Kaj počenjajo v Sloveniji, kjer so prav tako pogнали tisoče naših rojakov v tujino, ali jih zaslužili v prisilnih delih v tovarnah, rudokopih in drugje. Milijoni Kitajcev so poginili pod mečem japonskih napadalcev. Milijoni Rusov so popadali pred strojnimi, vse v večjo slavo komunizma. Resnično, najsrečnejši so oni, ki ne živijo več ter jim ni treba premišljevati o strašni zablodi človeštva.

Človek bi ne verjel, da živimo v prosvetljenem dvajsetem stoletju. Morda pa bo v zgodovini človeštva zaznamovano kot najbolj divjaško stoletje! S toliko prezirljivostjo in pomilovanjem zremo na prejšnja stoletja, ko ljudje še niso imeli vseh teh različnih mašin, kakor jih imamo danes. Toda, kaj pomagajo mašine, ako jih pa uporabljamo v nesrečo, mesto v srečo človeštva. Dvomim, da bi se mogle stvari, ki se dogajajo v našem stoletju, dogajati v najtemnejših dobah starega ali srednjega veka. Kaj nam koristijo šole, ako pa je vedno manj pravičnega in logičnega mišljenja, ako te šole ne vzgajajo značajeve, ljudi duha in srca. Večina zna čitati, ima svoj dnevni časopis. Ali pa smo vsled tega postali boljši in pametnejši?

Pred kratkim je zapisal neki Walter Duranty v tedniku Collier's nekaj o Rusih. W. Duranty je preživel dolga leta v Rusiji. Tudi on hoče veljati za borca demokracije, svobode, resnice in pravice. Vendar pa je po njegovem mnenju vse prav in v redu, da so ruski komunisti uničili milijone življenj, predno so mogli izvršiti socializacijo ruskih kmetij. Nekako sličnega mnenja je tudi neki Quentin Reynolds, ki vidi v Stalinu nekakega dobrodušnega strica, kateremu je nasilje tuja stvar. Čudna logika, čudna sodba! In ti ljudje niso navadni časnikarski dopisniki, ampak ljudje, katerih razprave berejo milijoni. Sodba

teh mož je približno takšna: Glavno je uspeh, na sredstva ne gledamo. Po tem principu je težko razumeti, čemu smo vrgli v ječo Al Caponijsa, znane italijanskega zločinca, ki je tudi dosegel prav lepe uspehe. Tako vidimo, kako je naša sodba zmedena in površna. In ako je sodba mož, ki so vplivni v javnem življenju, tako čudna, potem bi človek skoro dejal, da ni več pomoči. Edina naša tolažba je, kakor pravi Monsignor Sheen, da je sodba navadnih ljudi mnogo bolj človeška in zdrava, kakor pa sodba teh takoimenovanih naobražencev in prosvitljencev. Saj se ravno vsled tega borimo proti Hitlerju, ker se ne poslužuje človeških sredstev! In česar ne odobravamo pri Hitlerju, ne odobravamo tudi pri Stalinu. To je po našem mnenju logično. Razume se, da nam je čisto prav, da so ruski komunisti postali naši nekam prisiljeni zavezniki. S tem pa še ni povedano, da smo pripravljeni sprejeti rdeče nauke in njihov azijski način vladanja. To je treba večkrat poudarjati, da ne bodo tudi naši ljudje pričeli misliti, da je postala komunistična Rusija kar čez noč belo, nedolžno jagnje. Ruski strah je postal slučajno naš zaveznik in mi mu bomo naklonili vso pomoč, da premaga drugi strah, nemški nacizem. To je pa tudi vse. Dokler je Rusija komunistična, ne moremo od nje pričakovati več in tudi ne moremo z njo imeti ožjih stikov.

Praznik Vstajenja, ki ga tudi letos obhajamo, naj nam bo simbol onega vstajenja, ko bo človeštvo vstalo iz zablod, krvi in sovraštva, k vseobčni ljubezni.

 POD KRIŽEM

Kako si trpel Ti, božji sin —
 Kako pa trpel sem jaz,
 Jaz, ničevi nič, človeški trpin?
 Plijuval sem z Judi v Tvoj sveti obraz.

Ti pa nisi obrnil glave
 Od mene, od Iškarijota proč:
 Pokazal si svoje ljubeče srce
 Postavil mi sonce pred noč ...

In jaz sem videl v Tvoje srce,
 Kako je močno krvavelo,
 In jaz sem videl razpete roke,
 In jaz sem videl mrtve noge —
 Boga sem videl in sveto razpelo ...

VELIKONOČNI POTRES V LJUBLJANI IN NJE OKOLICI 14. APRILA, 1895

RESURREXIT! Vstal je! Aleluja! — odmevalo je veselo po hribih in dolinah, po mestih in vaseh, po kočah in po palačah ter oznanjalo Velikonoč, najlepši, največji in najveselejši praznik krščanski. Velika nedelja! Že mnogo let ni bila tako težko pričakovana, njen prihod že dolgo ne tako zaželen, kakor tisto leto. Nič čudnega! Saj je pa tudi mnogo let ni bilo tako odurne in puste zime, kakor je bila takrat. Zato je tem glasneje odmevalo od srca do srca: Aleluja! Zato je tem čvrsteje dramilo zemljo iz njenega nenavadno dolgega spanja, klicalo jo izpod snega in ledu ter jo budilo k novemu, veselemu življenju.

In naposled je vendar napočil veseli dan! Velikonoč!

Veliko soboto je šel ves dan dež, po malem je še celo sneg naleteval. Vstajenje se je moralo vršiti po cerkvah; nobena procesija ni mogla ven na dan. Tudi velika nedelja je bila deževna in mrzla. A proti večeru se je vendar zjasnilo, in ko je šlo sonce k zatonu, zamigljale so neštne zvezde na nebu. Kakor se na tak svet dan spodobi, šli so ljudje večinoma prej, kakor sicer po navadi k počitku in pozaspali so z veselo nado v srcu, da bodo v kratkem času nastopili lepši dnevi in prijaznejši časi, polni cvetja, vonjave in ptičjega petja.

Pogasnile so bile luči po hišah in tih mir je legel po zemlji. Toda naenkrat bilo je okrog četrt na polnoč — začuje se bobnenje in bučanje, neko divje rjojenje in tuljenje, kakor bi se bil napovedal sodnji dan. Prihajalo je iz dna zemlje ter grmelo, ropotalo in pokalo, kakor bi se zemlji kosti lomile. Vmes pa vik in krik, jok in vpitje ljudij, ki jih je nepopisni ropot in grom tako neusmiljeno izgnal iz prvega, najslajšega spanja.

Bil je potres, tako silen in grozen, kakoršnega na Slovenskem še niso doživeli. Najhujše je ta groza zadela Ljubljano in nje okolico. Kakor če dregneš s palico v mravljišče, tako ti je naenkrat planilo po Ljubljani vse po koncu. Pa kako bi tudi ne, ko je pokalo in hreščalo po stenah, kakor bi se imele isti trenotek smleti v prah; vdiral so se stropi in vsipalo, trgalo in luščilo se je ž njih na postelje in na ljudi. Po sobah so se vozile goste meglice prahu, kakor po starem poslopju, ki so se zidariji lotili podirati na vseh koncih. Vmes pa so se ljudem, ki so po prvem strašnem sunku planili s postelj, zibala tla pod nogami, kakor bi se vozili na ladiji, ki jo vihar premetava po razburjenih valovih. Vsak si je mislil, zdaj in zdaj se zemlja odpre in vsi se pogreznemo vanjo.

Ta prvi in najsilovitejši sunek je trajal nad 20 sekund; a prvemu je sledil kmalu drugi, že čez par minut. Ni bil sicer tako močen kakor prvi, tudi ni napravil toliko škode, a ljudi je zbegal še bolj, ker so se iznova vsipale in padale s sten ure in podobe, in so ropotale posode s polic in omar doli nanje, mize in stoli pa so poskakovali od tal in se preobračali hrumeč in truščec po tleh.

"Le ven iz hiše, le ven!" in "Bog se nas usmili!" kričali so ljudje križem sem in tja ter drvili po podirajočih se stopnicah drug čez drugega ven

in doli na cesto, večinoma neopravljeni ali zaviti v to, kar je v naglici kdo najhitreje dosegel. Zbegan in preplašen ni nihče pomislil, da tudi zunaj na cesti ni varno, da je tam morebiti še nevarnejše, kakor med domačimi stenami. K sreči pa v tem usodepolnem trenutku ni bilo mnogo ljudi na ulicah; res sreča, da se potres ni prigodil po dnevi sicer bi bilo ranjenih in mrtvih po ljubljanskih cestah na stotine.

Toda v svoji zbeganosti ni pomislil nihče, kaj storiti temveč je planil ven na prosto. Naenkrat je bilo vse živo na cestah, kakor o kakšnem sejmu. Tu kliče in prosi pomoči mati, ki je pograbila in v naglici zavila v blazine in odeje svojega ljubljénčka, med tem, ko se druga dva ali trije oklepajo njenih rok ali pa se krčevito oprijemljejo njene obleke, da se ne izgubijo v temi in gneči. A kam vse hiti, tega ne vpraša nihče. S težko sapo in toliko, da ju kašelj ne zaduši, stoka in šepa tu star mož in tam stara ženica po stopnicah doli, a od starosti, slabosti, mraza in strahu šibe se jim kolena. Dasiravno so že stari, ter izkusili že mnogo hudega in bridkega na svetu, ali toliko groze, toliko strahu, kakor v teku teh kratkih trenotkov, še vse svoje življenje nikoli ne. A kam sedaj? — Le ven, ven — in gneča ljudi jih vzame s seboj in jih peha v hladno noč, po kateri se razlega vpitje, klicanje, ihtenje in jok!

Srečni tisti, ki so ušli iz podirajočih se poslopji a kaj početi z bolniki. To je bil velik strah za posameznike in koliko več strahu je bilo v deželni bolnišnici, kjer so imeli na stotine bolnikov. Res vsakemu zdravemu je bilo na mislih le lastno življenje, kdo bi se zmenil na bolnike. Vsakemu je bilo za lastno kožo, samo usmiljenim sestram ne, ki so to strahovito noč pokazale, kako resno izvršujejo svoj poklic. Ko se je začelo tresti in začelo škripati po zidovju in posteljah, so bolniki planili na prosto ter bežali na vse strani, da se rešijo, a velika večina se ni mogla ganiti; kričali so in klicali na pomoč. In ne zastoj. Prišle so jim na pomoč usmiljene sestre ter hitele nositi jih, najrajši kar s posteljami vred ven na dvorišče in se niso zmenile na svojo varnost, dokler ni bil zadnji bolnik, če tudi ne ravno na gorkem, vendar pa vsaj varno spravljen pod milim nebom.

Minulo je med tem dolge pol ure in bilo je okrog tri četrt na polnoč, kar se zamajajo zopet tla in zagrmijo tako strahovito, kakor pred pol ure, ko se je prvič potreslo. Kriče in jokaje se razprše ljudje po cestah, kakor tropa golobov, ko se zakadi jastreb med nje.

S streh se začne treskati na tla, kakor pred pol ure. Vse je drlo ven v "Zvezdo" na sv. Jakoba in cesarja Jožefa trg, pred šentpetersko vojašnico, v Prule in sploh na prostora, od katerih so bile sosedne hiše dosti daleč odmaknjene, da jih niso mogle dosegati s streh doli leteče podrtije. V "Zvezdi" znanem sprehajališču ljubljanskem, so bile vse klopi polne ljudij; kdor pak na klopi ni dobil prostora, bila so mu tudi trda in mokra tla dovolj dobra. Največ pa jih je hitelo na Laterma-

nov drevored in prijazni gozdič Tivoli, ki je dotlej sprejemal vedno le vesele in srečne ljudi v svoje sence.

Po vrtovih so se razne lesene shrambe, rastlinjaki, kolibe, itd. vse do zadnjega prostorčka napolnile z ljudmi; na podeh in po lesenih šupah je sto in sto ljudij prebilo to nepopisno noč. Zaželeno zavetje so bile celo stvari, v kakoršnih sicer tudi najrevnejši človek ne prenoči, na primer zelnate kadi, ki jih je neki usmiljen zelar na Mirji dal nad dvesto izvaliti iz kleti na prosto ter jih dal ljudem v porabo, da so razgrneli svojo posteljno opravo po njih, kakor se je kdo vedel in znal.

A bilo je hladno in noč mrzla. Vendar so se proti jugu začeli množicam obrazi vedriti, posebno, ker je potresanje polagoma pojenjevalo in so po postajali sunki sčasoma pohlevnejši; saj človek tako hitro pozabi tudi najhujše gorje, če mu zamiglja le upanje, da se naposled obrnejo stvari na bolje. Toda, ko se je pričelo že nekako daniti, bilo je okrog četrť čez pet, zabobnel je zopet močan sunek, da je vse prestrašeno planilo po koncu. Vsa upanja so bila hipoma zopet podrtja in ljudij se je polastila nova obupnost. Po malem se je treslo vso noč in do sedmih zjutraj so naštel nad 30 močnih sunkov.

Ko je naposled posijalo nad Ljubljano tako težko pričakovano jutranje sonce, bele Ljubljanke skoraj ni bilo več poznati. Kamor si pogledal, same podrtije, kamor si stopil, si se spodtaknil ob razvaline. — In poslopja? Ta so bila poškodovana, da bi se bil človek najrajši zjokal nad njimi. Po dvoriščih celi kupi podrtij, zidovje razpokano križem sem in tja, celi kosi so se izluščili iz sten in se zvrnili na tla. Hodnik in stopnice so razrahljane, vse se je majalo pod nogo. Po stanovanjih je bilo vse razdejano; posoda je ležala v kupih po tleh, pohištvo razmetano sem in tja, šipe so popokale iz okenj in stene vse razdejane.

Od 1400 hiš, ki jih je takrat štela Ljubljana, potres je prizanesel le malokateri; poškodovane so bile stare kot nove, ali so imele meter debel zid ali pa so lahko zidane, kakor je sedaj pri novih hišah navada. Tudi ne bilo razločka med visokimi in nizkimi poslopji. Tudi cerkve, razven stolne cerkve šentklavške so bile vse grozno poškodovane, najbolj pa veličastna frančiškanska cerkev. Podrlo se ji več stebrov, lepi okrasiki so se okrušili od sten ter popadali na slike in oltarje; zidovje je bilo razpokano znotraj in zunaj; enega angela vrh stolpa je popolnoma skrivilo, drugi pa je odletel na tla. Kazalci na urah so odpadli in eno piramido je popolnoma zasukalo.

Silno veliko sta trpeli tudi šentjakobska in trnovska cerkev. šentjakobski cerkvi, ki so jo sezidali jezuiti je najbolj poškodovalo oba stolpa; eden se je razpočil krog in krog prav gori do strehe.

Trnovska cerkev je bila tudi hudo poškodovana; posebno okoli velikega oltarja je bilo vse razbito. Več ali manj so bile poškodovane tudi druge cerkve.

Izmed javnih poslopij ni potres prizanašal nobeni. Poslopje deželne vlade, muzej, deželna bolnišnica, gledališče, deželni dvorec, fabrika za

tobak, križanki, prisilna delavnica, šole, vojašnice, itd., celo poslopja na ljubljanskem Gradu so bila poškodovana.

Tak nepopisno žalosten pogled se je kazal Ljubljančanom, ko se je velikonočni ponedeljek zdani. Ljubljana je bila videti, kakor bi bil vanjo vso noč streljal kak ljut sovražnik. Sploh je bilo res pravo čudo, saj se pri tolikih nevarnostih ni prigodilo več nesreč in smrtnih slučajev.

Seveda pa se je godilo tudi v Ljubljani tako, kakor se ob takih prilikah godi povsod. Oglašali so se krivi preroki, nekateri iz navade, drugih iz hudobnosti ter napovedovali še hujše sunke, kakor so bili. Spravljali so ljudi še v večji strah in takega govorjenja je bilo toliko, da je dal magistrat po voglih nabiti in ostro kazni zažugal za take laži.

Žalosten velikonočni ponedeljek

To je bilo grozno jutro! Takega Ljubljana še ni doživela; nihče ni vedel, kam se deni. Najrajši bi bili klečali v kaki cerkvi ter hvalili Boga, da je v grozopolni noči prizanesel vsaj s smrtjo, toda še to ni bilo moč, ker so bile cerkve po škofovskem ukazu zaprte. Vsa služba božja — kaj takega še nikoli — se je opravljala pod milim nebom, na Friškovci, v kapelici na polju blizu šentpeterske cerkve, v "Zvezdi," na šentjakobskem in križevniškem trgu. Opravljala pa se je tako še več mesecev pozneje, dokler niso cerkve popravili in se je strah nekoliko podel.

In kako žalostna je bila ta služba božja! Prav kakor veliki petek. Iz stolpov ni donel ne eden zvon, po vsem mestu niso zapele ne ene orglje. Med vsem opravičilo niso čul drugega, kakor lahni žvenket malega zvončka v rokah ministrantovih.

In kam sedaj? Morebiti domov, kjer je po vezah, stopnicah in hodnikih podrtij in odpadlega ometa do kolena? Vsaj v zgodnjem jutru je bilo tako. Šele pozneje se je osrčil zdaj ta, zdaj oni, planil je po stopnicah v svoje stanovanje ter pograbil v naglici, kakor bi bil kradel, nekaj posteljne oprave in nekaj najpotrebnejše obleke, ki jo je ravno dosegel zakaj bilo je zelo mrzlo jutro.

Bog vedi, koliko sto svetilnic je gorelo to noč po Ljubljani do belega dne; kakor so jih ljudje pustili, ki so zdirjali na prosto o prvem potresu; toda čuvala je božja previdnost, da niso popadale na tla in napravile ognja. Da Ljubljana ni med potresom gorela, bilo je res pravo čudo božje.

Tako so tavalili ljudje ves ljubi velikonočni ponedeljek po ulicah. Domov ni mikalo nikogar, zakaj se je še kar treslo, dasiravno bolj poredkoma. Toda podnevi niso bili ljudje preplašeni, ker pod milim nebom so bili vsaj varni, če prav so pritiskale vse druge nadloge na nje — naposled še lakota. Zakaj kuhati se je dalo le v malokateri hiši in še tam, kjer bi se lahko kuhalo, niso imeli ljudje toliko poguma, da bi bili zakurili.

Ko pa se je zmračilo, — nove skrbi! Kje bodo prenočevali? Na večer so bile vse lesene šupe, podi, kozolci in druge zgradbe napolnjene z zbeganimi in spanja potrebnimi ljudmi. Nekateri so zvlekli svoje kočije na dvorišča ter poslali v nji. Deželni glavar sam je prebil več noči v svoji kočiji.

Zato je nastalo veliko veselje, ko so čuli, da je vojaško poveljstvo dalo prinesiti iz svojih skladišč vse vojaške šotore in jih razpostavilo po raznih krajih mesta ter jih dalo revam v porabo. In po zgledu teh šotorov so si tudi drugi, ki niso dobili prostora pod njimi, postavili sami svoje šotore iz kolov, plaht, rjuh in karkoli se je dalo obesiti na kole in drogeve. Na nekaterih krajih je bilo, kakor v kakem ciganskem ležišču. Res žalosten pogled za prej tako lepo Ljubljano.

Velikonočni ponedeljek je prenočilo več sto ljudij na ljubljanskem kolodvoru. Proti mraku je bilo videti kar cele procesije ljudi, ki so s posteljno opravo obloženi se pomikale na te kraje.

Tako sta minula velikonočna praznika. Ko je s torkom napočil delaven dan, bilo je že zgodaj vse na nogah in pri delu. A za toliko dela je kmalu primanjalo delavcev, posebno zidarjev in tesarjev. Zelo jim je bilo ustrezno, ko je vojaško poveljstvo poslalo iz štajerskega kompanijo, v takem delu izurjenih vojakov. Delali so na vseh koncih in krajih in v kratkem času so vse ulice štrlele od samih podpor, lesovja in tramovja. Šele, ko je štrlel tram pri tramu s ceste pa prav gori do podstrešja, se je videlo, kako je mesto razdejano.

Ljubljanski magistrat je imel te žalostne dni nepopisljivo veliko opravkov in skrbi. K vsem drugim neprilikam je pritisnil že drugi dan po potresu dež, ki več dni ni prejenjal. In kako mrzel je bil ta dež! Po šotorih pa so ljudje ležali kar po tleh, niti desek niso imeli pod slamo in žimnicami, na katerih so ležali. Gotovo je blo zelo neprijetno, vendar ljudje niso mogli prehvaliti Boga za šotore. Koliko je bilo Ljubljancev, ki niti teh niso imeli.

V železniških vagonih se je godilo bolje; vodstvo je drugi in tretji dan po potresu dalo pripeljati nad 250 vagonov ter jih razstavilo po kolodvorih, po ljubljanskem, šišenskem in dolenjskem.

Skrbeti je bilo treba za nove podstrehe. Precej prostora se je dobilo v praznih šolah, ki so prenehale in dijake poslali domov, da šolska poslopja vestno pregledajo predno jih začnejo rabiti.

Dajte nam jesti

Manjkalo pa je preganjanim revam še nekaj potrebnejšega, kakor podstrešja to je bila hrana. Pretila je neizogibna lakota. Magistrat je odločil več tisočakov revežem za hrano in kranjska hranilnica je v ljubljanski ljudski kuhinji prevzela stroške za hrane za potrebne ljudij, naj se jih oglasi, kolikor hoče.

Tudi razne hranilnice, banke, bogate trgovske hiše in mnogi zasebni ljudje so odprli svoje radorne roke. Posebno lepo se je v tej hudi stiski skazal cesar Franc Jožef in deželni predsednik baron Hein, kakor tudi mesto Dunaj. Komaj so Dunajčeni zvedeli o potresu, je poslala ljudska kuhinja več tisoč porcij skuhane hrane, ki je še vroča dospela v Ljubljano. Čez par dni pa je prišla s svojimi ljudmi v Ljubljano ter brezplačno kuhala vsak dan za tri tisoč ljudij. Isto tako blagosrčno se je pokazalo vse dunajsko ljudstvo. V nekaj tednih so nabrali nad stopetdeset tisoč gld. Tega usmiljenja Ljubljanci Dunajčanom gotovo ne pozabijo nikoli.

Minister in cesar v Ljubljani

Veliko veselje pa je isti čas prešinilo Ljubljance, ko se je deset dni po potresu pripeljal minister Bakehem, da se sam prepriča o veliki nesreči, o kateri se je govorilo po vsem svetu. Visokega gospoda so razvaline tako osupnile, da je rekel: "Pač sem si mislil, da je mesto hudo razdejano, a da je škoda tako velikanska, ne bi bil nikomur verjel." Obečal je storiti vse, kar bo v njegovi moči.

Še bolj je odmevalo od veselja, ko se je čulo, da pride cesar sam ogledat Ljubljano. In res je prišel! A milo se mu je storilo, ko je videl kakšna je Ljubljana sedaj in kakšno je videl pred dvajsetimi leti. Tako, kakor ga je to pot Ljubljana sprejela, ni bil sprejet nikoli. Kadar je obiskal mesta mu je donelo le veselje nasproti, v največjim sijaju, lepoti in bogastvu, s katerim more dotično mesto takrat na dan. — Ljubljana pa ga to pot ni mogla pozdraviti z drugim, kakor podrtijami in razvalinami. Ginjen je hodil od enega poslopja do drugega ter večkrat vzdihnil: "Oj, to je hudo!" Hvalil je hrabrost očitno, in priznaval blagosrčno delovanje meščanov in vsega ljudstva. Posebno je počastil usmiljene sestre v deželni bolnišnici, ko so se v oni grozopolni noči vedle tako junaško. Tu in tam je stopil tudi v barako ter tolažil tam bivajoče nesrečnike. Mudil se je štiri ure v mestu. Pri odhodu je svečano obljubil storiti vse v njegovi moči, da se mestu in deželi pomaga.

Cesarjev prihod v Ljubljano je poživil ljudstvo, kakor dobrodejen dež od suše zevajočo zemljo. Obudil je žiljavost in delavnost meščanov, obudil pogum za delo ter vnel v njih srca upanje, da jim napočijo srečnejši časi.

Potres po ljubljanski okolici

Grozno je potres razdejal tudi ljubljansko okolico več ur daleč na okoli. Mnogo je trpelo Gorenjsko, kjer je potres imel nekako dve središči, eno na tej strani Save drugo pa na levem — to so bile Vodice. V ljubljanski okolici je posebno trpela Marija Devica v Polju. V Bizaviku je strop ubil neko žensko, v Sostrem je cerkev bila tako razdejana, da so jo morali podreti. Velika škoda je bila tudi v Zavoglu, Štangi, Kresnicah in na Jančem. Hudo je bila prizadeta Šiška, Dravlje, Šentvid, Vižmarje, Medvode, itd. V škofji Loki je bil potres tako močen, da je vse bežalo ven pod milo nebo. — V Domžalah in bližnjih vaseh, Dobu, Jaršah, na Holmcu, v Rovi, Rodici, se je treslo še hujše kakor v Ljubljani. Skoro do malega vse strehe, oboki in vsa zidovja so bila porušena. Še više na Gorenjskem potres ni delal velike škode, vendar so pričale o njegovi silovitosti razpoke v zidovju v Predaslu, Naklem, Tržiču in Radovljici in še celo na Jesenicah.

Da — si torej tudi na Dolenjskem in Notranjskem ni bilo brez škode, bila je ta vendar neznatna. Mnogo so prestali ljudje, toda so vse težave prenesli v zavesti, da so bili srečni, da ni bilo še hujše.

In Ljubljana se je iz posipa in razvalin povzpela zopet kvišku, še lepša in košatejša, kakor je bila pred potresom ter s častjo nosi zopet svoj priimek "bele Ljubljane."

Ljudski rek pravi: zgodovina se ponavlja! In v teh besedah je mnogo resnice. Naša srčna želja je, da bi Ljubljana zopet vstala in bila glavno mesto Slovenije. Usoda, ki je zadela našo domovino lansko leto na velikonočne praznike ji prav gotovo ni bila namenjena, toda v vojnem času ne pozna sovražnik človekoljubja, kakor tudi ne ljudskih pravic.

Ljubljana mora biti za vselej naša, Sloven-

ska! Nesreča, ki jo je zadela na Veliki petek, leta 1941 bo gotovo premagana, ker prišla je v roke tujca po krivičnih potih in taka pota so kratka. . .

Mi Ameriški Slovenci se borimo za tvojo zmag, Slovenija!

Zaobljubimo tudi pomagati v gmotnem kot moralnem oziru, kakor hitro bo to mogoče. In to upamo, da bo kmalu!

Ivan Zorman:

POMLADI V GOZDU

V zelenje se je gozd ogrnil,
v lepoti bujni ves je nov;
in zdi se mi, da čutim, slišim
dreves utrip, pretok sokov.

Miru željan, lepote žejen
poslušam mladih vej šepet:
zgovorni listi mi budijo
spomine drage davnih let

Cvetlice glavice prelepe
na mehkih tleh odpirajo,
v drevsah jim krilati pevci
pozdravni spev ubirajo.

V prihodnje svetle dni smehljam
se,
sedanjost več srca ne tre—
s pomladjo zlata luč detinstva
vsa topla znova vame vre.

Ženski svet

MEDNARODNI DAN POSVEČEN ŽENSKAM

RUSIJA, katero je razno časopisje dosledno slikalo v jako slabi luči, je 8. marca dala zaupnico in priznanje ženskam za njih velikanske zasluge v tem strašnem boju za življenje in svobodo. Ženske v Rusiji niso zapostavljene in manj vredna človeška bitja, kakor so to trdili taki, ki so videli pri boljševikih vse črno in zaničevanja vredno. Ženska v Rusiji uživa enake pravice, kakor njeni moški sodruzi. Kot žena in mati pa uživa še posebne ugodnosti in zaščito od svoje vrhovne oblasti.

Kdor zasleduje potek vojne na ruski fronti, se ne čudi, ako so ženske dobile posebno priznanje in pohvalo. Bolj kot kdaj prej so si letos zaslužile splošno občudovanje, kajti malo vojnih predmetov je izdelanih, da bi ne bili šli skozi ženske roke. Izvežbane v mehaniki so se polotile vsega, kar so prej smatrali edino za moške poklice. Vojna je izpraznila tovarne, ko je poslala moške v boj proti sovražniku in vse te vrzeli so takoj zavzele ženske, da je šlo delo nemoteno naprej. Pocestni promet prav spretno in redno vodijo ženske. Ves železniški obrat se vrši po večini z ženskimi močmi, kajti ženske ne znajo samo voziti ampak so se tudi izučile, da znajo popraviti če kje kaj odpove. Na suhem, na vodi, in v zraku se ženske tako odlikujejo, ker se zavedajo svoje velike odgovornosti za varnost in svobodo svojih dragih. Matere, žene, sestre in zaročenke vse so se poprijele dela s tako vnemo, kakor da je zmaga odvisna od samega ženskega truda.

Višji učni zavodi so ženskam na stežaj odprti in teh prilik se Rusinje prav z veseljem poslužujejo. Število akademsko in tehnično izobraženih žen se množi od leta do leta.

Nemci bi se bili gotovo smejali in norčevali, ako bi jim bil pred vojno kdo povedal o velikih zmognostih inženirke Tatjane Pizkove. Ona je prvovrstna inženirka in nadzoruje specialiste za oklopna vozila. Ona ima jako odgovorno in važno mesto v akademiji za mehaniko in motorje. Ruski tanki so delali velike preglavice nemškemu generalom. Zgrajali so se nad temi motovili, ki so bili izdelani pod ženskim vodstvom in nadzorstvom. Za svojo bistroumnost je Tatjana prejela lepo priznanje od samega generala Baranoviča.

Ruske ženske vršijo vestno službo v vseh poklicih, katere moški polagoma zapuščajo, ker jih kliče armada in morarica. V avijatiki so ženske vsakdanja prikazen, ki ne vzbuja nobene pozornosti več. Velika pomoč so pri transportih in dostavljanju raznih vojnih potrebščin koderkoli se

vleče bojna črta. Zdravnice, bolničarke in sanitejke vršijo svoje težavne naloge s tako vestnostjo in naglostjo, ko pobirajo ranjence, da marsikomu s svojo naglo pomočjo rešijo dragoceno življenje kar na bojišču.

Revolucija v novembru 1917 je žensko oprostila njene inferiornosti ter jo postavila kot enakovredno državljanko z vsemi pravicami, katerih so bili do tedaj deležni le moški. V carski Rusiji je bilo med delavkami nad 55 odstotkov zaposlenih po hišah kot služkinje in postrežnice. Danes je to število padlo na en odstotek. Več kot polovica delavk v industriji obratuje stroje. Zaposlene so pri transportih in izurjene v raznih mehaničnih poklicih. Ruska ženska se nemoteno in neovirano razvija in izobražuje. Med dijaštvom je nad polovico žen in deklet, ki obiškujejo strokovne in tehnične šole. Na univerzah je skoro 30 odstotkov žensk znanstvenic, katerih večina nosi doktorsko diplomu. V politiki so Rusinje zelo delavne in vrlo zastopane. Približno 500.000 žensk je zaposlenih v uradih najvišje vlade v USSR.

Ljubezen do domovine budi navdušenje med Rusinjami, ki se ne strašijo stati v vrstah tistih, ki branijo to domovino na življenje in smrt. O ženskih polkih še nismo čitali, a vemo pa, da posamezne junakinje v zaledjih napravljajo sovražniku velikansko škodo. V bojih na Krimeji je ena sama ženska postrelila 500 Nemcev. Človeka, ki še ni občutil vojnih grozot od blizu, take novice pretresejo do mozga, a pomisliti moramo, da je ta vojna, boj vsakega posameznika. Vsa banda v osišču ima en sam namen: iztrebiti vse tiste, ki ne govorijo njihovega jezika, in ki niso njihove krvi. En sam cilj zasledujejo z večjo krutostjo in krvočelnostjo, kakor smo kdaj brali v zgodovini človeštva. Zato pa se moramo z vso vnemo lotiti velikanske naloge, da vsak po svojih najboljših močeh pripomore rešiti svet teh krvolokov.

Hitler ni nikdar pričakoval, da bo ruska pest tako trda in ruska volja tako neupogljiva. Pred vsem pa si je s svojim surovim postopanjem in onečaščenjem žensk nakopal neizprosne nasprotnike, ko je vzbudil jezo, srd in maščevanje vsega ženstva po zaslužjenih deželah. Mednarodni ženski dan je duševno zedinil vse ženstvo, ki ne bo odjenjalo od boja napram nemški golazni. Kar so storili z našim ubogim narodom doma, tako delajo povsod, kamor udeležijo. Zato ni nič čudnega, če so tudi ženske prijele za morilno orožje, da rešijo svet in pobijejo to pozverinjeno druhal. Pri mirovnih pogajanjih ne sme manjkati žensk, ker one nosijo velikanska bremena in žrtve in one bodo morale čuvati svet pred ponovno svetovno katastrofo.

KAKO SO SE ANGLEŽI POLASTILI INDIJE.

Morska pot v Indijo je zaslovela kmalu po odkritju Amerike leta 1492. Kakor Krištof Kolumb, tako navdušen za nove morske zveze je bil tudi Portugalec Vasco de Gama. Ta je vozil ladje v Indijsko morje in oživel kupčijo med svojo domovino in Indijo. Deželo so vladali dobri in slabi vladarji in principi, ki so se tudi med seboj radi prepirali in vojskovali, kakor se še dandanes. Pregovor: "Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima," je pred vsem koristil tujcem, ki so se znali polagoma vriniti in polastiti vseh važnih pristanišč, kamor so dovažali in odvažali bogastva dežele. Portugalska je bila prva, ki je izrabila ugodnost morske zveze z Indijo. Ni pa dolgo uživala te prednosti, kajti Angležem, ki so bili več na morju, kakor pa na suhem doma, niso mogli prikriti svojih uspehov. Kmalu so začele angleške ladje prihajati v indijska obrežna mesta. Leta 1600 je angleška kraljica Elizabeta potrdila novo ustanovljeno trgovsko družbo z Vzhodno Indijo. Ta trgovska družba pa je imela hudega konkurenta in večkrat so se zgrabile angleške in portugalske ladje radi prvenstva v Indiji.

Prva postojanka, katero so si Angleži prisvojili, je bila v južnem delu Indije, kjer je provinca Madras. Tam so postavili svojega guvernerja, ki je bil odgovoren angleški trgovski družbi in ta pa državi, seveda. Ko so bili tam dobro usidrani, so polagoma zavzeli vsa važna obmorska pristanišča in strateška mesta v notranjosti dežele. Domače prince so pridobili zase s podkupninami in raznimi privilegij, ljudstvo pa ni imelo besede, kakor je še danes nima v deželah diktatorjev.

Ko se je angleški kralj Charles II. ženil, mu je prinesla nevesta Infanta Catherine, kot del svoje velike dote, indijsko mesto Bombay. Ta dar je zelo razveselil Angleže, ki so dobro živeli od bogatih kupčij s tujimi deželami. Kar ni šlo zlepa, je šlo zgrda in zgodovina Indije pod angleško vlado beleži tudi temne dogodke in grde zločine. Indija je stara dežela in kultura teh prebivalcev sega tako daleč kakor kultura Egipčanov. Kraljevi zastopniki se niso vselej dosti brigali za izobrazbo naroda in za socialna izboljšanja, vendar se mora dati priznanje Angležem, ker so odpravili ženev otrok. Ta navada je bila nekaj groznega za naše pojme, ki vemo, da vsaka doba zahteva svoje. Otroci naj rastejo in se razvijajo in uživajo srečno mladost. Brezme zakona naj ne teži šibkih otročjih teles. Druga dobra reforma je bila prepoved vdovam, ki so se po njih običajih samovoljno žrtvovali na grmadi, ki je upepeljala truplo pokojnega moža. V Indiji ne pokopljejo mrtvih ampak jih sežgo, kar je z zdravstvenega stališča v dotičnih vročih krajih previdnejše. Nespametno pa je, da bi se vsled smrti moža morala končati še žena. Nekaj let delj na svetu, pa bo morala tako in tako za njim, ker tak je zakon narave, ki je neizprosno za vse. Poleg velikega izkoriščanja, je prinesla vlada tudi sem pa tje kakšno dobro zrno med to ljudstvo. Mladina iz premožnejših rodbin je šla na Angleško študirati in ko se je vrnila domov, je začela cepiti nove ideje med svoj narod.

Najupljivjša in vodilna oseba je bil Mohandas K. Gandhi, ki se je pred kratkim umaknil iz javnosti in prepustil mlajšim, da nadaljujejo njegovo misijo za osvoboditev Indije. Njegov učenec in oboževatelj iz mlajše generacije je Pandit Jawarharlal Nehru. Ta je sedaj prevzel vodstvo narodne stranke. Nehru je premožen človek, ki se je šolal v Angliji in je po poklicu advokat. Njegovo življenje in njegove ideje sličejo življenju in mišljenju našega predsednika Roosevelta. Oba razpolagata s sredstvi za udobno in brezskrbno življenje, a oba sta šla preko vsega in se posvetila za tiste, ki so zatirani in izkoriščani. Kot moderen človek se Nehru loči od svojega učitelja filozofa. On želi deželo industrijsko razviti in porabiti bogastva in zemeljske zaklade v ta namen. Miroljubni Gandhi pa išče rešitve in sreče naroda v kmetijstvu in rokodelstvu, ki daje prebivalstvu primeren zaslužek za njih skromno, a drugače srečno življenje. V teh nazorih se učitelj in učenec vidno razlikujeta, čeprav sta drug drugemu iskreno udana.

Principe, za katere se Anglija bojuje, so znova vzbudili

Vida Jerajeva:

ČLOVEK
(Molitev)

"O da bi bil gaber,
da bi bil breza, hrast,
samo ne jaz!
Bolj sam sem kot na cesti kandelaber!

Kot seme vržen nate sem, o zemlja,
da izsesam ti grud, da vrnem sok,
da korenina sem od nog do rok,
da eno tvojih bitij sem, o zemlja!

Pod mano reka, nad menoj oblaki,
vedo, kam kaže jim, o Bog, tvoj prst!
Zakaj se jaz upiram, kolnem krst,
ne znam ukloniti se usodi vsaki?

Glej, ptiček gnezdo snuje in ne kolne,
in mravlja v travi najde pravo pot!
Le jaz vprašujem: Kam?—Čemu?—Odkod?
Se kujem sam v verigo misli bolne.

Le ena ostru luč je v meni: Živi!
O daj, da mi bo svet ukaz tvoj dan
in da ozrem v oči se, vsem udan
ki so ljubezni in sovrašstva krivi!"

Indijce, ki zahtevajo svobodo tudi zase. Če se res borimo za svobodo, jo moramo priznati vsem, malim in velikim narodom. Logično je torej, da bi Anglija morala ugoditi Indijcem. Ima pa gotove pomisleke vsled narodnostnih manjšin in pa verskih razlik med Indijci. Vsak se boji za svojo kožo. Dokler jih drži ena roka, se tej pokorijo vsi, če jih pa izpusti, pa ni rečeno, da bi se med seboj ne začeli prepirati. Časi so prenevarni in Japonci že čaka skoro pred vratmi, da plane na indijsko kost.

Hindus-ov je 250 milijonov in teh se bojijo Muslimani, katerih je le 80 milijonov. Ne zaupajo jim in bi rajši obdržali angleško vlado, katero že poznajo od dobre in slabe strani. Vznemirjeni so pa tudi budisti (Buddha), katerih je okrog 13 milijonov in Kristjani so v skrbeh za svojih sedem milijonov vernikov. Verska prepričanja delijo Indijce v razne skupine, še bolj pa se ločijo med seboj jezikovno. Vseh 350 milijonov prebivalcev tvori za Anglijo velikanski problem, katerega je treba modro in nujno rešiti.

MATI MU JO JE IZBRALA

Ameriški general MacArthur je v tej vojni postal tako slaven, da ga vsak pozna po imenu in ves svet občuduje njegovo vztrajnost in lepe, dosedanje uspehe v boju z Japonci, katerih je kot listja in trave vseposod. Ta general je vojak po srcu in duši. Od nekdaj ga je vojaški stan veselil in od nekdaj se je globoko zanimal za vojne probleme in strateške poteze. V svojih mladih letih se je posvetil vojaškimi študijam in tako mu ni ostajalo časa za razne druge posvetne zabave. Kakor drugi mladeniči, si je tudi on poiskal nevesto in jo pripeljal v svoj dom. Bila je vse kar si je v svojih mladostnih sanjah slikal in obetal in mogoče bi bila še danes srečen zakonski par, ako bi ji bil hotel ugoditi vsem njenim zahtevam. Iz bogate rodbine je poznala le veselo stran življenja in tega je hotela imeti v polni meri. V teh nazorih sta se ločila kot noč in dan, kajti resen in smotren človek ne bo letal po zabavah, ki so mu nesmiselne. Plamen ljubezni je začel pojemat in srečno začeto zakonsko življenje se je končalo na sodniji z ločitvijo.

Osamel in razočaran mož se je še bolj poglobil v svoje študije, za katere je prejemal povišanja in odlikovanja, dokler ni dosegel generalske šarže. Njegova mati je z veliko ljubeznijo skušala olajšati in omiliti neprijeten položaj in razočaranje svojega sina. Iskala je primernih nevest, pa take, kakršna bi bila vredna njenega sina, ni našla nikjer. Tam v južni državi Tennessee pa je živila vrla dekle, ki je najrajši potovala. Bogat in radodaren oče ji je privoščil to ve-

selje in ji pustil, da je napravila izlet okrog sveta. Njene tovarišice so si iskale ženin, a Miss Jean Marie Faircloth je vse snubače enega za drugim odklanjala. Slučaj pa je hotel, da je na enem svojih številnih potovanj srečala zanimivo, starejšo gospo, ki ji je prav ugajala. Dekle se je tej gospe tako približala, da je ta že tedaj sklenila seznaniti jo s svojim sinom. Po prvem srečanju je sledilo drugo in tretje in ko sta sprevidele, da sta drug za drugega, sta si obljubila večno zvestobo. Ta žena iz juga se je tudi od nekdanj zanimala za vojaški poklic. Mnogo je slišala o civilni vojni in sama je imela nekaj prednikov, ki so se odlikovali v tistih bojih. Vse to je pustilo neizbrisen spomin in ko se ji je ponudila prilika postati žena vojaškega ženja, se ni obotavljala sprejeti ugodno ponudbo. Njeni sosede so jo zelo cenili in ko so zvedeli o njeni poroki, so bili vsi mnenja, da vsaka manjša šarža bi bila premalo za tako vro dekle. Ob izbruhu vojne, so jo silili, da bi šla s svojim štiriletnim sinčkom v varnejše kraje, a ostala je zvesta svoji obljubi in rajše živi v večni nevarnosti v bližini svojega slavnega soproga.

Vesele velikonočne praznike!

Ko se bodo razlegale cerkvene pesmi o Vstajenju Zvečarja, tedaj se spomnimo svoje svete narodne dolžnosti, da prispevamo nekaj v sklad za tiste, ki že leto dni molče prenašajo trpljenje in duševne muke pod tujim jarmom. Vsak naš nasmešek se nam mora zdeti pregrešen, ako nismo ničesar prispevali, da olajšamo gorje našim brezdomovincem. Ne izgovarjamo se, da bo denar izgubljen ali zapravljen. V odboru so poštene ljudje, ki so del istega naroda, kateri željno pričakuje naše pomoči. Ne skrbimo za varnost dolarjev, saj so v poštenih rokah in bodo razdeljeni med najpotrebnejše. V Ameriki je sedaj dosti dela in za služka in kdor ga je deležen, naj deli to srečo s svojimi zaslužnjenimi brati in sestrami.

Poleg denarne pomoči pa je naša narodna dolžnost moralno podpirati tiste, ki se nesebično trudijo za združitev razkosane Slovenije v eno celoto pod skupno jugoslovansko državo. Ne bodimo mlačni za take ideje, posnemajmo naše nasprotnike, da nas ne bodo dobili nepripravljene, kadar se bo odločala usoda narodnih manjšin.

NADALJNI PRISPEVKI ZA ODPOMOČ STARI DOMOVINI

Podružnica št. 96: Universal, Pa.:

Po. \$1.00: Johanna Kokal, Catherine Bergent, Mary Mlinar, Frances Skul, Anna Jelovchan, Mary Richter, Mary Demshar, Frances Habbjan, Fannie Marovitch; po 75 centov: Jean Stuhar; po 50 centov: Pauline Kokal, Frances O'Block, Anna Podobnik, Gertrude Sheffler; po 25 centov: Mary Klemencic.....\$ 12.00

Podružnica št. 20, Joliet, Ill.:

Amalia Kokal 1.00

Nabranega v februarju\$ 13.00

Prejšnji izkaz\$607.40

Do danes nabranega\$620.40

Pripomba: Jolietska podružnica je dosedaj poslala za Jugoslovanski relief svoto \$98.90.

Drage sestre! Prosim vas, prispevajte za uboge v domovini! To je pač dolžnost vsake Slovenke do rodnih sorojakov. Ne pozabite onih, ki vas danes kličejo za pomoč!

Josephine Erjavec, gl. tajnica.

Osnovna načela državljanstva

15. — ZDRAVJE

Kako si ljudstvo zagotovi dobavo zdrave hrane?

Potom predpisov in zakonov uprave; nadalje imenujejo nadzornike, ki živež preiščejo in ugotovijo uporabnost istega ter pazijo, da se ne kršijo predpisi.

Kateri so pogoji za dobavo dobre hrane?

Živež mora biti svež in čist. Shranjen mora biti na zračnem in čistem prostoru. Za ohrano se ne sme uporabljati škodljivih tekočin ali kemikalij.

Kateri mrčes prenaša bolezen med ljudmi?

Muhe, komarji, uši in stenice.

Zakaj moramo uničevati imenovani mrčes?

Ker je v našo korist, da se uničijo imenovani raznosilci bolezni.

Je-li koristno, da se je sprejel zakon proti občnim kozarcem in brisačem?

Občna uporaba imenovanih predmetov je razširjala nalezljive bolezni.

Zakaj naj preprečimo nesreče?

Ker povzročajo trpljenje in škodo ljudem in ker je vsakdo človeštvu potreben radi svojega dela.

Kaj naj storimo, da se izognemo nesreči?

Pazljivost in pozornost lahko preprečijo nesreče in z občnim sodelovanjem je mogoče omejiti nevarnosti.

Ali kršijo zdravstveni predpisi osebno svobodo?

V slučaju, ko osebna svoboda ogrožuje zdravje ljudi, je omejitev osebne svobode zakonito dovoljena.

Kako se ljudstvo obvaruje brezbriznih in sebičnih oseb, ki so opasne?

S tem, da se jim odvzame osebna svoboda gibanja.

16. — ZAKONODAJA

Kaj je zakon ali postava?

Zakon so pravila, ali predpisi, ki uravnavajo razmerja med ljudmi, ali med ljudmi in gotovimi skupinami.

Zakaj so zakoni?

Zakoni varujejo pravice ljudi v njih medsebojnem občevarju.

Kdaj postanejo zakoni med naseljenci potrebni.

Ko se število naseljencev tako pomnoži, da nastane opasnost kršitve pravic med naselbinami, ali med posamezniki iste naselbine tedaj je potrebno, da se napravijo pravila ali zakon, ki naj določa medsebojno razmerje ljudi.

Kako se določujejo zakoni v Združenih državah?

Ljudstvo samo si določa zakone, ko postanejo isti potrebni.

Kaj storimo, ako je zakon nepotreben ali krivičen?

Ljudstvo lahko prekliče ali odstrani vsak zakon, ki postane s časom nepotreben ali krivičen.

Ali določajo zakone vsi ljudje?

Vsled velikega števila zakonov in vsled gotovih strokovnih znanosti je to nemogoče ljudem.

Na kateri način si tedaj ljudstvo določa zakone?

Izvolijo si zastopnike, da jih zastopajo v zakonodajni skupščini.

Kdo je upravičen biti zastopnikom v zakonodajni skupščini?

Vsak državljan ali državljanka, ki je od ljudstva izvoljen za to službo.

Zakaj potrebujejo mesta posebne zakone?

Ljudje živijo v mestu zelo stlačeni na malo ozemlje ter imajo vsled tega potrebo za posebne zakone odgovarjajoče njihovim posebnim razmeram življenja.

Katere opasnosti zahtevajo posebne zakone v mestih?

Meščani si morajo določiti zakone varnosti na ulicah, varstva zdravja in požara.

Kdo določa zakone v mestih?

Zakone v mestih določa mestni svet (občinski svet) ali mestna komisija.

Ali ima občinski svet (komisija) popolno oblast sprejeti zakone?

V mnogih mestih ima ljudstvo pravo glasovati ali naj se zakon občinskega sveta uveljavi ali ne.

Kako se imenuje pravo takega glasovanja?

Imenuje se glasovanje o predlogu ali odredbi ali "referendum."

Ali more ljudstvo sprejeti gotovi zakon proti želji občinskega sveta?

Ljudstvo ima pravo, da predloži splošnemu glasovanju osnovo zakona, katerega želi sprejeti. Taka osnova zakona se imenuje zasnova ali "inicijativa."

Kako se sprejme sklep zakona o zasnovi ali "inicijativi" in predlogu ali "referendumu"?

Večina glasov volilcev odloči ali naj postane zasnova in predlog zakon ali ne.

Kako se določajo zakoni v 48. državah?

Zakonodajna zbornica v vsaki državi določa zakone za državo. Predno je zakon sprejet mora biti potrjen s podpisom guvernerja.

Kako se volijo člani zakonodajne zbornice?

V vsaki državi si ljudstvo izvoli zastopnike v zakonodajno zbornico, ki obstoja iz dveh skupin zastopnikov. Prva se imenuje senat, a druga zbornica zastopnikov.

Ako guverner noče podpisati zakona, ali ga more zakonodajna zbornica sprejeti brez njegovega podpisa?

Nepotrjeni zakon se običajno sprejme, ako pri ponovnem glasovanju zakonodajna zbornica to odloči z dvotretinsko večino.

Ali se države tudi poslužujejo "zasnove" (inicijative) in "predloga" (referendum) pri snovanju državnih zakonov?

Polovica naših držav daje ljudstvu pravo snovati zakone potom "zasnove" (inicijative) in "predloga" (referendum).

Katere važne zadeve urejujejo državni zakoni?

Državni zakoni določajo zadeve cest šolske izobrazbe, policijskega varstva in lastninskih pravic.

Katere so tri glavne zakonodajne skupine v Združenih državah?

1. Kongres Združenih držav. 2. Zakonodajne zbornice posameznih držav. 3. Mestni občinski svet ali komisija.

DA NE BO PREPOZNO!

DOŽIVLJAJI in razočaranja zadnjih mesecev nam dokazujejo, kako neprijetne so posledice ako nismo ob času pripravljeni na vsake morebitne situacije. Biti prepozna pomeni mnogokrat velike izgube, katerih bi se mogoče obvarovalo ako bi bilo med nami malo več daljekovidnosti. Da smo prepozni se mnogokrat vidi v političnem življenju, v lastnem domu, pri družini, v družbi in velikokrat tudi pri naši organizaciji. Pri slednji se zlasti vidi naše prepozno zanimanje ob časih kampanj. In sedaj bi rada izpregovorila nekaj resnih besed našim spoštovanim podružnicam v prid tekoče kampanje.

Štiri meseci kampanje so že v kraju. Kakor vam je znano se je pričelo z agitacijo še v decembru in se bo nadaljevalo do 31. majnika. V decembru, ko smo praznovali petnajstletnico Zveze je pristopilo res lepo število novih članic. Toda v tem letu gre pa število novih vse prepočasno kvišku. Ali je temu krivo prešibko zanimanje ali je mogoče dejstvo, da vse odlašate do zadnjega meseca?

Pomnite, drage sestre, da časa imamo še dva meseca, april in maj. V teh dveh mesecih se lahko mnogo napreduje. Zato vam toplo priporočam, da ni treba več odlašati, ker čas beži pred nami! Potrebno je, da na noge stopijo vse, ki tvorijo kampanjski odbor in to so vse članice svetovalnega odseka in pa nadzornice ter rediteljice pri podružnicah. Izid kampanje je odvisen od vašega vrlega sodelovanja.

Lepo bi bilo ako bi se v kampanjskem poročilu v Zarji videlo vsako podružnico uvrsteno med agilnimi podružnicami ter od vsake podružnice tudi imena nadzornic in rediteljic. Kako bi bile vse vesele takega lepega napredka in še posebno pa voditeljica kampanje gospa Agatha Dežman! Ona se trudi na vse strani in uspeh tekoče kampanje je njena največja želja. Ali bi ne bilo naravnost čudovito ako bi jo iznenadile v prihodnjem poročilu s tem, da bi bila dolga vrsta imen pridnih nadzornic in rediteljic med agitatoricami!

S to željo mislim, da ne zahtevamo preveč od naših spoštovanih odbornic in vsaka bi lahko pokazala svojo dobro voljo in poskrbela, da bi bila med agitatoricami. Katera količnejše more, se naj pa potruji za krasno broško z zvezinim znakom, ki se dobi za tri nove članice. Ako pa to ni mogoče, potem pa vpišite vsaj vsaka eno novo pred zaključkom kampanje.

V prejšnjih poročilih vidimo, da se je največ dela izvršilo zadnja dva meseca kampanje. Upam, da bo tudi letos tako! Zato vam svetujem, da se kar poprimemo naloge in stopimo do prve prijateljice, katera vemo, da ni še pri Zvezi in jo takoj pripeljemo na sejo, da bo sprejeta. Pomnite, da

se ne bo upoštevalo nobene listine, ki bo nosila pečat od pošte po 31. maju, 1942. Torej vas prijazno opozarjam in prosim, da storite svojo dolžnost v tej kampanji do svoje podružnice, do svoje organizacije, dokler je še čas, da ne bomo prepozne. Ako bomo storile svojo dolžnost, potem bomo z lahkim srcem pripomnile ob zaključku kampanje: "Tudi jaz sem prispevala k uspehu kampanje!" To bo res srečno zadoščenje za naš trud in delo!

Josephine Erjavec, glavna tajnica.

Izid kampanje do 1. marca, 1942

Campaign Standing March 1, 1942

NOVE ČLANICE — NEW MEMBERS

Svetovalni in porotni odsek

Advisory Board

	Odrasli	Mladinski
Agatha Dezman (12)	19	1
Anna Kameen (7)	2	—
Rose Jerome (19)	2	—
Agnes Mahovlich (16)	24	1
Olga Mirkovich (45)	—	—

Nadzornice—Trustees

Marie Prisland (1)	3	1
Anna Sterle (71)	2	—
Katherine Hutter (93)	2	—
Christine Casserman (6)	1	—
Jennie Hiti, Jr. (6)	1	—
Gertrude Bokaf (10)	1	—
Frances Zadnik (72)	—	1

Posamezne agitatorke

Individual Workers

Mrs. Anton Terlep (20)	42	13
Theresa Zallar (88)	18	6
Angela Strukel (24)	19	3
Mary Otonicar (25)	15	11
Mary Schimenz (12)	18	2
Frances Susel (10)	11	1
Mary Kvas (63)	8	3
Mary Hrovat (15)	2	10
Katherine Sneller (26)	6	2
Pauline Ozbolt (2)	5	—
Mary Poldan (5)	5	—

Podružnice—Branches

Št. 20, Joliet, Ill.	46	15
Št. 12, Milwaukee, Wis.	41	3
Št. 16, So. Chicago, Ill.	29	4
Št. 25, Cleveland, O.	21	11
Št. 24, La Salle, Ill.	23	3
Št. 104, Johnstown, Pa.	19	7
Št. 10, Collinwood, O.	18	4
Št. 2, Chicago, Ill.	15	1

Nove odrasle članice:

V decembru	221
V januarju	63
V februarju	43—327

Nove mladinske članice

V decembru	40
------------------	----

V januarju 30

V februarju 12— 82

Število novih članic do 1. marca..409

PREDZADNJI MESEC KAMPANJE

Zdaj sem pa res v velikih skrbih, kaj bo prav za prav z našo kampanjo v tem letu, ker poročilo iz glavnega urada ni nič kaj razveseljivo in sem skoraj obupala, da ne bo tistega uspeha po katerem smo tako srčno hrepenele. Skušam se zadovoljiti z zaupanjem v zvestobo naših mnogih zavednih članic, ki bodo prav gotovo prišle na pomoč, zdaj v zadnjih vzdihih. Saj me ne boste razočarale, kaj ne da ne?? To bi bilo res žalostno, da bi ravno v tem letu, ko imamo največji kampanjski odbor, kar smo jih še imele, pridobile v odločeni dobi manj kot tisoč novih članic. Prisrčna hvala vsem agitatoricam, katerih imena so označena v poročilu.

Nadzornice, rediteljice in svetovalni odsek imamo glavno nalogo v kampanjskem odboru. Toda če pregledamo imena v kampanjskem poročilu, se bomo prepričale, da nas je prav majhno število na delu. Izmed štiristo nadzornic, vidimo v poročilu samo sedem imen. To pomeni, da je bilo samo teh sedem nadzornic na delu v prvih treh mesecih kampanje. Rediteljic imamo pa približno sto po številu in v poročilu ni niti enega imena naših cenjenih rediteljic.

Podružnica, ki bo tekom kampanje imela največji napredek bo odlikovana z lepim stenskim obeskom na katerem bo označena številka podružnice in letnica, kakor tudi deset dolarjev v gotovini. Druga nagrada za podružnice je svota sedem dolarjev in pol. Tretja nagrada je pa svota pet dolarjev.

Za tri nove članice se dobi krasna, zlata broška z zvezinim znakom; za pet novih članic je pa nagrada dva dolarja v gotovini in potem za vsakih nadaljnjih pet članic se bo dobilo dva dolarja. Članica, ki bo pridobila izmed vseh agitatoric največ novih članic bo dobila nadaljno nagrado iz glavnega urada.

Tekom kampanje je pristopnina prosta za nove članice. V odrasli oddelek se sprejemajo žene in dekleta od 14 do 55 let starosti. Mesečnina je 25 centov. V mladinski oddelek se pa sprejemajo deklice od 4 do 18 let starosti in plačujejo samo deset centov na mesec.

Velikonočni prazniki so med nami. Vsaka izmed nas želi storiti nekaj posebnega ob tem času in nekaj, kar bi imelo lep vtis in pomen, zato vam svetujem, da bi bilo vaše dobro delo za praznike pridobiti vsaj eno novo članico za SZZ. To naj bi bil vaš piruh organizaciji, katero vse čislamo. — Agata Dežman, predsednica odbora.

VELIKONOČNA IDILA

VELIKONOČNA sobota je. Sončno, praznično popoldne kraljuje v dolini, eni od tisočeri v Slovenskih Goricah. Kakor skromna, bela golobica sedi vaška kapelica v sredini cvetočih travnikov. Ob njej pa čuvata stražo dva cvetoča divja kostanja. Mati Božje Milosti pa čaka v njej trpeča srca, kadar pridejo iskat pomoči in tolažbe. V obronke hribčkov pa so se skrili beli domovi. Sadna drevesa so to pomlad bogato razprostrle svoje cvetoče krone nad temi krščanskimi svetišči. Tam od Janezovih pa je smuknil bistri potok, da se poigra s cveticami na travniku. Pod kapelico se je skrila v senco vitkih jelš, koder žubori svojo neizpeto pesem.

V to lepo, cvetočo popoldne se je napotila mlada Janezova hči, Tonka, cvet vaške mladine. Lep in vesel obraz zaslavlja velik jerbas, ki so ji ga mati prvič položili na glavo, da ponese k žegnani kapeli. Danes bodo namreč prišli gospod od fare blagoslovljat velikonočna jedila. Pri kapelici še ni nikogar. Tudi po potih na okrog se ne kaže nobena košara. O, pač; že hitita sosedova Nežka in mala Milica!

"Kaj nosiš, Milica, v tej novi košarici?" jih že od daleč pozdravlja.

"Remenice," odreže mala kratko in v strahu, kakor da ji preti nevarnost.

"Mi boš dala eno, kaj ne, da mi boš?"

Mala se obotavlja.

"Ne bo nič z remenicami, draga Tonka. Naša Milica je zelo skopa z njimi. Kaj si sama? Kje so fantje ostali? Ne bodo pritrkavali?"

"Kako ne! Še možnarje bodo pripeljali. Saj veš, da je samo enkrat Velika noč. Mati so me poslali naprej, da pripravim v kapelici."

Po bližnjici so se prizibali trije z belimi prti pokritimi jerbasi, Vukova, Iljeva in Verženceva jih nosijo.

"Kako lepo in toplo Veliko noč bomo imeli," so se pohvalile med seboj.

"Naš očka so prerokovali takšno, ker so po čebuli na božični večer ugotovili, da bo april suh," se je pohvalila Tonka.

"Vaš oče so dober vremenar," so ji potrdile druge.

Čujte, kako v Moravskem Vrhu poka!

"Tudi zvon se čuje. Gotovo, da so gospod že tam," je rekla Iljeva.

"Ne vem kaj delajo naši, da ne prihajajo," je zaskrbelo Tonko.

Med tem so dospele pred kapelico v bogato senco kostanjev.

"Kaj tukaj, v senci bomo odložile," so modrovale med seboj, kakor tri Marije ob Jezusovem grobu.

"Komaj čakam, da odložim," je vzdihovala Tončka. "Je precej težko, kaj ne?" je nadaljevala, ko ji je Nežka odzela breme z glave. "Ali saj za trinajst ljudi ne bo preveč!" Z visokega čela je prepodila kostanjeva-rjave kodre, ki so ji silili v oči.

"Že gredo, že gredo," je plosnila od veselja mala Milica. Vse so se ozrle proti cvetočemu bregu, od katerega se je odtrgala gruča fantov.

"Tonča še ni?" je vprašala Nežka Tonko nekam zaupno in bojazljivo.

"Še ni prišel. Pisal tudi ni nič zato mislimo, da bo še danes tukaj. Saj veš, ubogi delavci morajo do zadnjega biti pri delu."

Že sta prihitela najmanjša Janezova: Ludvik in Martinek z dolgo lestvico in jo prislonila ob zid. Kdo pa bi plezal po zidu v zvonik? Med tem so se na vseh poteh in cestah pokazale bele košare. Tudi fantje so že pri delu, saj je pri Moravskem Vrhu že nehala pokati.

Franček in Metod sta s kladvici splezala v zvonik.

Ciril in Vinko pa bosta "pokala." Malo Janezovo Angelco je bilo strah že ob tej besedi. Tudi črni pes Branek se je stisnil k njej; Ludvik in Martinek pa sta junaško govorila, da se že nič več ne bojita možnarjev. Starejši je učil mlajšega, naj na veliko odpre usta, ko bodo z velikim pokali, češ, "da ti bobnič v ušesu ne poči."

Vinko je napravil ogenj za kapelico, potem pa je šel Cirilu pomagat nabijati. V vsaki možnar sta nasipala malo smodnika, potem pa sta jih nabijala s koščki opeke in suhega blata. Nabite sta položila na rob ceste, jih naslonila ob opeke, ki sta jih s seboj pripeljala.

"S katerim boš začel? Z najmanjšim? Železo je vroče."

"Z velikim, da se ne bi konji v bližini prestrašili," je modroval Ciril.

"Kočija, kočija!" so prihiteli otroci. Vinko pa je brž skočil po železo.

Tudi v zvoniku je začelo peti in vabiti, tako milo in proseče, da so vsem od ganotja silile solze v oči.

Iz cvetočega drevja sta se gnala v diru dva črna konjička.

Ciril pa je prislonil vroče železo k največjemu. Ludvik in Martinek sta stiskala ušesi in mežikala z očmi: "Eden, dva-a-a, tri!" — — —

"Bum!"

"Jo-o-o-oj! Jaz grem domov!" je zajokala Angelca in se skrila v Tonkin predpasnik. Martinek pa je vzkliknil: "Uh, kako je počilo! Še usta sem pozabil odpreti!"

"Pripravi se! Zdaj bo zopet!" Bum — se je razlegalo po dolini. V zvoniku pa je pelo in vabilo. Sedemkrat je počilo — vsakokrat slabše. "Zdaj ne bo več pokalo," je prišla tolažit sestro Anica, ki je pred par dnevi prišla iz mesta na velikonočne počitnice. "Glej," ji je dejala, "vseh sedem možnarjev se je že prevrnilo," in ji obrisala solzno lice in moker nasek.

"Gospod kaplan so! Gospod kaplan!" je veselo poskočil Martinek svojemu šolskemu prijatelju nasproti. Tudi očka Janez kot predstavnik vasi, so pristopili h kočiji, ko sta vranca obstala. Gospod pa so ves domač in preprost skočili iz nje: "Kakor nevesto ste me dočakali! Veseli vuzem, ljudje božji, in debeli hreni!" so se pošalili.

Zbrani so se nasmejali in voščili enako, gospod pa so že bili pri Angelci: "Boš mi dala eno remenico, ti, mala? Eno rdečo, kakor tvoje krilce, boš?" in jo potresel za mali mehki nasek.

Mala pa je hudo premerila gospoda, da so takoj vedeli, koliko je ura, pa so že odhiteli v kapelico.

Očka Janez so prizgali sveče, a Martinek se je že gospodu ponudil za ministranta.

"Kaj misliš, da jaz ne bi vedel podržati to malo vode," se je muzal Ludvik bratu. Matere in dekleta pa so odkrile prtičke na jerbasih in košarah, da božji blagoslov pride do pisanih jajč, debelih plečet in dolgih klobas, belega in mehkega "presmeca" in hudega hrena.

Martinek pa se je tako močno zagledal v to pisano bogastvo v košarah, še hipnotiziral bi jih, ko bi vedel to modrost, da je pozabil na svojo ministrantsko dolžnost. Potem pa je le Ludvik podržal "to malo vode."

Gospod pa so izmolivši obredne molitve naredili velik križ z blagoslovljeno vodo čez dobrote božje in sklonjene glave. Potem so odložili roket in odhiteli.

Zopet je v zvoniku zapelo in sedemkrat zabobnelo, vsakokrat močneje. Pisane množice z belimi košarami pa so se razbežale po cvetočih travnikih in belih cestah. Božji

blagoslov in praznično razpoloženje pa sta napolnila vso cvetočo dolino.

Zadnja sta ostala očka Janez in Anica. Saj je treba zapreti kapelico in leseno ogrado pred njo.

"Očka, kako lepa je pri nas Velika noč," je žvrgolela, ko sta počasi stopala po mehki poti. "Nikjer in nikdar mi ne bo tako lepo pri duši, kakor mi je danes! Drugo leto je gotovo ne bom praznovala z vami, očka!" in se močnejše oklenila očetove roke.

"Dobri Bog bo tudi v tujini mislil na tebe, ljubi otrok," ji je dejal skrbno in se zagledal v zeleni gozd nad cvetočo domačijo.

Tudi Anica se je zamislila in zagledala v cvetoče travnike tam čez potok in še dalje ji je hitelo oko — vse tja do bele ceste, ki jo je že tolikokrat odvedla v mesto, pa, glej, zopet privedla k ljubemu očku.

"Zdi se mi, da me bo enkrat odpeljala za vselej," je mislila in se zagledala v človeka, ki se je z bele ceste spustil med travnike.

"Če to ni Tonč, pa ne vem, kaj bi rekla," je iznenada dejala in prebudila očeta iz njegovih misli.

"Kaj praviš? Tonč?" se je razveselil.

"Je, je! Tonč prihaja, Tonč!" in stekla kar počez travnika bratu nasproti. Tudi oče ji je počasi sledil.

Onkraj potoka med travniki sta se srečala.

"Kaj si doma, Anica?" jo je pozdravil brat, ko je vsa zasopljena padla v njegov objem. "Nisem vedel, da boš doma, pa nisem nič mislil na tebe, ko sem kupoval —"

"Kar nič naj te ne skrbi to," ga je prehitela v stavku. "Veš, srečna sem ob misli, da smo prav vsi doma. Hitiva! Glej! Očka nas čakajo ob potoku. Ravno se vračava z blagoslova od kapelice."

"Očka so?"

"S težko, izdelano roko si je zasenčil oči, ker so mu sončni žarki nagajali in se zagledal v očetovo postavo.

"Kako mlad so še naš očka, kaj ne, mi pa smo mu že vsi čez glavo."

"Kakor da jim ni trpljenje in delo vsakdanji kruh. Tudi mati se še dobro drži, hvala Bogu."

"Čakaj, Tonč! Bova še teho nahrbtnika bratski razdelila!"

Vzela sta ga med sebe v roke in v veselem kramljanju hitela čez pojoči travnik. V daljavi se je slišalo pokanje.

"Vesela Velika noč, očka!"

"Bog jo daj! Bog jo daj! Saj imamo lepo vreme!"

"Bog te živi," mu je krepko stisnil desnico, ko je prešel čez ozko brv stisnjene Turje.

"Kako se imate, kaj, očka," je hitel Tonč dalje.

"Hvala Bogu, vidiš, zdravi smo vsi!"

"Moramo hiteti, če hočeš z nami k vstajenju," ju je opominjala Anica.

"Kdaj pa je?"

"Ob šestih!"

Domači pa so že opazili gosta, ker se je za čas nabralo ljudi ob plotu, ki deli dvorišče od ceste. Martinek in Ludvik pa sta že tekmovala za prvenstvo čez travnik.

Koliko pristranskega veselja je bilo ob bratovem prihodu. Kakor da je prišel kralj.

"Mati! Kje pa imate vuzemsko pleče?" je zaklical Tonč še na pragu, tja notri v kuhinjo.

"Kaj vprašujete po pleču? Mi se bomo danes po stari navadi postili," se je oglasilo nejevoljno v kuhinji. Vendar so ob nenavadnem glasu prišli pogledat, kdo hoče vendar delati nered v hiši.

"Joj, Tonč! To si ti?"

Že sta se srečno pozdravila.

"Ravno prav si prišel na vstajenje!" Pa se je spomnila še večje krščanske dolžnosti in je nekam boječe vprašala:

"Kaj pa je s sv. Spovedjo?"

"Še sem grešnik, mati! Ali ne bojte se! Te dni bom doma uredil račune!"

Pa se je že od nekod prikrdala Angelca:

"Kaj si plinesel, Tonč? Kaj je tu notli?"

"Ah, še tebe nisem pozdravil! Veš cukelčka, cukelčka," jo je ljubeznjivo pritegnil in visoko do stropa dvignil in jo obdaril z zavirkom, ki ga je privlekel iz žepa.

"Kako si zrastle! Na! Zdaj pa beži in se skrij, da ti Martinek ne vzame!"

Pa je že odskakljala pred hišo vsa srečna.

Potem pa so v veselem čebljanju praznili nabrhtnik.

"Za vsakega imam nekaj," se je hvalil brat.

"Za očeta eno srajco za praznik!"

"Mati! Ta siva ruta je za vas; mislim da sem pogodil vaš okus, kaj ne?"

"Bog ti plačaj! Res si kupil po moji volji!"

"Tudi tebi, Tonka, eno. Ali glej, da se ne boš pri procesiji ozirala nazaj!"

"Ciril! Za tebe pa je ta škatlja cigaret, da boš vedel, da sem ti brat!"

"Oho! Kaj takšnega še niti sanjal nisem. Si mi res brat in pol," ga je pohvalil.

"Ne zamujajte preveč časa. Če ne, boste prišli na Amen," opominjajo mati, ko so iz peči vzeli belo pogačo, in jo ponudili Tonču.

Kmalu so se otroci izgubili v gozdu nad hišo, oče in mati z malo Angelco pa so šli oskrbovat živino.

Pri fari je že vse živo. V goricah nad šolo pokajo možnarji. V tretjič je zazvonilo s tremi zvonovi. Naši so še prišli ob pravem času, tako, da sta Tonka in Anica še mogli priti med pevce.

V dolgi procesiji ob petju, glasbi, cingljanju in pokanju je verno ljudstvo častilo svojega, od mrtvih vstalega Zveličarja okrog cerkve vse do mraka, ko so se na nebeški modrini prižgale prve zvezdice, a po okolnih bregovih zažareli prvi kresovi.

V vsakem srcu je pelo: "Aleluja! Gospod je res vstal!" ko so se po končanem obhodu razkropili po potih in cestah.

* * *

Na razpotju v dolini tudi kurijo kres. Še kako visok je in živahen! Pa saj so Janezovi fantje tri dni kopali v gozdu stare panje. Še par smolnatih so našli.

Ob kresu po starodavnem običaju sedijo sosede in sosede; mladina pa skače poje, vriska, smeje — — —

"Kje pa so pirhi, dekleta?" se je ojunačil Brunčev Franc iz Vrhovnjaka.

"Tonka, si ga prinesla?"

"Seveda sem! Ali ga dobiš, če me vloviš!" pa je že izginila. Tudi Franc ni čakal.

"Odpni jopič, če jo misliš ujeti!" so vpili za njim ostali in se smejali.

Čez malo časa se je pokazal ob svitu ognja lovec — toda brez srne.

"Smo ti rekli, da je ne vloviš," so ga dražili.

"Pa je res kot srna," je dejal ves spehan in se vsedel na klop k ognju.

Še dolgo v noč se je razlegalo velikonočno veselje po dolini. Pa še drugo in tretjo noč so se zbirali mladi in stari ob kresu. — Desetnica.

VELIKA NALOGA

P RVA svetovna vojna je bila grozna in zahtevala je mnogo človeških žrtev, kakor tudi razdajala marsikatero veliko mesto kot majhne vasi in domove. Toda druga svetovna vojna v kateri se nahajamo je pa mnogo grozovitejša in je že pobila na milijone mladih življenj in na milijone se jih nahaja danes v smrtni nevarnosti.

Lansko pomlad smo sočutstvovali z ubogimi deželami, ki so bile potegnjene v ta silni vojni vrtimec in to pomlad pa simpatiziramo s svojo deželo, ker nihče ne ve, kdaj bo začelo pokati tudi nad nami. V drugem oziru pa dobro vemo, da se nahaja mnogo naših ameriških vojakov v tujih deželah, kjer je vojska v polnem razmahu in koliko jih pride zdravih in nepohabljenih nazaj, nihče ne ve. V naših srcih je žalost, ko nam misli uhajajo na fante in može, ki so pri vojaki, toda obenem pa so naša srca napolnjena z energijo in navdušenjem, pomagati, kjer nam je mogoče. Da imamo žene in dekleta veliko nalogo kot odgovornost v teh resnih časih, je enostavna resnica. Vse dobro vemo, da se veliko pričakuje od nas in kot zavedne ameriške Slovenke se bomo radevolje pridružile vsem patriotičnim skupinam ter po svoji moči pomagale v vseh ozirih.

Ob sprejemu vodstva pri R. križu sem vedela, da je v tem poslu vključena velika naloga, toda dela se nisem ustrašila, ker dobro vem, da bom deležna naklonjenosti od vseh podružnic, ker imam popolno zaupanje v članstvo, saj vem, da je med nami mnogo patriotizma in boste mnogo žrtvovali po svojih nasebinah.

Ameriški Rdeči križ ima enoličen program po vseh mestih, ker organizacija obstoji že dolgo let in je v svojih bogatih izkušnjah izvedla najbolj praktične načine po katerih se deluje. Apeliram na vse podružnice, da gotovo posetite raznovrstne sestanke in nudite pomoč za katero se vas prosi. Poleg sodelovanja, kar se tiče šivanja, pletenja in pripravljanje obvezkov, se pa tudi prosi za denarno pomoč. Ker pa bi ne imelo toliko pomena darovati posamezno po nasebinah, zato priporočam, da bi skupaj poslale prispevke in na ta način bi se dalo v imenu Slovenske ženske zveze v Ameriki, kar bi napravilo lep vtis.

Ali bi bilo mogoče zbrati skupaj en tisoč dolarjev, recimo v treh mesecih časa?

Jaz mislim da! In za začetek imamo že lepo svoto, ki je kot sledi:

Dar glavnega urada	\$100.00
Preostanek skupnega plesa clevelandskih kadetk	265.00
Podružnica št. 21.	10.00

Skupaj do 1. aprila, 1942.....\$375.00

Drage sestre! Obračam se do vas s prošnjo, da bi na svoji prihodnji seji določile gotovo svoto v ta namen in jo poslale na naš urad da bomo čim prej uresničile to kvoto. Drugi mesec bomo pa v Zarji imeli posebno kolono v kateri bodo označene vse prejete svote po podružnicah. Vse povsod se poudarja o naših dolžnostih do svoje nove domovine in to ni več kot prav, da žrtvujemo, kar je v naši moči in Boga zahvalimo, da lahko pomagamo na tako lahek način, zato bom pričakovala najlepši odziv že takoj prihodnji mesec. Albina Novak.

PISMO I. GL. PODPREDSEDNICE

Predrage sestre!

Najprvo vam želim zdrave in zadovoljne velikonočne praznike z željo, da bi se svet kmalu rešil krvoločnikov ter zopet posijalo sonce miru in sprave!

Kako lepo je bilo vsako pomlad, ko smo imele le naravo v mislih, ki se je čudovito prebujala iz dolgega zimskega spanja. Tudi letošnje pomlad se bo narava spremenila v bujno cvetje, toda v mnogih krajih bo to cvetje pohojeno s trudnimi nogami trpečih vojakov in ubogih sirot, ki bežijo, eni pred svojimi napadalci, drugi pred in za sovražniki. Človeku je mrzlo pri srcu, ko premišljuje o teh strašnih usodah. Velikonočni prazniki, ki so bili v Ameriki vedno eni najlepših, ker takrat je bilo vse novo, vse v cvetju in razkošnosti, bodo letos žalostni in med nami ne bo tistega veselega razpoloženja. Posebno me matere, ki imamo odrasle sinove, nam se bo trgalo v srcu, ker ne vemo koliko časa bodo še med živimi ali se sploh vrnejo še kedaj nazaj, v naše domove!

Res, naša organizacija je močna, toda med nami je še mnogo žen in deklet, ki zaradi enega ali drugega vzroka še niso naše članice. Ne samo zaradi kampanje, ki je sedaj v teku in bo zaključena v dveh mesecih, ampak zaradi naše narodne dolžnosti, imamo letos veliko večjo dolžnost kot kdaj prej v zgodovini naše Zveze. Med nami bi ne smela biti ena mati, ki nima svoje hčerke vpisane pri Zvezi. Tiste pa, ki nimajo svojih hčerk, imate prav gotovo sorodnico ali prijateljico, ki bi takoj pristopila samo čaka na vas, da jo pridite vprašat.

Torej, drage sestre, moje pismo ni dolgo, ampak moje zanimanje je pa tolikšno, da bi lahko o njem napisala dovolj za vse strani v tej Zarji, toda v vsem svojem bodrenju, bi vam ne mogla povedati več kot v teh par odstavkih, namreč da je važno, za vsako izmed nas biti aktivna članica svoje podružnice. In katera članica je aktivna, tista prav gotovo želi sedanjji kampanji najlepši uspeh in ta uspeh je mogoč le z našim skupnim sodelovanju! — Frances Rupert

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Na zadnji seji . marca mi je bilo naročeno, naj dam v Zarjo, da bomo letos obhajale Materni dan na bolj slovesen način kot kdaj doslej. Program za takrat je takole: v soboto 9. maja imamo skupno spoved in v nedeljo 10. maja pa skupno sv. obhajilo in zvečer bo vprizorjena lepa igra, tako, da bo ves Materin dan naš.

Torej prosim, drage sestre, nikar ne pozabite te prireditve, temveč odločite se, da boste prišle vse, da se bomo enkrat pokazale, koliko nas je. Torej le z korajžo na plan!

Pripomniti imam še to-le. Kadar se srečava s tajnico in jo vprašam, kako je zadovoljna z uradom, pa pravi, da bi bilo vse O. K., samo če bi članice bolj pridno plačevale assesment. Lepo prosim vse tiste, ki dolgujete, da pridete na sejo in poravnajte vsaka svoj dolg. Me dobro vemo, da tajnica ne more hoditi od hiše do hiše kolektat, saj to ne sme nobena izmed nas zahtevati od nje.

Pričakujem vas v obitem številu na sejo 7. aprila. Potrebujemo koristne nasvete in priporočila, zato kar na dan ž njimi. Najlepše pozdrave in voščilo za lepe velikonočne praznike!

Anna Zavrl, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill.—V marcu smo imele lep poset na seji, samo pogrešale smo našo zvesto članico Theresa Chernich, ki se je zaradi bolezni oprostil. Bile smo pa globoko iznenadene, ko smo v nedeljo zatem slišale oznanilo v cerkvi, da je gospa Chernich za vedno zaspala v Gospodu v soboto večer. Saj nismo mogle verjeti, da bi nas ona tako nanaaglomala zapustila, ker bila je vedno v najboljšem stanju med nami.

Z njeno naglo smrtjo smo izgubile zelo agilno članico in več letno odbornico, ki je vedno točno izpolnjevala svoje dolžnosti in bila vsem v lep zgled. Naše globoko sožalje njeni hčerki Alva Jerin, ki je tudi naša članica, kakor tudi vsem žalujočim preostalim. Njej naj bo pa Bog dober plačnik za njena plemenita dela na tem svetu. Članice jo bomo pa ohranile v blagem spominu in se je spominjale v molitvah.

Na zadnji seji smo slišale poročilo o maškeraadni veselici, ki se je vršila 15. februarja. Udeležba je bila sijajna, akoravno niste bile vse članice navzoče. Iskrena hvala vsem, ki so pomagali kakor tudi vsem cenjenim posetnikom, kajti čistega dobička je bilo \$400 in od teh smo dale \$300 častitemu gospodu župniku in od te svote se bo porabilo \$200 za nakup nove večne luči za našo cerkev.

Najlepša hvala vsem članicam, ki ste darovale potice, kečke, kavo, sladkor, mleko, smetano, klobase in kruh za našo kuhinjo, da nam ni bilo treba kupovati vse te potrebščine iz blagajne in to je pomagalo do lepega preostanka. Prav lepa hvala tudi tistim, ki so darovali žganje in tistim, ki so nabirali žganje od dobrih ljudi in vse to nam je prihranilo mnogo izdatkov. Prav lepa hvala tudi vsem cenjenim

članicam, ki so pomagale v kuhinji in tistim, ki so stregle pri mizah in pri bari, kakor tudi vsem, ki so pomagale pri vratih in pri prodaji tiketov in cvetlic. Pri nas smo zelo srečne z moško pomočjo in nam naši fantje kaj radi pomagajo, za kar smo jim iz srca hvaležne. Med tebi pridnimi bartenderji so bili Mr. Bogolín, Joe Oblak Jr. in Mr. Prah. Vse pohvale vreden je tudi oskrbnik Mr. Oblak Sr., ki rad pomaga, kjer je treba.

Lepo prosim vse tiste članice, ki niste še poravnale za vstopnice, da to storite na prihodnji seji prav gotovo, ker bi rada zaključila račune. Opomnila sem vas še posebej s spismi, torej ni izgovora, zakaj bi ne poravnale na prihodnji seji. Ve ne razumete, koliko dela je to za tajnico, ko mora vse leto kolektati za tikete zaradi brezbriznosti nekaterih članic. Hvaležna vam bom za vašo naklonjenost in vas ponovno prosim, da oddaste denar ali tikete na seji 2. aprila. Le pridite, da bomo zopet imele lepo udeležbo.

Naša sestra Mary Stanger je dobila obisk od tete štokljke, ki ji je za spomin pustila zalo hčerko. Čestitamo!

Zdaj vas pa ponovno vabim na prvi pomladanski koncert našega pevskega zbora v nedeljo, 26. aprila ob treh popoldne. Pevke se pridno vežbajo v lepih skladbah, ki bodo gotovo izborno podane in odbor se pa pridno trudi z razpečevanjem vstopnic. Zagotavljam vam, da ne bo nobenemu žal, da je navzoč, ker program bo en najlepših, kar smo jih slišali v dolgem času.

Vljudo vabimo vse sosedne podružnice na poset, za kar vam bomo zelo hvaležne in ob priliki vrnila z obiskom. Torej zaznamujte si nedeljo 26. aprila, 1942 za poset koncerta Slovenske ženske zveze št. 2 v cerkveni dvorani sv. Štefana, Cermak Rd. in Wolcott Ave.

Voščim vsem skupaj zadovoljne praznike in s pozdravom kličem: na svidenje na seji 2. aprila!

Lillian Kozak, tajnica.

POZOR PODRUŽNICE!

Potrebno je, da vem, katere podružnice so kupile obrambne bonde in v koliki svoti, da bom imela seznam o tem pri roki za vsak slučaj.

Prosim torej, da se mi takoj naznani, ko podružnica določi, da bo kupila bonde in kolikšna svota je bila v ta namen določena.

**S sestrskimi pozdravi,
Marie Prisland,
predsednica.**

Št. 6, Barberton, O.—Vsem našim članicam se tem potom sporoča, da se vrši prihodnja mesečna seja v ponedeljek 6. aprila ob pol osmih zvečer v navadnih prostorih in to vsled tega, ker je prva nedelja v mesecu Velikonoč. Vabljeneste vse na poset! Prosim tudi tiste, ki dolgujete na assesmentu za lansko leto, da gotovo poravnate ta mesec, ki je že četrti v tem letu. Po navadi rade čakamo za assesment štiri mesece, kar je pa več, je pa vse preveč zahtevano in ako bi ne imele gotovo število zvestih članic, ki plačujejo za vse leto naprej, bi bilo poslovanje naše podružnice skoraj nemogoče. Prosim torej, upoštevajte vljudo opomin in storite svojo dolžnost. Voščim vsem skupaj zadovoljne velikonočne praznike!

Frances Ošaben, tajnica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Na seji 8. marca sta bili sprejeti dve novi članici, kar je razveseljiva novica za nas, da se dvigne število članic pri podružnici. Naša agilna sestra Kodrič je pridobila tri nove članice; ena je pristopila v februarju in dve v marcu. In to ni bilo vse, pač pa je na sejo prinesla dva okusna kečka, katere je ona spekla in se mora priznati, da nam je vsem teknila izvrstna dobrot. Obljubila je, da bo vpisala še par novih članic na aprilovi seji.

Po prihodnji seji se bomo imele spet izvrstno. Predsednica in podpredsednica bosta preskrbeli nekaj prav dobrega za pod zobe. Veselila nas bo velika udeležba, ker bomo oddale za kart pardi, ki se vrši v počast 15-letnega obstoja podružnice. Čas je tu, da ukrenemo kaj koristnega za našo podružnico in to se lahko uresniči, ako pridete v večjem številu na sejo. Poberamo tudi prostovoljne prispevke za naše drage v stari domovini. Torej vse na sejo v nedeljo, 12. aprila ob štirih popoldne v navadnih prostorih.

Najlepša hvala naši zapisničarici za njeno dobrosrčnost, kakor tudi naši tajnici. Zadovoljne praznike vsem skupaj!

Angela Stupar, predsednica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Na zadnji seji smo sklenile, da se priglasimo za pomoč Rdečemu križu, oziroma začnemo s svojimi sestanki, kjer bomo pletle, šivale in pomagale, kar bo v naši moči. Kateri čas dopušča, naj se priklasi. Kdaj se vršijo sestanki, bo sporočeno v lokalnem listu. Ker gre za plemenito stvar, se pričakuje lep odziv od naših članic.

Proslava 15-letnice naše podružnice se vrši na Materinski dan, to bo 10. maja. Prirejen bo zanimiv in pester program, kateri bo objavljen v prihodnji Zarji. Vstopnina za predstavo in ples bo samo 50 centov. Pričetek ob sedmih zvečer. Po programu se nadaljuje s plesno veselico v zgornji dvorani. Igral bo Malovašičev orkester. Omenjeni dan bodo tudi prvi nastopili v novih uniformah naše deklice

vežbalnega krožka mladinskega oddelka.

Kampanja se tudi bliža k svojemu koncu. V decembru smo se precej dobro odzvale, pozneje smo pa kar zaostale. Mogoče nas je mraz držal na svojih gorkih domovih. Sedaj se bo pa kmalu ogrelo in tako se moramo tudi me ogreti za kampanjo. Stopimo na plan za nove članice, posebno še letos, ko je naša 15-letnica, bi se morale boljše potruditi kot v preteklosti. Kakor smo bile prvi mesec aktivne, glejte, da bomo tudi zadnja dva meseca, da našega večletnega rekorda ne izgubimo. Dosedaj je bila naša podružnica druga največja pri Zvezli, toda to čast nam bo odvzela št. 20, ako se ne bomo zavzele skupno. V mladinskem oddelku so nas že prekosile in znajo nas še v odraslem. Torej na delo sestre, da obdržimo drugo častno mesta pri Slovenski ženski zvezli.

Dalje se obračam s prošnjo do tistih članic, ki dolgujejo po več mesecev asesment in nekatere še za preteklo leto, da gotovo poravnate, ker sedaj ne drži izgovor, da ne morete plačati. Ni moja dolžnost zalagati, posebno tako dolgo ne. Zelo bom hvaležna, ako boste to storile prav kmalu.

Da je napredek pri naši podružnici, znači sledeče poročilo: kar tri naše članice so bile obdarovane od tetice štoriklje, namreč: Mrs. Joseph Hovevar (Salmich) in Mrs. Frank Kristof (Revere), sta dobili deklici in Mrs. Frank Centa (Hribar) pa fantka. Vsem malim nagajivčkom, mamicam in atekam najlepše čestitke!

Na slepiču je bila operirana Mary Lokar, sestra pokojne Louise (Slavke) Lokar; težko operacijo je srečno prestala Mary Batich; pod zdravniško oskrbo se nahajati: Pauline Susa in Josephine Kocin. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Zadnji mesec je umrla sestra Josephine Brzin, stara komaj 34 let. Pri zadeti družini naše globoko sožalje. Pokojni pa večni mir in pokoj!

Vsem glavnim odborcem in članicam želimo vesele velikonočne praznike!

Frances Sušel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Naša zadnja seja je bila dobro obiskana. Prisotnih je bilo več članic, ki so praznovali svoj rojstni dan v marcu, ki so prinesle spominčke za članice. Sestra Julia Trogar je preskrbela za smeh in tudi dobre kapljice. Sestri Zuzek in Grahek sta pa prinesli okusna okrepčila. Srečno številko je dobila sestra Agnes Komar, katere pa ni bilo na seji in bo na drugi seji ena dobila svoj dva dolarja.

Moja prijateljica, sestra Mary Rop bo obhajala rojstni dan 15. aprila. Vse najboljše, Mica in tudi Fannie, kakor tudi sestri Antoniji Simenc in Oglesby, Ill., za njen rojstni dan in vsem članicam, ki bodo praznovali v aprilu, želimo vse najboljše.

Prijazno se vabi vse članice na sejo in pripeljite tudi kaj novih članic, ker kampanja se bo zaključila 31. maja in dolžnost vsake članice je, da bi dotlej vpisala vsaj eno novo članico. Po pri-

hodnji seji bomo imele zopet domačo zavojo za članice.

Bolne so Mary Rajster, Mary Dobnik, Louise Susek, Louise Vodnik in Mary Mesarich. Prosim obiskujte jih. Želimo, da bi vse bolne članice skoraj okrevale.

Blagovestne velikonočne praznike želim vsem glavnim odborcem in članicam Slovenske ženske zveze. S pozdravom.

Mary Schimenz, tajnica.

Članicam št. 12

Zopet se enkrat oglašim v priljubljeni Zariji, da ne boste mislile, da me ni več na svetu.

Pri naših sejah se imamo prav prijetno in članice se pridno udeležujejo.

Lepa hvala članicam, ki nam preskrbijo okusna okrepčila. Aprila meseca bo pa moj rojstni dan, bom pa jaz nekaj prinesla. Kaj bom prinesla, pa ne povem. Le pridite na sejo, da boste videli.

Prav srečne in vesele velikonočne praznike vam srčno želim.

Margaret Ritonja.

IZ GLAVNEGA URADA

Zvezin dan v Lemontu

V nedeljo 26. julija bo tretji letni Zvezin dan v Lemontu na Ameriških Brezjah. Vršil se bo pod oskrbo podružnic št. 2 in 20. Pričakovati je odziva od našega članstva in njih družin, od blizu in daleč, radi tega je potrebno, da se že na prihodnjih sejah razpravlja o tem in ako mogoče takoj sporoči na glavni urad.

Kampanja

Tajnice se prosijo, da predno odpošljejo svoje prošnje novih članic na glavni urad, da pregledate, ako so podpisane od omenjenih odborčnic; dalje, da pregledate, ako ni dotična kandidatinja prestara in da je ona ali soproj slovanskega pokolenja. Ako to upoštevate, boste prihranile uradu mnogo časa, kajti je zamudno delo pisati nazaj po nadaljne informacije.

Josephine Erjavec,
glavna tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Na zadnji seji je bilo prav veselo razpoloženje in tudi banko in kart pardi je najlepše uspel. Udeležba je bila lepa in vse članice smo bile zadovoljne. Prišle ste od daleč in blizu, da je bilo kar lepo videti. Ako bi imele vsako sejo tako lepo udeležbo, pa bi naša

podružnica še boljše napredovala in odbor bi z veseljem deloval med vami. Pristopilo je tudi nekaj novih članic, kar nas naj spodbuja, da se moramo še potruditi ta mesec in prihodnji, ker bo častno za našo podružnico.

Ponosne smo tudi na naše kadetke, ki se prav lepo shajajo na svojih vajah in sestankih. Lansko leto smo imele mnogo potov in skrbi, da smo jim pomagale do krasnih uniform in letos bodo pa lepo nastopale pri javnih prireditvah in gotovo se bodo vselej odzvale, kadar bodo povabljene.

Vljudno vas vabim na sejo 13. aprila, da boste slišale račun od zadnje prireditve, kakor tudi trimesečne račune od podružnice.

Voščim vsem članicam vesele velikonočne praznike! S pozdravom,

Mary Hrovat, tajnica.

Ne odlašajte na itri, ampak še danes kupite obrambne bonde in znamke ter pomagajte pri civilni obrambi, kakor tudi sodelujte pri Rdečem križu.

Št. 16, South Chicago, Ill.—Naša prireditve 8. marca je povoljno uspela navzlic slabemu vremenu. Vsem, ki ste na en ali drugi način pomagali, da je bil lep uspeh. Iskrena, hvala in posebno pa še tistim, ki so prinesle krasna ročna dela.

Sedaj, drage sestre, bo treba pa zavihat rokave. Kmalu bo tukaj 2. in 3. maj, ko se vrši kegljaška tekma v La Salle, Ill. Vse, katere nameravajo posetiti tekmo, naj gotovo pridejo na vaje vsak torek večer ob pol osmih v Y. M. C. A., da bomo vedele, koliko timov se bo priglasilo za tekmo in koliko bo vas kegljalo v singles in doubles. Treba je urediti tudi zaradi vožnje. Torej pridite na sejo 16. aprila in takrat bo najbrž treba izpolniti tudi listine, da bomo imele vse v redu izvršeno. Več nas bo, bolj bo lušno. (Saj itak ni več lušno na tem pu-klastem svetu).

Pri naši podružnici bomo imele eno največjih proslav v zgodovini, ko bodo naše kadetke dale blagosloviti bandero in zastave. Za takrat moramo združiti pa vse naše moči in ambicije, da bo res lep uspeh. Zavedajmo se, da odbor ne more vsega storiti v takih slučajih, zato prosim, da prav gotovo pridete na sejo 16. aprila, da se pomenimo, kako bi se lepše praznovalo ta dan. Ako bomo sodelovale in pogumno stopile v vrsto aglinih članic, bomo zares pomagale našim kadetkam, da čim prej pridejo do novih oblek. Že sedaj se postavijo tako lepo, da jih vsak občuduje in kaj bo še potem v novih oblekah! Lahko rečem, da bodo ponos vsej naselbini. Sedaj jim pomagajmo, ko imajo dobro voljo, da je ne izgubijo, saj star pregovor še vedno velja: da se železo kuje, ko je vroče.

Tudi za v Lemont bo treba kaj preskrbeti, da ne bomo zadnje dneve letale okrog članic. Dobro veste, da bo letos težje dobiti transportacijo kot prejšnja leta, da bi pa k nogam h-dile, je pa že malo predaleč. Katere mislite iti, ne odlašajte, kar takoj si zagotovite prostor in potem bo vse v redu. Kaj več prihodnjic.

Veselo alelujo celokupnemu članstvu!

Katie Triller, predsednica.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.—Minilo mesečno sejo se ne more prištevati povoljnimi. Prosim vse članice ponovno, da se redneje udeležujejo mesečnih sestankov; ne iščite vsakovrstnih izgovorov, ker vaša dolžnost je zasledovati vestno društveno gibanje. Le na ta način se lahko pričakuje kaj več in boljšega, kot doslej.

Dne 7. aprila se prične seja točno ob sedmi uri, ker potem sledi že dolgo nameravana "Card party" in dodatna zabava. Prosim vse sestre, pridite in tudi vaši poznanici, ker vsem jamčimo prijazno postrežbo!

Blizu se velikonoč z različnimi željami v srcih. Spomini brezdvomno hite nazaj v srečna mlada leta, v rojstne kraje, kjer se je z vso veličastnostjo starodavnih šeg in običajev, obhajal ta lep pomladanski praznik. Bog zna, kako preganjana naša Slovenija išče vtehe v Božjo previdnost v sedanjih okoliščinah, ko tujčeva ohola oblast gospodari z vseh strani, po lepih naših domačih krajih! Li bodo zvonovi cerkvic po gričih in holmih še tako ljubko doneli čez širno plan, oznanjajoč VSTAJENJE! Dal Bog!

Ob mislih na minile dni, na cvetočo pomlad, kljub enakim dvomom, z jasni marsikatero srce, ter daje zavestno prepričanje, da le narava edina s svojimi proizvajalnimi—je najzvestejša človeškemu bitju. Leto za letom siplje tolažbo in vtehe teptanemu zemljanu ter le v njenem stvarstvu človek lahko vsaj za hip pozabla bridkosti, zvezane z življenjem. Torej:

Vseh ran če hočeš se znebiti —
v prostost, v naravo se podaj!
Pozabil boš srca nadloge,
če človek ti si količkar;
pomladni dih poljubil lica
ti nežno bo, zasanjal te
v najlepše sanje skrite sreče,
ki tvoje hrani jih srce.
Pa najsibo v poletju vročem,
v jesenski žetvi—v zimskih dneh,
le ven v naravo, duša draga,
dokler živiš na zemskih tleh!
Za praznike velikonočne
pokloni ti zvestobo ji;
najlepše pirhe le v naravi
boš našel narod ljubljen, ti!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn.—Na seji 4. februarja smo imele lepo udeležbo. Med nami je bila glavna nadzornica gospa Mary Lenich, ki nam je poročala o seji glavnega odbora ter nam izročila lepe pozdrave od naših sester in prijateljic. Gospa Lenich ima vselej prijazno besedo za vsako članico in prav rada raztolmači članicam, ako želijo pojasniti. Lepa hvala, gospa Lenich za vso prijaznost.

Dne 1. februarja smo imele posebno prireditev, od katere smo dale svoto \$40 za Rdeči križ in kupile obrambni bond za svoto \$25. Darovale smo tudi za sklad, ki se letno nabira za odpravo prizadetim od obroke paralize (March of Dimes) in tri dolarje smo poslale za misljone na Kitajskem. Ne-

kaj denarja je pa še vseeno ostalo v ročni blagajni.

Najlepša hvala vsem požrtvovalnim članicam, ki so pomagale pri prodaji vstopnic in vsem, ki so darovale dobrotke. S prireditvijo je res dela, ampak če ni dela ni jela in star pregovor pravi: "Brez muje se še čevljev ne obuje." Torej prav lepa hvala vsem skupaj. Bog naj vam stokrat povrne. Pa še drugičkrat!

Poročati imam žalostno novico, da je preminul soprog naši zvesti članici Barbari Miroslavič. Svoje oči je za vedno zatislil 1. marca in se ločil od drage soproge in družine, ki je ena izmed naših uglednih in spoštovanih po vsem okrožju.

Pokojni je bil delj časa bolan na vodenici in ni bilo zanj pomoči. Sestra Miroslavič je pa tudi sirota, ker so ji zaradi sladkorne bolezni morali odrezati nogo, gori nad kolenom. Od tega je minilo že pet let, toda njena dobra volja jo krepi, da vseeno odpravlja gospodinjstva dela in se vozi v kuhinjo in po sobah v vozičku. Nekaterim ljudem je res brdko življenje, toda Bog da tem ljudem posebno duševno in fizično moč, da svoje breme z lahkoto prenašajo. Naše sožalje družini nad izgubo soproga in dobrega očeta. Naj mu sveti večna luč!

K zaključku tega dopisa je moja želja obrniti se do vseh naših dobrih sester z iskreno prošnjo, da bi se skupno potrudile za uspeh tekoče kampanje. Drage sestre, podajmo se na delo in vsaka naj se potruži vpisati vsaj eno novo članico. Kot članica glavnega svetovnega odseka, kateremu je bila poverjena velika naloga, je moje zanimanje za uspešen izid toliko večje in mi bo v veliko veselje, ako bomo dosegle zaželjeni cilj. Po naši državi Minnesoti so majhne naselbine in se ne more pričakovati tolikšen odziv kot po velikih mestih, pa vendar se še najdejo žene in dekleta, ki niso še pod okriljem Slovenske ženske zveze in sedaj, ko se sprejemajo v mladinski oddelki članice od 4 do 18 let starosti in plačujejo samo 10 centov na mesec, je veliko lažje agitirati. Apelliramo na matere, ki imate hčerkice in niso še članice, ne odlašajte, ampak jih vpišite še ta mesec, k dobro poslujoči organizaciji Slovenski ženski zvezi. Pripeljite jih na sejo dne 8. aprila v cerkveni dvorani.

Prisrčne pozdrave in voščilo za srečne praznike vam pošiljam,

Rose Jerome, tajnica.

Vsa čast št. 19, Eveleth, Minn.

Meseca februarja so članice pri št. 19 pokazale na več načinov svoje plemenito srce, ko so odobrile gmotno pomoč strankam, katere so se obrnile do nas z apeli. Vse priznanje in čast podružnici in upanju, da to je bil le začetek naše dobroteljske in v bodoče bomo zopet storile, kar bo v naši moči!

Na seji 4. marca ni bila velika udeležba, toda za enkrat se oprostijo, ampak pazite, da boste vse navzoče na seji v aprilu.

Apelliramo na vse naše zveste članice, da bi sodelovale v sedanji kampanji za napredek naše podružnice, kjer imamo prav požrtvovalne članice in rade

delajo za korist podružnice. Naša predsednica in tajnica, s pomočjo drugih odbornic in članic, skrbno pazijo, da je podružnica v najlepšem ugledu, kakor tudi za dobrobit ročne blagajne. Naši družabni sestanki imajo vselej dvojni pomen, namreč za zabavo članic in pa za zbiranje sredstev v dobre namene.

Tudi pri nas bolezen ne prizanaša, pač pa se oglasi zdaj tu, zdaj tam. Pri blagajničarki, sestri Antoniji Erklauts je bolezen zadela soproga in se je nahajal tri mesece v bolniški postelji in končno se je moral podati v bolnišnico na operacijo. Stanje se mu obrača na boljše, kar nas vse veseli. Da bi le kmalu okreval je naša iskrena želja. Njih mlajši sin je šel k vojakom, tako sta bili kar dve žalosti v hiši ob enem času. (O smrti g. Miroslaviča poročata tajnica. Op. uredništva).

Prav z veseljem prebiram Zarjo, kako nas naše glavne odbornice bodrijo k dobremu delu in kako naj pomagamo naši novi domovini v tej veliki sili. Po dopisih od naših podružnic se razume, da se naše članstvo vrlo zanima za vse akcije, ki so za odpravo Ameriki in kako zvesto kupujejo obrambne obveznice ter prispevajo za Rdeči križ, kar je častno za našo Zvezo.

Ko prebiram te dopise in sem prepričana, da so nekatere podružnice zelo agilne, zasledujem, kedar bo poročilo, da bomo imeli tudi v Minnesoti Zvezin shod, kar me zelo zanima. Saj je bila to naša pogodba, da bomo imele vsako leto Zvezin dan. Čas hitro beži in pomlad je že tukaj. Treba bo kar na hitro se zmisli kam se bomo peljale in se pridružile drugim podružnicam ter skupno praznovali Zvezin dan. Veselilo me je poročilo, da se tudi v Coloradi pripravljajo za skupni Zvezin dan. Čestitke in želje za lep uspeh!

Vesele velikonočne praznike in najlepše pozdrave!

Matilda Roberts, zapisničarica.

Ne odlašajte na jutri, ampak še danes kupite obrambne bonde in znamke ter pomagajte pri civilni obrambi, kakor tudi sodelujte pri Rdečem križu.

Poročilo predsednice št. 20

Ne bom na dolgo in široko pisala o velikem ljudskem shodu, ki se je vršil v nedeljo, 15. marca v Jolietu v korist trpečim rojakom v stari domovini, ker to bodo pisali drugi, ki so potek pazno zasledovali—toda mene veže dolžnost, da se zahvalim darovalcem, kateri so pripomogli do boljšega uspeha.

Prisrčna hvala sledečim: gospem J. Zivetz, M. Kunstek, B. Adamich, J. Adamich, H. Mutz in K. Dragovan za potice; gospem M. Pido, J. Glavan in Marički Z. za žganje; za denarne prispevke: A. Jerisha, F. Terlep, J. Erjavac, L. Železnikar, J. Kuzma, J. Mustar, A. Mahkovec, A. Terlep; Swan Bread Co. za pecivo; Rainbow Bread Co. za kruh; Avsec bratom za tiskovine; Mr. Radaković za pivo. Vsem tem naj veljajo besede: "Bog naj vam stotero povrne!"

S tem shodom se je odprla kampa-

nja za prostovoljne prispevke trpečim rojakom v domovini, katere sedaj Nemci in Italijani preganjajo. Izbrani so možje, ki vas bodo obiskali na vašem domu in vprašali za dar. **NAJ NE BO SLOVENCA ALI SLOVENKE V JOLIETU, KI BI SE OBOTAVLJAL POMAGATI!** Vsak naj po svoji moči pomaga. Naš narod v Jolietu ni še nikdar zaostal za drugimi, torej tudi zdaj pokažite dobro srce in narodno zavednost. Ta kampanja se bo zaključila 25. aprila z velikim plesom v Slovenia dvorani. Na ta ples vljudno vabimo zlasti vso mladino. Nabavite si vstopnice pravočasno pri društvenih odbornikih.

Slovinci, stojmo trdno na strani Amerike in pomagajmo, kjer koli je naša pomoč potrebna. Zavedajmo pa se, da se Jugoslavija bori za iste principe kakor Amerika in da je Jugoslavija ameriška zaveznica.

Pozdravljam vse in vam želim radostne velikonočne praznike.

Emma Planinšek.

Št. 20. Joliet, Ill.—V prvi vrsti se lepo zahvaljujem vsem glavnim odbornicam in prijateljicam za številna voščila in za lepa darila, katere sem prejela za moj rojstni dan. Ko človek prejme toliko lepih izrazov ljubezni, se mu zdi, da se rad stara, ker vidi, da se z vsakim letom širi krog prijateljstva in to je rez veliko bogastvo na tem svetu. Vsem skupaj moja srčna zahvala.

Prejela sem novico, da se je gospa štokljara oglasila pri družini Christine Storkmac ter jim pustila lepi dar. Srečnim staršem izrekamo naše čestitke!

Sestra Anna Schnell je srečno prestala operacijo na nogi. Vzelo bo del časa, predno bo zopet zdrava. Prosim, da jo obiščete. V bolnišnici se nahaja tudi sestra Louise Baucher. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Smrt je zopet posegla s svojo koščeno roko med nas in vzela s seboj sestro Catherine Videtich, ki je s smrtno prestala svoje bridko trpljenje na zemlji. Ranjka zapuščala soproga, dva sina in hčer, omoženo Gregorčič in brata Rev. Pius J. Petrič, OFM v New Yorku, ter tri brate in sestre v stari domovini. Bil je ginljiv prizor, ko je brat daroval slovesno sveto mašo ob pogrebu svoje sestre ob asistenci Rev. Alojzija Madic OFM in Rev. George Kuzma.

Dne 25. aprila bo velik dan za Joliet, ko se bo vršila skupna prireditve za sklad, ki se zbira za Jugoslovanski relief. Načelnik manifestacije je Mr. John Jevitz Jr., in sonačelnica je naša predsednica Mrs. Emma Planinšek, ki se z odborom pridno pripravljajo za to slavnost.

Vabljen ste vse članice, da se gotovo odzovete kakor tudi vaši domači in prijatelji, ker z vašim prispevkom boste pomagali trpečim onkraj morja. Več o tem programu boste brale v lokalnem listu. Na svidenje 25. aprila v farni dvorani (St. Joseph's Parish Hall).

Med mnogimi, ki praznujejo svoj rojstni dan v aprilu je tudi naša poštvalna predsednica gospa Emma

Planinšek. Najlepše čestitke in še mnogo let zdravja in sreče ter plodnosnega delovanja v dobrobit naše družnice in Zveze.

Veselo alelujo želim vsem skupaj!

Josephine Muster, tajnica.

SHOD SIJAJNO USPEL

Nedelja 15. marca je bila za Slovence in Slovenke v Jolietu in okolici pomenljiva, ker ta dan se je vršil velik ljudski shod, ker smo imeli v naselbini odličnega gosta, ministra Franc Snoja, predstavnika Slovenije. Sijajna udeležba v dvorani sv. Jožefa je gotovo pričala, da je bil gospod minister zaželen med nami.

Minister Snoj je dospel v Joliet v nedeljo opoldne in sicer iz Chicage, v spremstvu Mr. Vincent Cankarja, gl. predsednika SNPJ, Mr. Zupančiča in hčerke.

Ob prihodu v Joliet se je minister najprej ustavil v uradu K. S. K. Jednote, kjer so ga pričakovali glavni uradniki slovenskih organizacij. Od tam so se skupno podali v Woodruff hotel na obed. V sprejemni dvorani ga je pozdravilo lepo število društvenih odbornikov in prijateljev, kateri so bili predstavljeni, nakar so se pridružili k slavnostnemu obedu. Gospod minister nam je povedal o mnogih slučajev, ki se dogajajo v domovini in se je takoj vsem priljubil. Ker je bil shod napovedan za ob treh popoldne, smo morali prekiniti sestanek v hotelu ter se podati v domačo dvorano.

V dvorani je bil gospod minister najprvo sprejet po naših kadetkah, ki so tvorile častno stražo in v slikovitih uniformah napravile prav lepo sliko. Zastopan je bil tudi naš mladinski oddelk v narodnih nošah z voditeljico Mrs. Anna Stukel. V narodnih nošah so bile oblečene tudi gospe Caroline Gregorčič, Frances Horvat, Milka Mikulič ter Olga in Mildred Erjavec. Slednje tri so prodajale nageljne. Vstopnina je bila prosta; bila je le cvetlica za vstop, katero so udeleženci kupovali s primernim prispevkom. Cvetlice je krasno izdelala gospa Mary Papež. Na vsakem nagelju je bil napis Jugoslav Relief SS No. 1, Joliet, Ill.

Občinstvo je burno pozdravilo gospoda ministra Snoja, ki je prišel v dvorano v spremstvu duhovščine in glavnih odbornikov raznih organizacij in članic SZZ v narodnih nošah. Stolarjavatelj shoda je bil glavni tajnik K. S. K. J., Mr. Joseph Zalar. Ko je bil predstavljen minister Snoj, sta ga spremljali na oder Olga in Mildred Erjavec oblečeni v narodnih nošah.

Minister Snoj nam je opisal zgodovino Slovenije, kako je bilo še pod Avstrijsko vladno, kako jim je bilo zabranjeno imeti vseučilišča v Ljubljani, kakor tudi ne druge višje šole, da je bilo skoraj nemogoče se Slovincu povspeti do višjih stopinj v življenju, ako se ni "ponemškari". Dalje je opisal zgodovino Slovencev pod Jugoslavijo. Povedal je koliko prostosti smo Slovenci doživeli pod novo državo, toda komaj se je pričelo pravo življenje, komaj so začeli državo urejevati v pravo smer, že jim je Hitler preprečil načrte ter državo pogoltnil. Seveda, država se je uprla in šla v vojsko, kakor smo tudi

mi v Ameriki zahtevali, da se pridruži Ameriki in zaveznikom.

Opisal je trpljenje našega naroda, vse grozote, da so bili vsi oni, ki doslej niso imeli srca za vladno, videli položaj v novi luči. Zaključil je svoj govor s poudarkom, da ako bi ne bilo Hitlerja in Mussolineta, bi danes Amerika ne bila v vojni in tudi našim fantom bi se ne bilo treba podajati v vojsko. Toda, da ohranimo našo prostost, nam je edina pot možna, da skupno nastopimo in se bojujemo za zmago in te krvoločnike enkrat za vselej spravimo na kraj, kjer ne bodo imeli več prilike povzročati vojne.

Slišala sem že mnogo govornikov, toda da bi kdo govoril tako navdušeno in duhovito ter znal tako resnično opisati zgodovino kot zna gospod minister, tega pa ne. Bilo mu je lahko slediti in akoravno je govoril par ur se nam je zdelo le kot nekaj minut.

Govoril je tudi Mr. Wedic, glavni tajnik DSD, ki je načelnik pobiranja prispevkov za jugoslovanski relief, ki je povedal, da ima številno armado mož, ki bodo začeli po hišah kolektat. Predstavljen je bil Mr. Vincent Cankar, glavni predsednik SNPJ in predsednik Jugoslovanskega pomožnega odbora, ki je pohvalil složno sodelovanje vseh organizacij.

Predsednik pripravljalnega odbora za ta shod je bil Mr. John Zivet, mlajši, ki je govoril tako navdušeno, da bi vsak mislil, da je prišel iz Slovenije, dočim je bil rojen v Ameriki. Vsa čast zavednemu amerišskemu Slovincu. Da bi le bilo mnogo posnemačev.

Podpredsednica pripravljalnega odbora je bila Mrs. Emma Planinšek, predsednica naše podružnice št. 20, ki je v svojem lepem govoru vtisnila v srca rek: "da boljše je dajati, kakor revežem v domovini jemati!" Storila bo vse v njeni moči, da se prispevki in razne prireditve v prid jugoslovanskega relifa uspešno vrše. Kot predsednica št. 20 ona tudi pri sejah navdušuje članice za prispevke in imamo pri podružnici nabrano že svoto \$98.20. Vsa čast rojakinji in naši odbornici.

V imenu fare sta govorila Rev. Butala in Rev. Kuzma. Predstavljen je bil tudi Mr. Mike Radokovich, vodja Srbov v Jolietu. Omenil je, da so Srbi v Jolietu nabrali že do \$1,800.00. En tisoč od tega denarja so že poslali v Washington, toda ne samo za srbski sklad temveč za sklad Srbov, Slovencev in Hrvatov. Mr. Radokovich, kot pravak Srbov, nam je že večkrat izkazal svojo naklonjenost, kakor tudi za ta dan.

Ob zaključku programa je Mr. Zalar poudarjal: "Irec je vedno Irec, Poljak vedno Poljak, Šved vedno Šved, in mi Slovenci moramo skupno delovati kot Slovenci. Toda Slovenci bodo največ dosegli pod zaščito močne države in ta močna država je za Slovence — Jugoslavija. Skupni narodi naj tvorijo mogočno Jugoslavijo."

Po programu so navzoči prostovoljno prispevali za slovensko sekcijo jugoslovanskega relifa in nabralo se je lepo svoto. Še dolgo po tem se je čula po dvorani slovenska pesem, s katero se je tudi pričel program in sicer pod vodstvom Mr. Rozmana.

Mnogo je bilo dela, mnogo potov in pisave in vse pod vzornim vodstvom Mr. John Zivetz-a. Vsi vemo, da kadar se on zavzame za stvar, takrat je prav gotovo lep uspeh. Njemu ni nobeno delo odveč in ne išče izgovorov, da ne more sem in tam, kadar gre za narodno stvar. Jolietski Slovenci smo zares srečni, da imamo tako dobro pomoč v osebi tu rojenega Slovenca. Hvala naj velja tudi vsem, ki so izkazali dobrosrčnost in požrtvovalnost v mnogih ozirih.

Pripravljalni odbor je hvaležen vsem, ki so sodelovali pri tem velikem delu, kakor tudi vsem, ki so posetili shod, kajti sijajen uspeh je dokaz složnega delovanja med nami.

Naj na tem mestu povabim vse rojake in rojakinje, od blizu in daleč na veliko plesno veselico, ki se vrši v soboto 25. aprila v korist lokalnega odbora slovenske sekcije, ki zbira sklad za odpomoč revežem v stari domovini. Zopet bo treba napeti vse moči, da bo uspeh, ker čim večji bodo dohodki toliko več se bo dalo bednim sirotam v domovini.

Zavedajte se, da ste Slovenci in Slovenke, na katero narodnost smo vsi ponosni in smo pripravljeni tudi javno pokazati svojo narodno čutstvo do svojega rodu. Na svidenje 25. aprila v dvorani sv. Jožefa.

Josephine Erjavec.

Št. 21. Cleveland (West Park), O.—Kako bogato bi se počutila poplačana, če bi bile naše seje vsak mesec tako lepo obiskane, kakor je bila naša zadnja seja! Vsa čast našim zavednim članicam! Imele smo se prav izvrstno. Seja je bila hitro končana; po seji smo se pa lepo domače zabavali. Ravno na tisti dan je sestra Anna Intihar praznovala svoj rojstni dan, pa smo ga pile na njeno zdravje! Draga sestra! Bog Ti daj še mnogo let zdravja in obilo sreče. Čestitale smo pa tudi naši pridni predsednici Mary Hosta, ki je prvič postala stara mama. Tudi ona se je prav dobro postavila. Dal Bog srečo vsem skupaj!

Te dni je zadela huda nesreča našo sestro Rose Kovač, ko je njo in družino za vedno zapustil in odšel po plačilo k Večnemu, njen ljubi soprog Louis Kovač. Bil je dober in skrben soprog in oče. Težko bo pogrešan med vsemi, ki smo ga poznali in še posebno pri svoji družini. Naj mu bo lahka ameriška gruda. Priporočamo ga v molitev. Naše globoko sožalje vsem prizadetim.

Priporočam, da greste obiskat našo bolno sestro Agnes Jurca in ji malo olajšate njeno strašno trpljenje. Molimo za njeno zdravje. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja!

Zaročila se je naša sestra Rose Kozuh in v zakonski stan bo stopila 2. maja. Bog naj vaju spremlja skozi vse življenje. Naše čestitke! Njena mama, Theresa Kozuh je objubila, da bo na prihodnji seji vpisala še njeno najmlajšo hčerko. Vsa čast zavedni materi!

Pri mladi sestri Anna Vuk so kupili zalo deklico, katere so vsi veseli in veseli smo tudi me, ker bo gotovo

postala naša članica. Dekliško ime matere je bilo Cimperman. Naše čestitke staršem in tudi sestri Mary Jurca, ki je postala za enkrat več stara mama. Bog živi vse mlade in stare mamice!

Prisrčna hvala našim dobrosrčnim članicam za krasna darila na zadnji seji. Te so Jennie Pozelnik, Cecilia Brodnik in Anna Intihar. Bog vam stotero povrni!

Naša podružnica je darovala svoto \$10 za Rdeči križ. Čestitamo!

Drage matere! Prosim vas, da bi prav gotovo vpisale svoje hčerke v našo podružnico, ker več nas je skupaj v teh kritičnih časih, boljše je za nas! Kampanja bo zaključena 31. maja in to pomeni, da je časa samo še dva meseca.

Vesele velikonočne praznike želim vsem skupaj da bi Vstajenje prineslo svetu zaželjeni mir in da bi se sinovi naših mater zdravi vrnili domov. Pozdravljene!

Ančka Pelčić, tajnica.

KEGLJAŠKA TEKMA ZA OHIO

Sezona za kegljaške tekme je že med nami. Prva tekma letos se vrši v Clevelandu, to je za državo Ohio, v soboto in nedeljo, 25. in 26. aprila, 1942, na Pozelnikovem kegljišču "Waterloo Recreation," 15721 Waterloo Rd. (Collinwood). Natančen program tekme bo priobčen v lokalnem listu Ameriška Domovina. Pričakuje se, da se bo gotovo odzvala št. 40 iz Loraina in ako le mogoče tudi Barberton, Girard, Warren in Niles. Zelo nas bo veselilo, ako pridejo k nam v goste tudi kegljačice iz Pittsburgha in mogoče tudi iz srednjega zapada. Vse ste iskreno dobrodošle!

V nedeljo zvečer 26. aprila se pa vrši plesna veselica v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer bo banket za kegljačice in prijateljce.

Druga tekma se pa vrši v srednjem zapadu, to je v La Salle, Ill., kjer bo št. 24 gostiteljica skupinam iz dotičnega okrožja. To bo naša največja tekma, ker bodo prišle kegljačice iz držav Wisconsin, Indiana, Illinois in mogoče tudi iz Michiganu. Tekmo v La Salle bodo posetile tudi članice iz Clevelanda.

Kedaj se vrši tekma v Pittsburghu, Pa., mi ni bilo še naznanjeno, toda bo najbrž meseca maja, kot je bilo vsako leto doslej.

Najlepše pozdrave vsem kegljačicam. Na svidenje v Clevelandu v aprilu!

Za podrobnosti se lahko obrnete do mene vsak čas. S pozdravom,

Albina Novak.

Št. 24. La Salle, Ill.—Vsem našim članicam naznanjam, da se vrši prihodnja seja na velikonočni ponedeljek, 6. aprila ob pol osmih zvečer v navadnih prostorih, ker bo prva nedelja v mesecu Velikanoč. Znano vam je, da se bo v kratkem vršila v naši naselbini kegljaška tekma za sredni zapad, namreč 1., 2. in 3. maja. Ne pozabite si zaznamovati te tri dni na svoj koledar, da boste prav gotovo navzoče. Povedano mi je bilo, da se naša mla-

dina pridno vežba za tekmo, kakor tudi zanima za lep potek. Torej pokazimo naši mladini, da članice upoštevamo vse, kar je v veselje in njih zanimanje in da je tudi naša želja sodelovati na vse načine, da pridemo do lepih zaključkov.

Vabimo tudi članice od sosednih naselbin, da se nam pridružijo, ker to bo prva velika prireditve Slovenske ženske zveze v naši naselbini in z vašo pomočjo in naklonjenostjo bomo skupaj prinesle najzadovoljnejši izid. Torej prve tri dni v maju bodo dnevi Slovenske ženske zveze v našem mestu in pokazati moramo, da so vsi gostje srčno dobrodošli!

Iskrena hvala podružnicam št. 15, 55 in 83 za darove, katere so poslali naši onemogli sestra Mary Mali. V decembrski izdaji Zarje je bila označena številka 89 iz Oglesby, o kateri je opomnila tajnica v zadnjem dopisu. Torej članice št. 89 je pogledite v decembrsko Zarjo in se boste prepričale, da je bilo omenjeno. Jaz sem poročala vse podružnice tako, kakor mi je bilo naročeno in ako je kje neljuba pomota, prosim, da se oprostite in nam naznani, kar bomo prav radi popravile. Sestra Mali je iz srca hvaležna prav vsem darežljivim članicam SZZ.

Od naših članic je bilo več sinov poklicanih k vojakom služiti stricu Samu. Želimo, da bi uspešno izvršili svoje delo in gotovo zmagali ter se zdravi povrnili domov. Bog daj skoraj zaželjeni mir.

Doba kampanje se tudi z naglico pomika k zatonu. Zato vas lepo prosim, da stopite takoj do svojih prijateljic in jih nagovorite za pristop ter pripeklite na prihodnjo sejo za sprejem. Posebno prošnjo imam do naših mater, da bi vpisale svoje hčerke, ker pristopnina je sedaj prosta in mesečina samo 10 centov, kar gotovo vsaka lahko prispeva.

Poročil se je sin naše blagajničarke, Frank Horzen, in si izbral nevesto, Slovenko iz Californije. Vsa svatba se je vršila v Californiji 15. februarja. Sedaj se nevesta nahaja pri tastu in tašči, Mr. in Mrs. Anton Horzen, ki se nahajajo na farmah malo nad mestom De Pue, Ill.

Prosim vse članice, ki dolgujete na asesmentu, da poravnate na prihodnji seji. Vesele velikonočne praznike, ljubelega zdravja in obilo pihrov želim vsem skupaj!

Angela Strudel, tajnica.

Ali dobivate v vaš dom več Zarji?

Ako je od vaše družine več članic pri Zvezi in dobivate po več izdaj, katere prav gotovo vse ne potrebujete, ste prijazno prošeni, da sporočite tajnici, če lahko ustavimo naknadne številke. Zdad smo v vojski in papir je vsak dan dražji Zarja nas stane skoraj sto dolarjev več na mesec kot v mirnih časih in treba je varčevati na vse strani. Torej bodimo varčne in ne trošimo denarja po nepotrebnem, ker sedaj je prišel tisti čas, ko moramo rabiti vse sile, da ne pridemo prehitro do skrajnih mej.

Uredništvo "Zarje."

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Kakor je bilo poročano v zadnji Zarji, bo naša podružnica vpriporila smešno igro v korist ročne blagajne. Naslov igre je "Zadrega nad zadrego," v treh dejanjih in je zelo zanimiva in komična. Vrši se v nedeljo, 12. aprila zvečer v Slovenskem domu na 57. cesti in Butler St., Pittsburgh, Pa. Vabljeni ste vse bližnje podružnice in članice Slovenske ženske zveze in pripeljite s seboj tudi svoje prijatelje, da se bomo skupaj razveselili po dolgem postnem času. Po igri bo ples in prosta zabava.

Naša prihodnja seja se vrši 14. aprila. Torej bo prireditev pred našo sejo in zato je važno, da pomagate po svoji najboljši moči, da bo uspeh. Prosim vas, ne pozabite posetiti to lepo predstavo, ker boste gotovo zadovoljne s programom. Dolžnost vsake zveste članice je pokazati svojo zavednost ob takih lepih prilikah. Kot dobre članice naše organizacije vas bomo v polnem številu pričakovali na veselici.

Prisrčno pozdravljene in na veselo svidenje 12. aprila. Voščim vsem skupaj veselo velikonočno praznike.

Mary Coghe, predsednica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—O naših sejah se ne morem pohvaliti, ker so slabo obiskane. Ne vem, kaj je z vami, da ne pridete, saj vas je mnogo, ki stanujete v bližini in bi prav lahko lahko prišle. Zapomnite si to, da je ves napredek v vaših rokah in ako se boste odzvale v večjem številu, potem bomo lahko mnogo dobrega ukrenile.

Prva nedelja v aprilu je velikonočna in ker je velik praznik ter vsaka članica ostane rada doma pri svoji družini, zato se ne bo vršila naša redna seja na praznik. Ker je nemogoče dobiti dvorano za drugo nedeljo, smo sklenile, da v aprilu opustimo sejo in prihodnja seja bo v nedeljo, 3. maja in to bo važna seja, zato pridite vse članice. Za mesec april lahko plačate mesečnino pri naši tajnici do 20. aprila.

Ne pozabite na kampanjo za nove članice, ker je naša dolžnost storiti, kar je v naši moči za lep uspeh. Vsaka prav lahko stori vsaj toliko, da bi vpisala eno novo članico do maja, ker kampanja se bo zaključila 31. maja, 1942.

Nevarno je bila bolna sestra Louisa Pavlakovic in tudi sestra Mary Stefančič in mogoče tudi druge, pa mi ni bilo poročano. Želim, da bi bile vse zdrave in vesele za velikonoč. Našim fantom pri vojakih želim, da bi Vstajenje Gospodovo bilo tudi za nje zmagovalno in da bi se kmalu vrnili zdravi in zmagoviti med nas. Kajti so pogrešani in še posebno ob praznikih se bo poznalo vsepovsod. Pomagajmo vsi kolikor je v naši moči. Kupujmo bonde in znamke in čuvajmo na vse stvari, katere potrebuje naša nova domovina.

Voščim vesele praznike vsem glavnim odbornicam in celokupnemu članstvu Slovenske ženske zveze. Na svidenje 3. maja v isti dvorani!

Anna Tomašič, predsednica.

Št. 29, Broudale, Pa.—Dne 7. marca je praznovala Mrs. Kocpek svoj rojstni dan in smo ji poklonile en mali dar, ker je že od začetka zvesta članica in to je bilo prvič, da smo ji kaj dale. Pridružile so se nam tudi njene sosedice in prijateljice, ker je do brosrčna žena in je pri vseh spoštovana. Ona je vdova, kakor nas je več drugih in kot matere so za nas žalostni časi, ko fantje odhajajo k vojakom, kjer sam Bog zna, kaj jih čaka.

Težko operacijo je prestala sestra Franciška Jaklič in se zdravi na domu. V njenem imenu se zahvaljujem vsem članicam in prijateljicam za obiske v bolnišnici in na domu, kakor tudi za vso izkazano prijaznost. Bog daj zdravja vsem bolnim sestram.

Sporočam žalostno vest, da je po kratki boleznini preminul soprog sestre Mary Mrlak. Naše sožalje žalujočim preostanim. Naj v miru počiva.

Prijazno prosim, da se v obilnem številu odzovete na sejo 7. aprila!

Pozdravi!

Mary Pristavec, predsednica.

ISKRENE ČESTITKE!

V aprilu praznujete svoj rojstni dan dve glavni odbornici. Dne 23. aprila je rojstni dan gospe Frances Rupert, prve glavne podpredsednice; 24. aprila pa gospe Rose Jerome, odbornica v svetovalnem odseku. Vse najboljše in še mnogo let!

RAZNOTERE NOVICE IZ MINNESOTE

Piše Mrs. Mary Lenič

Eveleth, Minn. — Ko bo izšla ta Zarja, bo samo še dva meseca časa in kampanja bo za leto zaključena. Sestre! Vprašajmo se, ali smo izpolnile svojo dolžnost?

V zadnji Zarji sem najprvo pregledala seznam novih članic in agitatoric. Pregledovala sem in bila posebno pozorna na podružnice v Minnesoti. Bila sem razočarana, ker malo boljše bi vseeno lahko bilo. Sestre, vprašam vas: ali nimamo prijateljic, ki niso še članice, do katerih bi šle ter jih nagovorile za pristop? Jaz mislim, da jih je še mnogo okrog nas, toda manjka nam korajžje in pa vztrajne volje. Dobro vem, da bi jih pridobile, ako bi stopile do njih ter jim raztolmačile, kaj vse se dobi za bori kvoder pri naši Zvezi. Pomislite, ako bi vsaka sedanja članica dobila vsaj eno novo v prihodnjih dveh mesecih, kako bi sijajno napredovale! Za tri nove članice se pa dobi krasna zlata broška z zvezinim znakom, katero bi morala imeti vsaka članica pripeto na prsih. S tem bi se postavila, da je na častni listi Zveze!

Torej sestre, vljudno vas prosim, potrudimo se, pokažimo da lahko zmoredmo vsako nalogo, če se le potrudimo. Pridne delavke pa čakajo lepe nagrade in za državo Minnesoto sem jaz obljubila še posebno nagrado tisti članici, ki bo vpisala največ novih.

Pri št. 19, kjer sem članica, imamo prav zanimive seje. Članice se zavedajo svojih dolžnosti, bodisi pri društvenem delu, kot pri vseh drugih aktivnostih, ki so se zadnje mesece pojavile v korist obrambe naše ljube domovine. Zavzele so se za pomoč Rdečemu križu in vršila se je lepa prireditev od katere je šel lep dobiček v ta dobrodelni sklad. Čast našim sestram in cenjenemu občinstvu za naklonjenost.

Tudi za sklad, ki se nabira za pomoč revežem v stari domovini bo sčasoma nabrana gotova svota, toda za sedaj ni v tem oziru tistega zanimanja, ki bi ga želele, ker članice pravijo, da bodo v tem oziru kasneje pomagale in sem uverjena, da bodo svojo obljubo tudi izpolnile kot so še vselej ker naše članice imajo usmiljena srca. Toda, katero veseli zdaj prispevati, naj to stori, ker pravijo, da več zaleže, ako se da v začetku ali po večkrat po malo.

Iz naših krajev je šlo že precej fantov k vojakom. Bog daj, da se bodo zdravi vrnili med svoje drage, kateri jih bodo prav gotovo med tem časom pogrešali.

Na radijo je bilo zadnjič naznanjeno, da so slovenska in hrvatska društva kupili že za blizu 20 tisoč dolarjev obrambnih bondov. Vsa čast jim! Program, ki ga slišimo vsako nedeljo je v ponos vsemu slovenskemu življu v našem okrožju. Prav lepo pojejo članice od št. 56 in kako lepo se sliši, ko oznanjevalec poroča, da so nastopile članice Slovenske ženske zveze. Le tako naprej, drage sestre. Tudi Koščakovke sestrice lepo pojejo in ker so naše članice nam je še v večje veselje jih poslušati. In tudi članici od št. 65 pojeta prav izborno. Tako komaj čakamo na nedeljo, da poslušamo eno uro slovensko godbo in petje in za te programe se najbolj trudi naša tu rojena mladina, med katero prevladuje pravi slovenski duh, kateri jim je bil vcepljen v srca po zavednih starših. To je res lepo za nas in našo mladino, ki ji s pesmijo vzbujamo ljubezen do svoje narodnosti. Za stroške radijo programa, katerega slišimo od novembra do Velike noči, zbiramo denar potem piknikov, pri društvi in posameznih darovalcih, ker to stane precej. Čestitamo vsem, ki nastopajo, kakor tudi vsem, ki podpirajo to kulturno ustanovo.

Druge novice iz naselbine so žalostne in vesele. Preminul je soprog naše sestre Miroslavic, ki je poleg nje zapustil več odraslih otrok in prijateljev. Prizadetim naše sožalje. — Naša zapisničarica gospa Rebertz je postala stara mama prav zali vnukinji, ki bo prav gotovo postala naša članica, kakor njena mamica.

Z veseljem sem se odzvala na sejo št. 23 v Ely, Minnesota, v nedeljo 8. marca. Resnično, da sem veliko slišala in bila prepričana, da se agilne članice ne ustrašijo nobene prošnje temveč prijazno odobrijo denar v dobre namene. Ko sem omenila o delovanju za Rdeči križ, so mi povedale, da zbirajo prispevke in da pletejo nogavice, jopiče in vse druge potrebščine za naše vojake. Z veseljem sem poslušala lepo poročilo, katerega je podala o vezbalnem krožku. Katerke se veliko trudijo in med njimi je najlepše družabno razpoloženje in to je vzrok, da imajo tako lep napredek. Nabavile so si krasne uniforme in sedaj delajo načrte za lepo slavnost, ko bodo nastopile pod novim banderom. Članice jim pa pridno pomagajo in sodelujejo z njim v vseh ozirih in to je prav gotovo tista pot, ki vodi do lepih uspehov. Kadetke, le pogumno nastopajte in upam, da boste zbrale sredstva, ki vam bodo pomagala posetiti prihodnjo konvencijo v Pittsburghu, Pa. Vaš krožek je edini

aktiven krožek v naši državi in vse podružnice vam bodo hvaležne za vaše lepe nastope ob javnih manifestacijah. Čestitamo!

Razmotrivalo se je tudi o Zvezinem dnevu za državo Minnesota, ki se vrši v poletju. Več o tem bo poročano, ko bo določena nedelja in pa program za ta dan. Uverjena sem, da bo lep posej, ker imamo še vsi v najlepšem spominu naš uspešni praznik zadnje leto. Da, Zvezin dan je naš dan in ta dan naj bi prišle vse članice skupaj ter ob kolosalni udeležbi pokazale svoj ponos na dično organizacijo SZZ. Vsa pohvala predsednici št. 23, gospej Mary Shepel, nad njenim vodstvom seje! Ona zna vsako stvar lepo pojasniti in članice spodbujati, da podpirajo vse dobre nasvete in priporočila. Prav vesela sem bila med vami, drage sestre v Ely (saj je pa tudi moj rojstni kraj).

K zaključku tega dopisa vas še enkrat prosim, da pojdimo vse na delo v tej kampanji, da dosežemo lep cilj. Nič izgovorov, samo dobra volja velja!

Blizajo se prelepi velikonočni prazniki in na mestu je moje iskreno voščilo, da bi jih praznovali v zadovoljstvu in zdravju. Vse na svetu se je tako predrugačilo, da človek ne ve, kaj ga čaka drugi dan. Toda imejmo trdno upanje, da pravica do poštenega življenja mora zmagati in za to pravico se sedaj bojujejo naši ameriški vojaki skupno z zavezniki, katerim so sveta ista načela kot naši deželi Ameriki. Naj bi Vstajenje Zvečarja prineslo zmagovalni zaključek in to naj bi bilo kmalu. Najlepše pozdrave vsem skupaj!

Št. 32, Euclid, O.—Slabo vreme je bilo gotovo vzrok, da se članice niso udeležile zadnje seje. Hvala Bogu, da imamo še nekaj članic, ki se ne ustrašijo vremena. Upam, da bo na prihodnji seji lepa udeležba, ker se bo vreme že ogrelo.

Na decembrski seji je bilo sklenjeno, da vsaka članica prispeva 50 centov v ročno blagajno, ker imamo stalne stroške in tako ne bo nobenega vsiljevanja s tiketi. Ako se vrši med letom prireditev bo članicam na razpolago iz dobre volje kupiti tike.

Po seji v maju bomo imele prosto zabavo in vse tiste, ki ste pripravljene nekaj dati kot za "birthday party," ste prošene, da bi prispevale v maju in tako bi imele lepo zabavo, in ne bo treba vzeti denar iz blagajne. Sklenjeno je bilo, da darujemo pet dolarjev za Rdeči križ. Priporočila se članicam, da se registrirajo pri Rdečem križu tudi za darovanje pajnt svoje krvi in s tem se bo rešilo življenje ranjenicu. Se ni treba prav nič bati, da boli ali da so kakšne nevarne posledice. Jaz sem šla v Euclid Park house v največjem viharju, in to je pol ure hoda od mojega doma in ko sem oddala kri, bi bila lahko še nazaj hodila, pa me niso pustili, ampak me je ženska za to nastavljen, pripeljala domov z avtom.

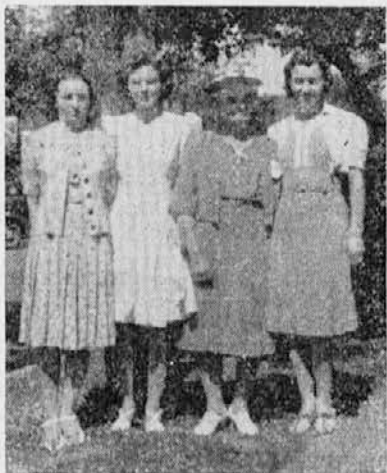
(Tako se govori, gospa Perme, kar brez strahu se gre in da se človek po tem dobro počuti, vam potrdim, ker sem imela sama skušnjo. Op. ured.)

Kaj pa za nove članice? Prosim vas, vprašajte svoje sosede in znanke, ki niso še članice, da pristopijo in naj pridejo kar z vami na sejo.

Vsem našim bolnim članicam želim ljubelega zdravja. Da bi se pozdravile na pomlad in tako se veselile z naravo, ki bo kmalu zopet v bujnem cvetju.

Vesele velikonočne praznike in najlepše pozdrave vam želim,

Frances Perme, predsednica.

Lep zgled materam!

Tukaj predstavljamo gospo Thereso Prosen, tajnico št. 31, Gilbert, Minn., in njene hčerke Theresa, Bernice in Jennie. Gospa Prosen se nahaja v uradu tajnice že dolgo vrsto let in se zaveda dolžnosti do Zveze, kar je dokazano po lepem zgledu, da ima vse svoje hčerke včlanjene. Čestitamo!

Št. 37, Greaney, Minn.—Drage sestre! Naznanjam vam, da se vrši prihodnja seja na drugo nedeljo v aprilu in vas prosim, da pridete v velikem številu in posebno tiste članice, ki pridete malokdaj naokrog. Seja je za vse članice in takrat se lahko dogovorimo tako, da bo vsem v zadovoljstvo. Prihodnja seja bo važna, ker nismo prišle skupaj vso zimo, se pa moramo sedaj vneto potruditi za napredek pri naši podružnici.

Kampanja se tudi nagiblje h koncu. Ali bomo imele kaj novih članic za sprejet? Upam, da ne bomo med zadnjimi. Pripeljite vsaka vsaj eno prijateljico na sejo, ker sedaj je pristopnina prosta. Brez truda ni uspeha, to vemo vse prav dobro. Marljive agitatorice bodo deležne zelo lepih nagrad.

Naznanjam žalostno vest, da je preminula sestra Mary Benko, ki se je zadnje časa preselila s svojo družino v Florido in ker imajo še tukaj svoj dom in farmo, je bila še naprej članica naše podružnice. Mislila je, da se bodo zopet vrnili, toda usoda je zahtevala drugače. Z njeno smrtjo smo izgubile prijazno in zvesto članico. Bog ji daj večni mir in pokoj. Preostalim žalujem pa naše globoko sožalje.

Našo naselbino je doletela visoka čast, ko sta praznovala zlato poroko Ignac in Uršula Babič v krogu svoje družine, sosedov in mnogih prijateljev. Bog vama daj še mnogo let zdravja in družinske sreče. Gospa Babič je naša družabna članica. Slav-

ljenca sta bila ena prvih naseljencev tukaj na farmi, kjer lastujeta lepo urejen dom.

Kakor od drugod, tako tudi od nas odhajajo sinovi k vojakom. Skoraj vsak teden jih gre po en par in več tako, da je prav žalostno za domače in za vse, ko se mladi fantje poslavljajo. Tudi moja dva sina sta pri vojakih že nad 18 mesecev in oba sta bila nastavljena v Californiji, toda sedaj se ne ve, kje se nahajata. Bog daj zdravja in sreče vsem našim fantom, da se bodo čvrsti vrnili domov.

Pridite v velikem številu na prihodnjo sejo. Voščim vsem skupaj veselo velikonoči!

Frances L. Udovich, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Prošene ste, da se v velikem številu udeležite prihodnje seje, ki se vrši 1. aprila. Na tej seji bomo uredile program za proslavo Maternega dne, meseca maja. Vsaka naj pride na dan s svojo mislijo in priporočila, kar se ji zdi umestno ali možno za izpeljati. Vsak predlog bo dobrodošel. Več glav, več močrosti! Prošene ste tudi, da pripeljete na sejo novo članico, da jo sprejmemo v našo sredo. Med nami je še mnogo prostora za napredek. Na dnevnem redu imamo tudi šivanje za Rdeči križ. Prosim vas, da se priglasi v velikem številu. Naša dolžnost je, da pomagamo, kar največ je v naši moči.

Prosim vas, drage sestre, kadar katera zbolí, naj se javi bolnim pri eni ali drugi odborici, ne pa po drugih ljudeh. Na bolniški postelji se nahajati sestri Mary Mahne in Erčul (sestra Kmet). Ako vam je mogoče, obiščite ju.

Sporočano mi je bilo, da bomo dobili tamburaše v našo naselbino, to bo enkrat v aprilu. Prosim vas, da tudi od naše strani pomagamo, ker dobiček bo za Rdeči križ.

Vesele božične praznike želim vsem glavnim odboricam in članicam Slovenske ženske zveze. Moje posebno srčno voščilo pa velja vsem sinovom naših mater, ki se nahajajo v službi strica Sama in se bojujejo za našo novo domovino. Dal Bog, da bi po končani bitki prišli zdravi in nepoškodovani domov med svoje drage.

Ann Trdan, predsednica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Zadnja seja je bila povoljno obiskana. Sprejetih je bilo pet novih članic, kar je prav lepo od vas sester, ki ste jih pridobile. Le še tako naprej! Sestra Mary Radell je pa preskrbela okusen prigrizek, za kar ji najlepša zahvala. Pogrešale smo našo predsednico, Ančko Prišel, ki je še bolna. Upamo, da se kmalu povrne zdrava in vesela med nas. Bolnih je več naših sester, torej želim vsem skupaj, da bi se vam skoraj povrnilo ljubo zdravje. Sejo je prav spretno vodila podpredsednica gospa Grajzar.

Razdane so bile vstopnice za igro in materinsko predstavo, ki se vrši 3. maja v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Prošene ste, da vsaka vzame vsaj eno vstopnico. Šivalni krožek prav dobro napreduje. Dekle-

ta kvačkajo prav lepe vzorce za prevleke blazin.

Smrt je zopet posegla v družino sestre Mary Sturm in jim vzela sina Edvarda, to je že drugi sin v 24 mesecih. Res težka izguba, posebno za mater. Vsem žalujočim naše globoko sožalje. Pokojnik pa naj počiva v miru.

Za Jugoslovanski relief smo doslej nabrale samo \$23. Prošene ste, da še naprej darujete, kolikor vam je mogoče.

Naša urednica, sestra Novak, nas tudi vzpodbuja v svojem pismu na podružnice, naj bi kaj pripomogle za Rdeči križ, naj bo že na en ali drugi način. Naša dolžnost je, da nekaj storimo za to plemenito akcijo.

Pridite vse na sejo 7. aprila, da bomo kaj koristnega ukrenile.

Voščim vsem sestram vesele velikonočne praznike. Pozdravljeni!

Ella Starin.

Št. 43. Milwaukee, Wis.—Vesele velikonočne praznike želim vsem članicam Slovenske ženske zveze. Opomniti moram, da je naša organizacija na katoliški podlagi in se zahteva od vsake članice, da opravi svojo velikonočno dolžnost.

Kegljaški kart pardi, ki se je vršil v februarju, je doprinesel lep dobiček. Prav lepa hvala vsem, ki ste nam na kakoršenkoli način pripomogle do uspeha. Posebna hvala gospej Marolt, ki nam je dala prostor brezplačno in še prodala srečke in nam poklonila en dolar za v društveno blagajno, katerega je dobila kot nadzornica. Torej še enkrat, lepa hvala vsem skupaj!

Kegljaška skupina je že "parajt" za tekmo, ki se letos vrši v La Salle, Ill. 1., 2. in 3. majnika. Ako je še katera, ki se zanima za kegljanje in bi se nam rada pridružila, bo dobrodošla, samo se javi pri tajnici.

Čestitke družini Sophie (Tevz) Bevšek, kateri je teta škorklja prinesla prvorojenčka. Bolna se nahaja sestra Chapman. Vsaka je dobila en dolar od podružnice. Vsem bolnim želimo, da bi kmalu okrevale.

Prav lepa hvala gospej Bentz za lepo darilo za moj rojstni dan, ki me je veselo iznenadilo. Stokrat "boglona!"

Kaj pa s kampanjo? Potrudimo se vsaj za nekaj novih članic. Seveda skušnja nas je naučila, da ni vselej koristno vse od kraja pobirati in da je boljše manj članic in tiste dobre, kot da bi se prisililo pristop, ker s tem ne postane zvesta članica. To seveda je samo en vzrok, drugi pa je tudi menda naša krivda, ker se nismo zadosti potrudile. Torej prosimo, da poizvedite za dobro ženo ali dekle in jo pripeljite v našo sredo, kjer bo gotovo dobrodošla! S pozdravom,

J. Verbick.

Št. 47. Cleveland (Garfield Heights), O.—Zadnji dve seji sta bili slabo obiskani, mogoče se bo uresničil moj prvi dopis, da ostanemo še odbornice doma. Ne vem, kje tiči vzrok, saj seje so kratke in družabnost je le v korist vsem ženskam in posebno v teh časih je razvedrilo vsaki potrebno. Bodoča seja je 11. aprila. Pridite! Na tej se-

VESELE PRAZNIKE

Ob Zveličarjevem vstajenju
naj gre pozdravov velikonočnih
tisoč —

vsem našim sestram in
prijateljcem —
veselo Alelujo! Bog živi!

Rev. Milan Slaje
glavni odbor in
uredništvo "Zarja."

ji bomo razdelile tudi vstopnice za prireditve 9. maja, to je tisti Card party, za katerega je bilo sklenjeno na letni seji, da mora vsaka članica vzeti en tikeč, če se udeleži ali ne.

Dne 18. aprila bodo imele naše kadetke, Male cvetke, svoj prvi pomladanski ples v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Prebitek bo za odplačitev dolga, katerega imajo na uniformah. Ako vas ples ne veseli, ste prošene, da nagovorite svoje sinove, hčerke in prijatelje. V spodnjih prostorih bo pa tudi za nas starejše vsega dovolj pripravljenega za našo zabavo. Prošene ste tudi, da bi pomagale pri delu ta večer in posebno matere, od katerih hčerke so kadetke.

Katere ste zaostale na asesmentu, ste prošene, da poravnate. Kadar se preveč zaostane je tudi zame preveliko breme za zalagat.

Bolnih je več naših članic, med katerimi so Helen Mahne, Uršula Zala, Jennie Pugelj, Mary Hovevar, Jennie Konestabo, Mary Rickard in pa naša predsednica. Vsem želimo ljubelega zdravlja. Kateri je mogoče, naj obišče gori omenjene.

Ponosne stare mamice so postale sestre Zidanič, Adler in Cugavitz in srečna mamica je pa sestra A. Hunter (Adler), ki je dobila živo daliko, ki bo čez štiri leta že lahko članica Slovenske ženske zveze. Da bi bile vse srečne in zdrave.

Dne 19. aprila bo društvo Bled, št. 20 SDZ praznovalo 25-letnico obstoja in blagoslovilo društveno zastavo. To društvo se je vedno odzvalo našim vabilom, zato se moramo tudi me lepo odzvati. Pridite vse z znaki ob dveh

popoldne pred Slovenski narodni dom, odkoder se bo razvila parada do cerkve sv. Lovrenca. Kadetke hodite vse ob času na mestu.

Želeč vsem članicam Slovenske ženske zveze blagoslovljeno Velikonoč. Ta dan se spomnimo tudi naših ubogih onstran morja in prosimo velikonočno jagnje, da bi z Vstajenjem rešil naš ubogi narod trpljenja in nam vsem dal svetovni mir!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 45. Portland, Ore.—Seja v marcu je bila dobro obiskana in članice so bile v najboljšem razpoloženju. Sklenjeno je bilo, da bomo ročno izdelale pogrinjalo za na posteljo in ga darovale za Rdeči križ. Članice, ki niso bile na zadnji seji in bi rade pomagale pri pletenju, naj se obrnejo za pojasnila na sestro Babich, 2149 N. W. 32nd Ave., ker ona ima to delo v oskrbi.

Naznanja se tudi, da bomo premestile aprilovo sejo na mesec maj. Torej prihodnja seja se vrši v nedeljo, 3. maja ob dveh popoldne in upati je, da bo polnoštevilna udeležba.

Kakor po drugod, tako tudi od tukaj odhajajo mladeniči k vojakom. Matere na skrivaj točimo bridke solze, ko sinovi zapuščajo domove. Toda jok nič ne pomaga, v vojni smo vsi in vsak mora po svojem najboljšem načinu pomagati, da Amerika čim prej uniči sovražnike naše domovine.

V nedeljo 8. marca smo Slovenci in Hrvati skupno priredili veselico, od katere je šel čisti dobiček za Rdeči križ. Udeležba je bila nepričakovano obilna in upati je, da je gmotni uspeh povoljen.

Vesele velikonočne praznika vam voščim.

Louise Stružnik, tajnica.

Št. 49. Noble, O.—Vljudno se vabi vse naše članice na sejo 6. aprila, to bo velikonočni pondeljek, ker bomo imele po seji prav prijetno zabavo. Več vas je, ki niste bile že delj časa pri seji in v zimskem času ni za zameriti, zato pa pridite prav gotovo na prihodnjo sejo, da se malo razgovorimo in obenem bomo ukrenile kaj koristnega za podružnico. Še posebno se vabi tudi naše kadetke, ker jih rade vidimo med nami.

Voščim vsem sestram vesele velikonočne praznike ter vas najlepše pozdravlja,

Jennie Intihar, tajnica.

Št. 54. Warren, O.—Na dan, ko bi se imela vršiti naša zadnja seja, je marc tako razsajal, da je vse članice ostrašil, in se niso upale iz hiše. Samo odbornice smo imele toliko korajžje, da smo prišle, ampak ko ni bilo nobene na seji, smo se zavile in tekle domov.

Apeliram na vse, da se udeležite prihodnje seje, saj v teh kritičnih časih je dobro, da se snidemo in malo razvedrimo. Smo tudi v času kampanje, zato se potrudite in pripeljite kaj novih članic na prihodnjo sejo. Vse tiste, ki ste zaostale na asesmentu, prosim, da poravnate, ker mi boste s tem prihranile mnogo sitnosti in skrbi. Jaz vas kar ne morem suspendirati, ker vas poznam in vem, da rade plačate, samo ste se navadile odlašati.

Prosim, da upoštevate te vrstice.

Naša veselica je dobro izpadla. Najlepša hvala vsem, ki so sodelovali na en ali drugi način. Posebna hvala bartenderjem in se priporočamo za prihodnjico!

Cestitamo sestri Anna Chadwick, ki je postala mamica zali hčerki.

Sestra Isabel Rek pa žaluje nad izgubo drage mamice. Naše sožalje. Naj ji sveti večna luč.

Na tem mestu se tudi jaz prisrčno zahvaljujem vsem, ki so mi pomagali v bolezni. Najlepša hvala moji svakinji Margaret Racher in hčerki za tako veliko pomoč, kakor tudi Mrs. Joe Turk iz Girarda, ki je bila pri meni v bolnišnici na dan operacije. Hvala podružnici in predsednici in vsem drugim za darovane cvetlice, poslane kartice in vse druge dobre stvari, ki ste mi prinesle, ko sem bila v bolnišnici in potem zopet na domu. Zelo prijetno me je presenetila kartica od naše priljubljene glavne predsednice Marie Prislund. Torej še enkrat, tisočera hvala vsem skupaj. Jaz vas ne bom pozabila.

Blizajo se velikonočni prazniki, zato želim celokupnemu glavnemu odboru in članicam, da bi jih veselo obhajale. Dal Bog, da bi tudi naši zatirani v domovini čakali skorajšno vstajenje izpod tujega jarma. Ameriki, naši novi domovini, pa želim skorajšno zmago nad krutimi sovražniki.

S pozdravom.

Rose Racher, tajnica.

Št. 59, Burgettstown, Pa.—Najlepša hvala naši sestri Vidmar, ki nas je zadnji mesec povabila na njen dom ter nas lepo pogostila za njen rojstni dan in s tem tudi pripomogla naši ročni blaginji. Bog Te živi še mnogo let in Bog plačaji!

Cestitamo sestri Benedik, kateri je gospa štorčija podarila novorojenčka. Od podružnice je prejela majhen spominček.

Pri nas imamo tudi članice, ki so dale svoje sinove v armado strica Sama; eni so že šli in drugi pa čakajo vsak dan, da bodo poklicani. Molimo za njih varnost. Da bi Bog kmalu vrnil mir na svetu.

Približuje se Velikonoč, vse članice ste prošene, da opravite svojo velikonočno dolžnost. Zdaj so nevarni časi, človek ne ve, kdaj in kje ga čaka smrt, zato moramo biti vsak dan pripravljene.

Članice ste tudi prošene, da pridobite kaj novih članic. Žalostno je od mater, ki ne skrbi, da bi bile hčerke članice Slovenske ženske zveze. Vaša dolžnost je, da jih spodbujate za našo organizacijo, ne pa, da bi jim še same jemale veselje.

Želim vsem članicam prav vesele velikonočne praznike. S pozdravom,

Josephine Pintar.

Št. 66, Canon City, Colo.—Prihodnja seja naše podružnice se vrši na drugo nedeljo v mesecu dne 12. aprila ob pol treh popoldne, ker je na prvo nedeljo v mesecu Velika noč, in je vsaka najrajši v krogu svoje družine tisti dan. Zaradi tega smo premestili na nedeljo pozneje in moja želja je, da pridete vse! Dalje je bilo sklenjeno, da začne-

mo zbirati darove za Jugoslovanski pomožni sklad, kateri je namenjen za pomoč bednim in zatiranim v stari domovini. Tistim, ki ste bile odsotne, dam vedeti, da se je na seji sklenilo, da darujemo pet dolarjev iz ročne blagajne v ta namen in prosilo se bo za prostovoljne prispevke, katere bo naša tajnica pobirala na prihodnji seji. Lahko se ji pa tudi odda na domu, kakor tudi pri meni in tajnica bo vodila točen seznam vseh prispevkov.

Draga sestra! Odpri srce, odpri roke! Otraj bednemu solze! Te besede je zapisal naš slovenski pesnik Simon Gregorčič in to je moja prošnja do vas. Darujte, kolikor katere more; vsak dar, tudi mali dar, bo z hvaležnostjo sprejet.

Zvezina kampanja za nove članice se bliža h koncu, me se pa še nismo ganile, da bi pridobile kaj novih članic. Prosim vas, če imate znanko ali sorodnico, ki še ni članica Zveze, navdušite jo, da se vpiše na prihodnji seji. Posebno mlada dekleta so dobrodošle; sprejemajo se od 4 do 18 let starosti v mladinski oddelek, kjer bodo plačevale samo 10 centov mesečno, in v slučaju smrti se bo izplačalo isto svoto kot za odraslo članico. Torej pripeljte mladino na prihodnjo sejo!

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH

ŠTEV. 10 — Josephine Berzin, 1891 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio, rojena 5. novembra, 1907, pristopila 6. junija 1929, umrla 21. februarja 1942.

ŠTEV. 25 — Rose Janik, 6628 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, rojena leta 1892, pristopila 8. decembra 1941, umrla 12. februarja, 1942.

ŠTEV. 56 — Anna Tratar, 1714—4th Ave. E., Hibbing, Minn., rojena 8. avgusta 1923, pristopila 10. januarja 1939, umrla 15. februarja 1942.

ŠTEV. 72 — Jennie Krcel, 3621 Elm St., Indiana Harbor, Ind., rojena 31. oktobra 1908, pristopila 1. maja 1936, umrla 3. februarja 1942.

ŠTEV. 89 — Frances Komater, 307 E. First St., Oglesby, Ill., rojena 5. februarja 1886, pristopila 9. maja 1938, umrla 24. februarja 1942.

Gospod sprejmi blage duše v Svoje nebeško bivališče!

Veselo alelujo in najlepše pozdrave od članic št. 65!

Katarina Jekovec, predsednica.

Vida Jerajeva:

BEDA

S konjskimi kopiti dirja preko bednih čas.
V cunje deca je zavita,
do kosti gre mrz.

Šesto dete je v naročju.
Mati kašlja v noč
Pije smrt iz prsi mali,
jih objemajoč.

Dvigne roka se železna
nad otrokom, njo ...
stisnejo čeljusti suhe
v kletev se trdo ...

Luč avtomobila plane
v mrak razbitih šip ...
Zemlja širna in razkošna,
kam gre src utrip?!

Št. 71, Strabane, Pa.—Malo smo pozne s poročilom o naši glavni seji, na kateri je bil ponovno izvoljen ves stari odbor razven tajnice, ki je sedaj Mary Novak. Prosim, da vzamete to naznanilo v naznanje vse tiste članice, ki ne veste kam plačat assessment.

Naše seje so dobro obiskane, toda moja želja je, da bi imele v bodoče še lepšo udeležbo, ker imamo vedno nove točke za razmotrivati in potrebujemo vaše dobre nasvete. Na zadnji seji smo sklenile, da priredimo 14. marca kokaško večerjo. O tem izidu bom poročala prihodnjič.

Pri nas imamo klub za balincanje in tudi šivalni klub, ki se snide vsak petek, zdaj pri eni in zopet pri drugi članici, samo premalo nas pride. Prosim, da naše članice, da pristopite k nam, gotovo vam ne bo žal, ker se boste mnogo navadile in tudi naredile koristne predmete. Ta klub bo začel šivat, kvačkat in plesti tudi za naše vojake.

Veliko slovenskih fantov in tudi druge narodnosti iz naše naselbine odhaja teden za tednom v vojaško službo. Dne 4. februarja jih je odšlo 150 iz te okolice in med temi je bilo sedem Slovencev. Druga skupina je odšla v marcu. Naši fantje priredijo odhajajočim fantom pardi ali odhodnico in jim želijo zmago in srečno vrnitev domov. Kako težko je slovo za matere, žene in sorodnike od svojih dragih in ko človek priča tem prizorom, se mu trga srce od žalosti, ker ne vemo, kaj se bo zgodilo in kateri se bo zdrav vrnil nazaj. Bog ve, če jim bo sreča mila, da se bodo srečno skupaj srečali? V naših srcih pa čutimo zavest, ako bo usoda zahtevala, da bodo morali naši fantje na bojišče, bodo gotovo zmagoviti in s svojo hrabrostjo rešili nas in naše brate in sestre onkraj morja.

Lansko leto ob velikonočnih praznikih smo se šteli srečnim v tej svobodni deželi in smo upali, da nas ne zadene vojni vihar, toda bili smo vseeno potegnjeni v ta vrtnec, ko nas je Japonec zahrbtno napadel brez vsakega poziva. Zato moramo paziti na vse strani in pomagati na vse načine, da

ostane naša dežela še naprej na svojih načelih.

V naši naselbini so se združila vsa društva za skupno prireditelstvo za pomoč Rdečemu križu. Prošeni ste vsi rojaki in rojakinje, da se udeležite in sodelujete, ker to je naša dolžnost, da pomagamo v vseh ozirih. Ustanovili smo tudi skupine, ki bodo delovale za Rdeči križ in se zbirale v dvorani KSKJ in SNPJ in vršile se bodo tudi vaje za civilno obrambo, da si bomo znali pomagati v slučaju nesreče in v teh časih se ne ve, kaj zna še vse priti nad nami. Za žene in dekleta se vršijo vaje vsak torek večer ob pol osmih do devete ure. Torek ne zamudite prilike, ker to je vam v korist in poduk je zastoj.

Pozdravljene vse članice Slovenske ženske zveze in želim vam veliko uspeha v tej kampanji za nove članice.

Vesele praznike vsem skupaj!

Mary Tomsic, predsednica.

J.:

MLADA MATI

Minilo je že več kot leto dni, odkar je bila poročena, ko je zaznala, da bo tudi ona postala mati. Kako se je tedaj spremenilo njeno življenje. V pričakovanju na svojega otroka je postala tako dobra, tako ljubezniva napram vsakomur. Kolikokrat je mislila na še nerojeno dete in s kakšno skrbjo je pripravljala vse potrebno za svojega prorojenca.

Nestetokrat je klečala pred podobo Marije in se je izročala v varstvo njej, ki je tudi sama okusila vso nesrečo in bolest materinstva, ter jo prosila, da bi bilo dete, ki ga pričakuje zdravo in, da bi imela mnogo veselja z njim.

Ko pa je prišla njena ura, ko trpi nepopisne bolečine ob porodu, se ne pritožuje. Tako vdano prenaša vse te bolečine, le njena usta polglasno prosijo: "Pomagajte mi . . . !"

Ob pogledu na dete, ki leži v zibelki, ko svoje male ročice pritiska k obrazu in mirno spi, kar ne more verjeti, da je to dete res njeno—samo njeno. Tedaj je pozabljeno vse prestano trpljenje in iz njenih oči ji sije vsa sreča mlade matere.

Potem pa, ko še vsa trudna zapre oči, tedaj že vidi v duhu, kako ji njeno dete dorašča, kako še vse nerodno in boječe poskuša napraviti prve korake, in kako njegova mala usta, med glasnim čebljanjem, poskušajo izgovoriti ono prvo in vsakomur najdražjo besedo—mama. Tedaj misli samo še na to, kako bo ljubila in negovala to svoje malo dete.

In ko otrok raste in postane fant ali dekle, takrat postanejo skrbni za dobro mater tem večje. Biti dobra do svojih otrok do konca dni in s svojo dobroto obdržati vedno gorečo ljubezen od svojih otrok je en način, ki ti mogoče spoznati pravo srečo tega sveta. Le ti sta mati, ki ostane zvesta svojemu stanu in deli svojo ljubezen vsem otrokom v enaki meri, lahko isto pričakuje od svojih otrok.

Omejena materinska ljubezen ne prinaša sreče, pač pa v poznih letih mogoče bridko spoznanje nad svojimi napakami in slabosti.

Št. 72. Pullman, Ill.—Mesec februar je bil zelo žalosten za našo podružnico. Izgubile smo kar dve sestri iz naše sreče; redno članico, sestro Jennie Kuhel in družabno sestro Ana Janc. Pogrešale ju bomo, ker sta bili dobri članici in navdušeni delavki za Slovensko žensko zvezo. Bog jima daj večni mir! Prizadetim družinam naše globoko sožalje.

Resno je bolna sestra Mary Jacksi, a vendar se ji je zdravje zboljšalo. Vsem bolnim želimo skorajšnega okrevanja.

Radi bolezni sta resignirali predsednica, sestra Steffie Sheehy in podpredsednica Angela Torkar. Izvolile smo za predsednico sestro Jennie Oražem in za podpredsednico sestro Antonia Janes. Dosedanje mesto nadzornice Jennie Oražem, je prevzela sestra Mary Fuzell. Upam, da bo šlo v bodoče poslovanje v lepem tiru brez kakšnih bolezenskih zaprek.

Ker je ročna blagajna izčrpana, je bilo določeno na seji 10. februarja, da vsaka članica prispeva 10 centov izredne mesečnine v blagajno in sicer do preklica.

Prihodnja seja se vrši 14. aprila in bo zelo važna. Apeliramo na vse članice, da ste prisotne. Razmotrivale bomo o prireditvi meseca maja. Za lep uspeh potrebujemo vašo navzočnost ter vaše dobre nasvete in dobro voljo. Pridite v polnem številu.

Pozdravljene v upanju, da boste praznovali lepe velikonočne praznike!

Vaša tajnica.

Št. 74. Ambridge, Pa.—Zadnja seja je bila slabo obiskana, kar pa ni bilo čudno, ker ravno takrat je pritisnila neznosna zima. Vsa čast in priznanje pa tistim, ki so bile navzoče, ker tisti večer res ni bilo prijetno zapustiti gorke domove. S tem ste pokazale, da ste zavedne članice Slovenske ženske zveze. Prošene ste, da se udeležite prihodnje seje v velikem številu, ker imamo važne stvari za razmotrivati, ker bliža se Materni dan.

Kampanja za nove članice se nadaljuje, toda čas bo kmalu zaključen. Prosim vas članice, da se potrudimo in pridobimo naši podružnici častno odlikovanje.

Bolne so sestre Josephine Keržan, Mary Pelc, Johanna Posega in Mary Grandovec. Želimo jim hitrega okrevanja in svidenja na prihodnji seji!

Sestra Gorjup je dobila zelo hčerko. Staršem želimo veliko veselja, hčerki pa dobre vzgoje.

Hvala lepa sestri Mary Pelc, ki je darovala \$1.50 v ročno blagajno. Naša podružnica je poslala svoto \$10 Rdečemu križu.

Iz naše naselbine odhaja precej slovenskih fantov v službo strica Sama, ker vojna je prišla tudi med nas. Našemu moštvu bo treba žrtvovati mnogo žrtev, ko je zlobni napadalec zanetil požar po vsem svetu in pognal mlade moči v vojno ter razkropil družine, pregnal sirote, zadal mnogo srčnih ran staršem. Vsaki starši ljubijo svoje sinove, to vem po sebi, zato prosimo Boga, da mladeniči in možje hrabro vztrajajo do končne zmage in se zdravi povrnejo na svoje domove. Pomagati moramo vsi, komur je mogoče in to v

svojem vsakdanjem življenju, kakor vojaki, ki se borijo na bojnem polju na vodi ali v zraku.

Možje, žene, mladeniči, dekleta, kupite obrambne bonde in pomagajmo pri Rdečemu križu, ker sedaj moramo biti skupni v tem velikem delu za zmago naše nove domovine—Amerike.

Čeravno pozno, toda boljše pozno kot nikoli, voščim vsem Pepetom in Pepcam vesel imendan. Obenem voščim vesele in srečne velikonočne praznike vsem članicam. Bog daj svetu kmalu zaželjeni mir. Na svidenje na seji 1. aprila! Pozdravljene.

Mary Besek, predsednica.

Št. 77. N. S. Pittsburgh, Pa.—Na seji 3. marca je bilo glavno razmotrivanje o naši obletnici, ki se ima vršiti 5. maja, to je prvi torek v mesecu. Vljudno ste vabljeni na prihodnjo sejo, ker imamo za rešiti važne točke tikajoče se proslave. Članice prosim, da bi sodelovale po svoji moči, ko ste prošene za pomoč. Ne izgovarjajte se, da ne morete ali da nimate časa in da niste sposobne, temveč radevolje sprejmite in izpolnite svoj del, ker potem bomo gotovo imele lep red in dober uspeh.

Prosim vas, da bi bile zopet pridne pri prodaji vstopnic, kakor ste bile zadnje leto. Razume se, da ene lahko veliko več storite kot pa druge, toda upati je, da boste prav vse sodelovale ter prinesle okrepčila ali kaj drugega, da bomo imele več dobička za našo ročno blagajno.

Kampanja za nove članice je sedaj v polnem razmahu. Pripeljite kaj novih članic med nas. Ve, matere, pa svoje hčere, ker vas je precej pri podružnici, ki nimate vpisanih svojih hčerk v Slovenski ženski zvezi.

Vsem bolnim želim ljubelega zdravlja in na svidenje na prihodnji seji! Vse sodelujo!

Mary Chrnart, tajnica.

Št. 88. Johnstown, Pa.—Drage sestre! Sporočam, da ne bomo imele sejo na prvo nedeljo v aprilu, ker je praznik Velika noč, ampak smo odločile za drugo nedeljo, to je 12. aprila ob treh popoldne v dvorani sv. Ane. Vljudno ste prošene, da se udeležite v obilnem številu.

Kampanja za nove članice se pomiče k zaključku. April bo že peti mesec in ostane nam samo še maj. Drage sestre, katere imate hčerke, ki niso še pri podružnici, pripeljite jih na prihodnjo sejo in jih vpišite, da bodo tudi one članice naše lepe in pomenljive organizacije, saj vam ne bo nikdar žal. Mesečina za deklice od 4 do 18 let starosti je samo 10 centov na mesec in za odrasli oddelek 25 centov. Doba za pristop v mladinski oddelek je bila podaljšana od 14 na 18 let na zadnji seji glavnega odbora, kar so vse članice bile vesele, ker sedaj ni izgovora, zakaj da ne bi matere vpisale svoje hčerke v Zvezo.

Bolne se nahajajo sesetre Lillian Raspet, Frances A. Koprivec in Anna Pollak. Želimo jim skorajšno ozdravljenje. Pozdrav članicam Slovenske ženske zveze!

Voščim vam veselo Veliko noč!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 95, South Chicago, Ill.—Drage sestre! Ovo ide već četrti mjesec kampanje za nove članice, a mi još uvijek stojimo po strani, ko da se i ne zna za nas. Ne tako moje drage sestre! Moramo se probuditi i oživiti. Dajmo se na posao, još je kratko vrijeme, samo dva mjeseca. Nagovorite svoje prijateljice, da se i one upoznaju sa Slovensko žensko zvezo i dođu k nam pa da vidu kako naše društvo raste u slogi i da smo jedna drugi pomoć upotrebi.

Osobito čitate u našem glasilu Zarja, kako je niska pogodnost za male djevojčice od 4 do 18 let. Nigdje ne more dobiti za 10 centi na mjesec smrtninu do \$100.

Drage sestre, mnoge ne dojdete na sjednice i ne čitate Zarje pa i ne znate sve kako se dela. Ja vas molim, da sada bo ljepše vrijeme, da bolje polazite na sjednice i da se daste na skupljenje novih članic. Ako koja more makar po jedno dojelja, a ja ću sama pet, da nam ne pojde ova kampanja za nas bez koristi, koja traje do 31. maja ove godine.

Ima vas još, da niste čule izvješće od prošle godine 1941, novac od zabave, koja se obavila na 23. novembra 1941. Uz velike stroške dobile smo čisto za našu blagajnu preko \$300. Tri sto dolara smo položile u South Chicago Savings Bank, kupile smo dva defense bonda i dale \$5 za Crveni krst, da i mi pomozemo našoj zemlji Americi, koja se nalazi sada u ratu.

Drage članice, mogu vam i to dati znati, da je naše društvo promijenilo sjednice uz prvi ponedjeljak na sredu, isti prostor i isto vreme.

Oza ono šta smo učinile našim časnim sestrama "Pantry shower" na 8. decembra. Časne sestre nam se puno zahvalile i ja sam pročitala zahvalno pismo dvaput na sjednici ali nas je bilo jako malo radi velike zime, tako vam se i ja najljepše zahvalim svima, koje ste bile donesle i najmanji dar za njih. Drage sestre, ja vas lijepo pozdravljam i molim, da polazite na sjednice pa će sve ići u potpunom redu. Želim svima vesele Uskrs!

Mary Markežich, predsjednica.

Naslov naše predsjednice je: Marija Cermelj, 133 Melrose St., Elmhurst, Ill. V imenu št. 99, želim vsem sestram srečne velikonočne praznike! Pozdrav!

Mollie Remec, zapisničarica.

PONOVNO OBVESTILO

Nekatere dopisovalke kaj rade pozabijo, da je 12. v mesecu zadnji čas za dopis, kar dela mnoge sitnosti uredništvu in tiskarni. Torej lepo prosim, da si zapomnite, da je 12. v mesecu zadnji dan za dopis. Kar prejmemo po tem datumu, bo moralo počakati na prihodnji mesec.

BODI ZJUTRAJ DOBRE VOLJE

Zdaj si gotovo mislite: "Vam je lahko tako pisati, toda človek se največkrat zbudi slabe volje!" Jezimo se, da je že dan, da je budilka neusmiljeno zaropotala, da dojenček veka, da mož s čemernim obrazom pogleda na uro in izgovori vedno iste jutranje besede: "Pol sedmih je!" In zunaj je še temno, z nejevoljo prižgemo luč, in bi vendar tako radi vsaj še nekaj minut spali. Včasih se potegnemo odejo čez ušesa, ničesar nečemo več slišati in spet zaspijemo. In zgodi se, da zaspijemo skrajni rok, potem pa planemo iz postelje, in srce je polno nadležnosti in razdraženosti.

Gospodinja je v takem primeru sama nase jezna, otroci so lačni, mož čemeren in siten. Slabo razpoloženje se loti vse družine; dan se prične z majhnimi prepirčki. Niti toliko časa nam ni ostalo, da bi se v miru oblekle. Nerodno opravljene se moramo lotiti dnevnega dela. Še bolj razdraženi postanemo, ko nam ne gre delo prav od rok. Mleko vkipi; ko hitimo rezati otrokom meso in maslo za sendviče za v šolo, se mogoče še vrežemo v prst. Okoli mize pa se zbirajo nezadovoljni obrazi. Kava je prevročna, otroci ne utegnejo čakati, da bi se shladila. Mož, ki je sicer dober in uvideven, odrine jezo stol; tudi njemu je kava prevročna, ne utegne več čakati in hitro smukne v suknjo, zaloputne vrata za seboj... zdrija ves nejevoljen na delo... Potem se pa še najde nekdo, ki ti pravi: "Bodi zjutraj dobre volje!"

A vse to bi bilo lahko drugače! Ko bi vi vstala točno pri prvem zvonjenju budilke, bi imela dovolj časa, da bi se v miru oblekla, umila in počesala in vabilno pogrnila miza za zajtrk. V prvih dnevnih urah smo najbolj dovzetni za dobro besedo in ljubeznivo postrežbo. Razpoloženje pri zajtrku vpliva na razpoloženje celega dneva. Čedno pogrnjena miza napravi zjutraj najboljši vtis.

Zjutraj naj bo gospodinja posebno prijazna z možem in z otroci, družina se bo navzela njene ljubeznivosti, vsi bodo ves dan dobre volje. Gospodinja pa bo lahko dobre volje, če dovolj zgodaj vstane in v miru opravi jutranja hišna dela. Medtem, ko je družina pri zajtrku, naj tudi gospodinja mirno sedi na svojem prostoru in naj ne teka zdaj sem, zdaj tja, temveč se naj udeležuje pomenka in vzpodbuja otroke,

da si napravijo načrt, kako si bodo čez dan razdelili delo.

Možu naj privoščijo prijazno besedo, da bo dobre volje odšel na delo, kajti potem se bo gotovo veselil na povratek k družini.

Pravočasno vstajanje je torej glavno, če hočemo biti zjutraj dobre volje.

Ne odlašajte na jutri, ampak še danes kupite obrambne bonde in znamke ter pomagajte pri civilni obrambi, kakor tudi sodelujte pri Rdečem križu.

Draga Nežika!

Ker vem, da si strašansko bizi s pletenjem nogavic, jopičev in rokavic za Rdeči križ, zato bom pa jaz povedala eno, katero imam v spominu še iz starega kraja, ker ta pripovedka se tiče dveh klepetulj in teh pa težko najdeš v Ameriki, kjer smo vse bizi po šapah in druge pa s hausvrkom. Torej, da Ti povem, kako je bilo:

Neko nedeljo zvečer, ko so se tržani že spat spravljali, kar se nenadoma oglasi majhni zvon v farnem zvoniku.

"Kaj pa je to?" se čudeč vpraša cerkvenik, ki je bil cerkev dobro zaklenil in ključke shranil. Urno teče gledat, kaj bi pomenilo to zvonjenje, tržani pa so po trgu odpirali okna in povpraševali: "Kaj pa je?" Bolj radovedni so celo na ulico prihiteli, da bi zvedeli, kdo in zakaj da zvoni.

Ko je cerkvenik odprl cerkev, razjasnilo se mu je takoj skrivnostno zvonjenje. Dve poznani ženski namreč smuknete skozi vrata in potuhnjeno hitite vsaka proti svojem domu.

"Kako ste neki te ženski v cerkvi ostali, ko je cerkvenik cerkev zaklepal?" so se tržani vpraševali.

Zgodilo se je čisto naravno. Obe ste bili znani klepetulji. Bili ste na shodeh (pevskem koru), in niste hoteli v gneči iz cerkve iti, ampak ste čakali, da gi bili drugi odšli. Med tem ste se začeli pogovarjati, in tako vsi vemo, kadar se ženske pogovarjajo o čem zanimivem, da nikoli ne najdejo konca.

Ljudje so bili odšli iz cerkve, cerkve-

nik je bil zadnji ter je cerkev zaklenil. Ženski na shodeh pa tega nisti opazili, ker ste bili zapleteni v pogovoru. Še le ko jima je pogovora zmanjkalo, opazite svojo usodo, da ste v prazni cerkvi zaklenjeni.

Bilo je že mračno in nikjer ni bilo žive duše videti.

"Oh, kdo bo nama odprl?" vzdihuje prva.

"Oh, kaj bove celo noč tukaj počele?" se oglasi druga.

Med tem pa, ko druga na kolena pade in oči v nebo povzdiguje, se spleza prva v zvonik ter z majhnim zvonom cerkveniku da na znanje, da dve duši v cerkvi odrešenja čakate. To je bilo tudi najbolj pametno, zakaj na glas zvana je cerkvenik moral iti gledat, kdo in čemu da zvoní.

Od tistega časa sta omenjeni klepetulji vedno med prvimi hiteli iz cerkve, in kar je bilo še boljše: nikoli se niste več pogovarjali v cerkvi, ampak ste si izbirali za to bolj primerne prostore.

Imam še eno za drugič. Veselo Veliko noč, Marko in Nežika!
Tvoja prijateljica,

Kunigunda.

Marko, al' si še med živimi? Minilo je že lep čas odkar si se zadnjič oglašil in zdaj se je pa še Nežika vježila in šla s teboj vred na straž. Zdaj pa ne vemo ali je res kaj narobe, al' kaj! Pojejta no, kaj je prav za prav napek.

Tukaj je ena pesemca prav nalašč poslana za Markota.

NESREČA

Hitro po rešilni voz,
Marko padel je na nos,
hitro most in tri brvi,
teče, teče rdeča kri!

Marko je drugačen tič,
Marko ni zajokal nič,
sam se z nosom vred pobral,
zjezil se in se smejal!

DIRINDAJ

Pes za mucom se spusti,
ta se v pujska zaleti,
pujske se po tleh zvali.
Muc z drevesa se reži,
zajček na pomoč hiti,
pa vse piške preplasi.
Nanj petelin zakriči.
Zajček k miški pribeži,
miška grozno se boji,
metle v kotu se drži.
Metla se pa razjezi,
vse pomeče in spodi.

... KAMENJE Z NJIVE!

Bila sta dva kmeta, eden je bil premožen, drug ubožen; prvi je gospodaril dobro, drugi pa slabo; prvi je ob pravem času vsejal, dobro pognojil in kamenje spravljalo z njive; drugemu pa ni šlo delo izpod rok; vsejal je prepozno ali pa nič, slabo gnojil, in kamenje ni spravljalo z njiv. — Vprašal je svojega sosedu, kako on gospodari, da mu gre vse po sreči. Gotovo je mislil, da zna čarati (coprati) ker mu ni hotel povedati.

Tedaj gre vprašat gospoda župnika. Župnik mu obečajo, da pridejo enkrat k njemu, mu blagoslovijo polje, da bo potlej rodovitnejše.

Župnik pridejo; gredo po njivah, blagoslovljajo z besedami: "Gnoj na njivo kamenje z njive!" kropijo in kadijo ter mu povedo, kdaj in kaj mora sejati na to in to njivo, kako pognojiti in kamenje z njive spravljati.

Kmet je storil vse to. Sedaj mu je polje začelo dobro roditi, kakor sosedu, in kmalu je bil zadovoljen s mnogimi pridelki.

Nikoli pa ni pozabil besed: "Gnoj na njivo, kamenje z njive!"

Kakor doma

"Ampak, Jurček, kaj bi rekel gospod učitelj, ako bi se takole vedel v šoli?"

"No, vem kaj. Rekel bi: Vodi se dostojno, kaj misliš, da si doma?"

NEKAJ MISLI

Kdor kriči ko krokar v mladosti, ne poje ko slavec v starosti. (Česar se Janezek ni naučil, tega tudi Janez ne zna.)

Prilike ne čakajo.

Kar ni mogoče prenaprediti, to je najbolj pozabiti.

Kuj železo, dokler je vroče.

Boljši je vrabec v roki, kot golob na strehi.

Lakomnost je korenina vsega zla.

Podarjenemu konju ne glej na zobe.

Vsak berač svojo malho hvali

Sila kola lomi.

Lenoba je vseh grdob grdoba.

Čim višje opica pleza, tem bolj kaže svoj rep.

OČETOVA BESEDA

V sosedni župniji je bilo žegnanje. Boječe je stopila v nedeljo zjutraj šestnajstletna hčerka pred svojega očeta in ga prosila, da bi smela iti v sosedno župnijo na cerkevno slavo. Očetov pogled je premeril Milko od nog do glave. Zazeblo jo je pri srcu. Nič ne bo, si je mislila.

"Pojdi, toda, ko bo zvonilo Ave Marijo, moraš biti doma," je zapovedal resno oče.

"Bom," je odgovorila hčerka in odhitela v svojo sobo. Srce ji je vriskalo od veselja. Oblekla je praznično obleko in odšla.

Ob trideset letih deset je že klečala v cerkvi sosedne župnije pred oltarjem svetega Antona in prosila — odkar je bila v tistem kraju navada — za ženina, da bi rešil trde očetove roke, ki ne vzgaja prav, ker je večkrat trda in neizprosna. Med sveto mašo je molila tudi za mater, ki je počivala že tri leta v grobu, potem pa za očeta in za svoje notranje in zunanje zadeve.

Služba božja je minila. Pred cerkvi jo je obstopila družba znanih fantov in deklet. Segali so ji veselo v roke. Sosedov Vencelj, ki je mislil nanjo in Milka tudi nanj, pa ji je hvaležno rekel: "Da si le prišla!"

Vsa družba je odšla v gostilno. Zapela je harmonika in mladi pari so se

zavrteli. Med petjem in plesom je bržal čas.

Milka, ki se je ta dan ko ptica na veji vrtela in prepevala, ni opazila, da je že sonce zatonovalo za gorami.

Tedaj je zapel zvon. Milka prebledi in sede na klop. Pred njo stoji oče. "Domov" zagrmí po gostilni njegov glas. "Pošteno sem te dobil iz roke božje in pošteno te hočem vrniti Bogu," je trdno govoril oče. Molče in brez besede sta šla uro daleč oče in hči. Ko prideta domov, dvigne oče svojo roko, hči pa pade na kolena in prosi: "Oče, odpustite!" Očetova roka omahne, obraz se razjasni, Milka pa objokana zbeži v svojo sobo, poklekne pred Marijino podobo in ji obljubi, da ne bo šla nikoli več na žegnanje.

Tako je bilo v starem kraju, ko so starši pod skorjo trde besede delili ljubezen in dobroto, mence, da to je edin način, da varujejo mladost pred grehom. Kako sveži so spomini na take dogodke... Našim otrokom v Ameriki se ne godi tako trdo, kot se je nam v mladosti in zato znamo ceniti prostost te dežele.

JOD (IODINE) V NAŠI HRANI

Naše telo je sestavljeno iz različnih snovi, katere prejema iz hrane, katero vsak dan uživamo. Ta stroj, ki nas drži pri življenju, je silno kompliciran in silno občutljiv. Kakor hitro se še tako neznamen in neviden del tega telesa obrabi, nam z bolečino in slabostjo naznani, da se je nekje nekaj polomilo. Posamezen človek občuti slabost a težko ugane, kaj se je pregrešil, da ne teče vse tako, kakor pri polnem zdravju. Zato pa je od sile važno, da upoštevamo nasvete izvežbancev v prehrani, ki nam priporočajo, da jemo različno hrano. So ljudje, ki ne pokusijo sadja. Nekaterim ne diši zelenjava, češ, saj niso živali. Voda, ki je nam vsem potrebna in dostikrat najcenejše zdravilo, je od mnogih podcenjevana. Pili bi, pili, ampak ne vode. Takim je vsak dober in pameten svet odveč. V vojnem času pa je treba pred vsem skrbeti za zdravje in dolžnost vsakega posameznika je, da upošteva pametna navodila, ki jih širi vlada po svojih strokovnjakih.

Znana reč je, da naše telo potrebuje nekaj železa. Tisti, ki trpi za bledico, bo kmalu okreval, ako izboljša svojo hrano z dodatkom železa. Po krajih, kjer manjka jod (iodine), trpijo ljudje za golšo. Telo rabi nezadostno količino te snovi in če je ne dobi iz hrane in vode, začne kazati svojo nezadovoljnost z razširjenimi vratnimi žilami. V morju je mnogo joda in vsled tega so morske ribe priporočljive jed za naše zdravje. Ob naši vzhodni obali bi moralo biti dovolj joda v vodi in zelenjavi, a naši vodni rezervoarji nabirajo vodo iz gora in na trg prihaja zelenjava in druga hrana iz oddaljenih krajev. Vsled tega nam lahko primanjkuje joda, ki ga moramo imeti. Po državi Michigan je golša kazila marsikateri vrat in to stanje so uspešno izboljšali z dodatkom joda navadni kuhinjski soli. Jedli osolimo in zaeno pa dodamo še jod, ki je soli primešan. Koliko joda je, to skrb imajo tisti, ki nadzorujejo ta proces. Majhne količine pa spremenijo naše telo v perfekten stroj.

ZENA IN DOM

SKRB ZA OHRANITEV PRALNEGA STROJA

Izmed vseh hišnih pripomočkov, se mi zdi najvrednejši pralni stroj, ki je rešil marsikatero gospodinjstvo velikega trpljenja in ji podaljšal za več let življenje. Zato pa je prav, da dobro skrbimo za ta stroj, ki teden za tednom opravlja najtežje hišno delo.

Kadar imate nov stroj, ne pozabite prečitati vsa navodila in jih vselej potem upoštevajte. Ako je stroj z valjarji, ki so iz gumija, potem moramo paziti, da ne denemo nič mastnega blizu. Obleka, ki ima mastne madeže, ne sme skozi te valjarje. Mast pokvari gumij in to moramo upoštevati, ako hočemo obdržati ovijalnik v redu in dobrem stanju. Kadar stroj mažemo in če kane kaj olja na gumijasto cev, jo hitro obrišimo. Po pranju odvij vijake in vse obriši s suho, čisto krpo. Če hočeš ohraniti stroj, se ti ne sme nikdar tožiti, da spraviš ves stroj v pravo stanje. Ako imaš starejši stroj z obrabljenimi deli, ti svetujem, da jih sedaj nadomestiš, dokler je še kaj v zaloga. Ne puščaj stroja na porču, niti ne v mrzli kleti, kjer se preveč temperatura menja. Porcelanasta prevleka preneša sicer dosti, ampak vsega tudi ne. Je kakor emajliran lonec, ki se začne kršiti, kadar ne ravnamo lepo in previdno z njim. Premražen pralni čeber pa vrela voda ne smeta priti skupaj. Če je čeber res stal v mrzli shrambi, ga prej polagoma pregrejem z malo tople vode. Motor je namazan in v mrazu se maščoba strdi ter motor ovira, da ne začne delati. Upoštevajmo torej take zadeve, pa si bomo ohranili stroj za veliko let. Pralni stroj ni shramba, kamor bi metali umazano perilo. Res je, da ima pokrov, ki vse pokrije in skriva, ampak ni priporočljivo z več razlogov. Vsaka gospodinja mora ceniti ta velikanski pripomoček tako visoko, da bo ravnala z njim, kakor z najboljšim služabnikom.

V slučaju, da ti električna luč ugasne, kadar začneš prati in da večkrat "fuse" zgori, je pametno, da pokličeš človeka, ki se razume o kapricah elektrike. Če sama ne znaš se nikar ne loti takega dela, ker je lahko tudi nevarno in usodno.

Po vsakem pranju očistimo stroj kakor je bil prinesen iz trgovine, pa nam bo dolgo služil in lajšal najtežje hišno delo — pranje.

POPRAVA

V marčevi številki Zarje je napaka v prvi koloni, stran 102, vrsta 4. Sok iz zribanega krompirja se mora glasiti: sok iz zribanega korenja.

GREDECA DIŠEČIH ZELIŠČ

Katera premore še tako malo vrta, naj prekoplje vsaj eno gredico za razna dišeča zelišča, ki jih rabimo pri vsakdanji kuhi in peki. Peteršilj, majaron, šetraj, bazilika, pehtran, molisa in mnogo drugih zelišč lahko pridelamo v gredici vsaj za domačo rabo. Preglejte v zaloga s semeni in odberite vsaj par takih zelišč, ki so še nepoznane. V vsakem zavojčku je mogoče več semen, kakor je morete posejati na svojem malem vrtiču. Lahko se zmenite s pri-

jateljico in delite stroške vsaka pol in pol, pa boste obe uživale domač pridelek. Majhen trud spomladi in nekaj desetice za semena, pa napravi človeka tako srečnega, ko pregleduje svoje uspehe s povrnitino. — T. K.

Zbira Frances Sušel:

NAŠA KUHINJA

Kruhovi cmoki (Bread Dumplings)

Zreži okrog šest kosov kruha na kocke, osoli jih, zabeli in potresi s sesekljanim petršiljem. Namoči jih v pol panjtu mleka s tremi jajci, zmešaj in pusti, da se kruh enakomerno napije. Primešaj tri žlice moke, pripravi testo iz katerega narediš potem cmoke srednje velikosti. Ko so kuhani, poberi jih iz lonca, potresi z drobtinami in zabeli. Kuhati jih moraš v slanem kroplu.

Sirovi cmoki (Cottage Cheese Dumplings)

Siru primešaj smetano, dve ali tri jajci (to je odvisno od kolikor imaš sira) in kruhovih drobtin, da bo vse to prav gosto. K temu prideni moke, da bo testo trdo. Naredi potem iz testa cmoke srednje velikosti ter jih skuhaj v slanem kroplu. Vro naj dobre četrt ure. Ko so kuhani poberi jih iz kropla v skledo, potrosi z drobtinami praženi na masti ali maslu.

Praženi riž

Razbeli v kozi masti ali masla, pol sesekljane čebule srednje velikosti, in malo dišečih klinčkov (cloves). V to deni riž, ki se naj praži, da postane prozoren. Potem ga nalij z govejo juho. Dokler se riž praži, premešaj ga večkrat a ko si ga z juho zalila, potem ne mešaj več, ako hočeš, da ostane lepo cel. Juhe prilivaj večkrat na riž, ko se je prva povrela. Riž ne kuhaj preveč, marveč pazi, da bo lepo cel.

Kako režemo in serviramo razne pečenke

Včasih je bilo pač običajno, da je gospodinja, še večkrat pa gospodar pri mizi delil kose pečenega mesa in je vsakemu dal kos po želji in okusu. Vsaka gospodinja pa ve, da je za pravilno rezanje mesa treba gotove spretnosti, ki jo pa današnji možje gotovo nimajo več. Zato si naj gospodinja oskrbi velike, močne ter koničaste vilice in močan ter zelo oster nož, za perutnino pa še posebne škarje in bo to delo veliko lažje opravljeno v kuhinji. Važno je, da meso potem, ko si ga vzela iz pečice, še nekaj minut stoji na toplem, da se sok v njem enakomerno porazdeli in ga tako mnogo manj izteče med rezanjem.

Če boš rezala pečenko brez kosti, je stvar zelo preprosta. Paziti moraš le na to, da boš mesna vlakna pravokotno prerezala. Kos mesa drži z vilicami, nož držiš nekoliko poševno in režeš za pol prsta debele kose. Pečenko potem lahko zopet zložiš, da zgleda, kot bi bila še cela ali pa koščke naložiš na krožnik tako, da vsak pokriva polovico drugega. Nazadnje pečenko polij s sokom, da bo bolj sočna, vendar samo toliko, da se pri serviranju sok ne more politi po mizi ali po obleki. Če imaš

več soka, ga daj posebej v omačico, da si ga more vsak vzeti po želji.

Roastbeef nareži vedno na prav tanke rezine in daj kolikor mogoče vročega na mizo. Zato boš skrbela, da bodo krožniki in plošča, kamor boš pečenko naložila topli.

Pri telečji ledvični pečenki (veal kidney roast), izloči najprej ledvice z maščobo vred in jo razreži posebej. Potem pa zreži pečenko na lepe koščke tako, da ima vsak svoje rebro. Dobro je, da ti mesar hrbenico naseka, da se ti potem koščki lepo ločijo. Z razrežano ledvico pečenko obložiš in poliješ s sokom.

Telečji prsi daj narobe na desko, da boš mogla rezati med rebri. Še bolje je, če rebra prej izločiš, preden pečenko nadevaš. Pazi, da nadev ne zmečkaš, ali da ti ne uhaja preveč ven, posebno če je bolj redek. Pečenko naloži tako, da sloni košček na koščku in da se vidi nadev.

Če režeš toplo prašičjo gnjat (fresh ham), ji najprej odstrani kožo, poreži nekoliko tudi slanino in potem nareži na koščke. Toplo gnjat obloži z raznimi gostimi prikuhami, s praženim ali kislim zeljem, pečenim krompirjem, graham, itd.

Perutnino reži s posebnimi škarjami. Najprej odreži stegno z eno zarezo zgornaj in eno spodaj, nato stegno obrni in prereži še sklep. Potem odreži prav tako tudi perutnice. Zda vzemi škarje in loči sprednji in zadnji del, potem pa še hrbet in prsni kos. Pri puranih, gosih in kopunih se prsni kos nareže na rezine. Tudi hrbet in zadnji del žreži na več delov, da ne bo gost v zadregi, če bo moral vzeti prevelik kos. Vedno je lažje vzeti dva manjša kot enega velikega. Manjšo perutnino prereži samo čez polovico ali pa razdeli na štiri dele.

Posebno poglavje so ribe. Če so velike in cele pečeš ali kuhaš, jih najprej s prav tankim nožem prereži po hrbtu podolgem in potem še vsako polovico na poševne rezine, a pazi, da ti ne razpade. Manjše ribe damo cele. Toplo ribo obloži z zabeljeno karfijolo, na maslu praženim rižem, špargeljmi, majhnimi krompirčki, paradižniki, itd. Mrzle ribe pa okraši z limonovimi koledčki, aspikom, razno solato, kislimi gobami in zelenimi listi.

ŠTEVILNE BARVE NOGAVIC BODO ODPRAVILI

Vojna je pobrala vso svilo s trga in mesto svilenih nogavic, izdelujejo no gavice iz umetne svile in drugih snovi pa tudi bombažastih, z lepimi vzorci, je mnogo napredaj. Bosi se ne bomo hodili a nekaj luksusa nam bodo še pristrigili. Barve nogavic bodo znižali na samo štiri vrste. Človeku se zdi neverjetno, da je toliko odtenkov barv, a mora že biti res, da jih je bilo v rabi celih 75. Če smo gledali zalogo nogavic po mestnih trgovskih izložbah, se nam je zdelo, da vse prevlada rujava barva. Ta pa se je skoro nevidno delila v več ducatov različnih nijans, za katere so prodajalci imeli posebna imena. To delo jim bo vojna ekonomija znatno olajšala.

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Avenue, Chicago, Illinois
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Avenue, Pueblo, Colorado
 DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Mrs. Albina Uehlein, 1686 E. 32nd St., Lorain, Ohio

CITIZENSHIP

MORALE AND MORALITY.—A great deal has been written and said lately about national morale, "lifting morale," etc., etc. However vaguely the writers and speakers may express it, what they mean when they talk about "morale" in connection with the conflict which dominates the thoughts and actions of the world today, is simply determination—determination to win the war. The approaches to the collective attainment of this quality are manifold, and perhaps they should be. They vary from the prescriptions of the nutritionist and exercise devotee, "because the problems of life are so much simplified when one's physical health is good," to the minutest suggestions for cheerful, spirit lifting leisure time activity.

These things are good and proper in their places, but of themselves and all together, they will not produce "morale." The attack at Pearl Harbor has done something; the knowledge of totalitarian methods and ideas and the contempt for them has done something; the desire to preserve "the American Way" has done something. In general, the idea of anything but victory in the war is unthinkable. In general, too, the idea of attack or invasion before Pearl Harbor was unthinkable. In order to stiffen the backs of America, the Hitlerian technique of stimulating hatred is not to be—must not be—invoked. What then? Unconsciously, Americans know that they are fighting for more than "the American way." They know they are fighting for "a new world way." They know that never again can the myth of American isolation from the rest of the world be maintained—and they are confused. The "American Way" itself within recent years has been subject to such batterings and buffetings within our country that exactly what it consists of is a matter of doubt in the minds of many. The words "freedom," "liberty" come to mind; but many people are confused as to just what these words mean. The Founding Fathers of this country were not confused. They recognized clearly that "freedom," "liberty," "rights" were gifts with which human beings (not only Americans because they had won a War of Independence) were "endowed by God," the Creator and ruler of the universe. That notion must be made consciously and pervadingly the center of our cause, the source of our "morale"—our aim must be not only the winning of the war but the restoration of allegiance to the eternal laws of God by all men in all spheres of action—civic, social, political, international—as well as in the intimate relations to which modern thought has wholly consigned "religion" and "eternal law," when it has not rejected them altogether.

As Dr. Charles Bruchl says in a recent editorial in "The Wanderer" in "The Power of the Spirit," "The most important factor is the inspiration of the will. Will effort can be kept at a high pitch only where man has something really worth while to live, to work, to fight, to sacrifice and die for. That is the profoundest secret of morale. A noble cause can draw out and mobilize the full resources and all the latent reserves of the human will. The cause that commands unwavering devotion must be assured of ultimate victory and lasting triumph. Here is where religion has its say."

"It is religion that guarantees the triumph of justice

and righteousness since it bears witness to the moral character of the universe. The religious man has the conviction that he is neither fighting in vain nor alone. He has with him the entire moral universe in which justice and right can never be conquered. When this faith and hope can live in the soul, morale cannot be blasted and defeatism cannot enter. Other motives may temporarily sustain morale, but none can do so permanently except the religious belief that the world order is governed by moral forces that will not permit right and justice to perish."

—"Catholic Action."

WHO I AM

I was born of Necessity, cradled in Obscurity—but I wrested Achievement from Difficulty and turned obstacle into Opportunity;

I dedicated myself and my all to the cause of service—and I have prospered ever since;

I was needed in the beginning and I am more needed now than ever before;

I am at home in every home where hearts beat and thoughts are kind;

I am stronger, abler, better known and better loved than ever before;

I never betray a trust or break a promise; my word is good and always will be;

I am the hope of those who do their best; I bring sunshine and happiness wherever I am given half the welcome I deserve;

I am the guarantor of good life and good deeds; I am the certificate of good character;

The world itself could now no longer go on without me; my work is not to injure, not to pain—but to make a better world for all of us;

I am all this—and more; a thousand times more;

I am your best friend;

I am your organization SWUA!

Boost me to all of your friends and if they are not already members, enroll them today for today is not too soon!

The membership drive is on only two more months.

The deadline of the drive for new members is definitely May 31, 1942.

ONLY TWO MONTHS REMAINING!

Every loyal member has without a doubt made a promise to herself at the beginning of the membership drive that she will try to get at least one new member during the six month term of the campaign. As records show, very few members have realized such a promise! It couldn't be merely wishful thinking, because history tells us that our loyal members have always acted according to the promises they made either publicly or to themselves.

Please deem this reminder as an incentive to get busy this month and visit your friend and don't give up until she makes a definite promise to join. The easiest thing in this world is to put off a duty until tomorrow. But that's the wrong way!

Therefore, let us try our utmost to fulfill the pledge made by the campaign committee to get A THOUSAND MEMBERS in this drive. We are about two-thirds from the goal but it is not too late to get there, IF WE ALL TRY OUR BEST TO REACH SUCCESS!

As chairman of the campaign committee, I shall be very grateful for your support, and especially to our auditors and sentinels of the subordinate branches because they have been appointed as the assistants to the Supreme Advisory Committee of which I am president.

CAMPAIGN AWARDS

If you get three new members (and that shouldn't be hard to do) you will receive a beautiful gold plated emblem brooch. These pins are to be worn as a talisman of good work in the campaign and should be the property of every loyal member. A SZZ emblem brooch signifies your interest in the organization.

Any member securing five new members will receive two dollars in cash. This award of two dollars for five members will be paid for every additional five members. The member who will secure the most new members during the campaign will be awarded a special grand prize.

First prize to the branch which will be victorious in this drive will be a beautiful wall plaque with the inscription of the branch's number, place and date on which the presentation will be made and that is usually a great event.

Second prize to the branch with the second highest number of new members will be seven dollars and fifty cents in cash.

Third prize to the branch which comes in third, will be five dollars in cash or a charter.

There is no application fee during the campaign. The new member pays only the regular monthly dues.

I'll be hoping for united action in April. Let's each dedicate a new member to our Union as an Easter present! With this in mind, I wish to extend my hearty greetings and wishes for a most joyous Easter to all!

AGATHA DEZMAN,

Chairman of the Campaign Committee.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

ATTENTION

MIDWEST BOWLERETTES!

A special appeal is made to all the Midwest bowling directors and to all the members of S. W. U. to try and help us boost this coming tournament to fifty entries. I know this will require a great deal of hard work, but with the cooperation of every branch in the Midwest, I know we can do it.

There will be a lovely new traveling trophy this year. Which will be the lucky team to carry it off? It is true not everyone who bowls can win, but everyone can have a grand time. So all members of S. W. U., won't you please help and make this 1942 bowling tournament a success?

ANNA MODIZ, President,
Midwest Bowling Assc.
1709 South 10 St.,
Sheboygan, Wis.

No. 6, Barberton, O.—Valentine day is one day that our drill team looks forward to. This year we had our third annual party and peanut sister exchange. As we were opening our gifts, one could see many surprised faces. Everyone seemed to be pleased with what they had received throughout the past year. Thanks, Mitz, for the use of your new home. You were a grand hostess.

Our drill team is very proud of chairman Evelyn Krizay who deserves a lot of credit and appreciation for the wonderful work she has been performing in the capacity of that office since the beginning of the drill team. Whenever there is anything to be done, she is Johnny-on-the-spot. I know all the cadets are grateful for your fine work and would like to express their thanks to you. Don't give up the ship, Evelyn!

We would like to introduce our new majorette, darling little Mitzie Kendig, daughter of Mr. and Mrs. Clement Kendig.

Nosey Notes: California bound is the destination for Mrs. A. Glynn (Molly Lukezie). She is visiting with her husband who is stationed in Cali-

fornia. Hope you will enjoy the sunshine. We were very much surprised to hear Mrs. Don Nebb (Chris Tonsick) was home from Texas after visiting her husband. Glad to have you back, Chris. Here's a tip girls: Be good to your peanut sisters.

Don't forget to drill team practices and meetings.

JENNIE C. HETE, Reporter.

EASTER GREETINGS!

May all the happiness of spring,
The joy of Easter songs we sing,
On Easter bring His peace to you—
To bless you in each thing you do!

REV. MILAN SLAJE,
Spiritual Advisor
SUPREME OFFICE
EDITORIAL OFFICE

No. 10, Cleveland, O.—The coming of Easter and spring bring to mind a great many things concerning our daily lives; for things that a year ago would have seemed foolish and unreal, today are a reality. With the coming of this insecure spring will also come the stark realization that the war is in our own back yards; and today we face the apparent unpreparedness of the individual in vital matters concerning his own self-preservation.

Too often these days have we been hearing the words, "Too little and too late." Surely by now we should be wide awake to the apparent danger that threatens us. Surely we no longer consider ourselves smug and secure. We must act now: tomorrow may be too late!

We in our team are in the process of organizing a First Aid Class to be sponsored by the American Red Cross. Classes will begin as soon as instructors are available and we hope that our members will show much enthusiasm in this endeavor and come in for much-needed instruction. We will accept all members of the Union and outsiders too in the hope that we will have a large class. The material advantage gained will repay many times the time spent on instruction.

Our senior ladies have already organized a Red Cross Chapter to sew and knit for our armed forces. We hope that more will give their spare time to this noble cause.

Our very industrious president, Alice Boitz, will celebrate her birthday on April 30, and the entire team joins me in wishing her many happy returns of the day.

Easter Greetings to all Supreme Officers, Cadets, and members.

FRANCES SUSEL, Captain.

* BUY U. S. DEFENSE BONDS *
* AND STAMPS — TODAY! *

No. 20, Joliet, Ill.—In spring a young man's fancy turns to thoughts of love, but your reporter's fancy turned to thoughts of cadet news-writing.

On February 15 and 17 a most thrilling melodrama, "Pure as the Driven Snow" or "A Working Girl's Secret," was presented by the BVM Sodality of our church. It portrayed Cadet Anne Kunich, as the heroine, who fled from the treacherous villain and found succor in the undaunting hero, William Gasperich. Cadet Lillian Brule and William Buchar gave an additional touch of romance, while Cadet Jean Gombac enacted the role of a secretary.

Sons of our members are the two boys mentioned above as well as LaVerne and Al Skul. The daughters of our members who were also in the cast are Lucille Ambrose, Jane Kalcie, Dolores Pruss and Dolores Zelko.

The play was under the unexceptionable directorship of Father M. J. Butala. All in all, the play and its company brought about a demand for more such "wonderful" productions.

After joining the ranks of appendectomy victims, Cadet Genevieve Glavan returned home from St. Joseph's Hospital. All of us hope that we'll soon find her struttin' along on the Road of Health. To Anna Marie Gregorich, sister of Cadet Isabelle, we extend wishes of a speedy recovery for the identical illness.

For those enthusiasts of that ever-popular sport, a roller-skating party will be held at Electric Park in Plainfield, Illinois, Thursday evening, April 9. The trucks will leave St. Joseph's Hall at 6:30. Continuously from 7:30 to 10:30, skaters will skate to the tune of "The Skaters Waltz." The admission price is 40c. Marie Popek is in charge, while Marion Jelenich aids her. Friends of the cadets are invited to attend. Sunday, March 15th Joliet Cadets had the honor of welcoming Minister Franc Snoj of Yugoslavia. At 11:30 a. m. the representatives of various lodges gathered at the Woodruff Hotel to greet him and later dined there together. In the afternoon, Minister Snoj held a vast assemblage spellbound, while he related pre-war and war conditions existing in Yugoslavia. This program was under the able chairmanship of John Jevitz, father of Cadet Dorothy and was assisted by Mrs. Emma Planinsek, president of branch 20. In national costumes appeared Caroline Gregorich, Frances Horvat, Mildred Mikolic, Ann Stukel, Mildred and Olga Erjavec. The cadets in uniform acted as guards of honor and ushers.

The Yugoslav Relief Committee of Joliet will present a dance at St. Joseph's Parish Hall, Saturday evening, April 25. As descendants of the Slovene nation, we ought to give this social our whole-hearted cooperation. I'm sure every cadet will be there.

During the Easter season may "the peace of God rule in your hearts." I remain as ever your cadet reporter,
OLGA ERJAVEC

***** DANCE FOR JUGOSLAV RELIEF

All members of No. 20, Joliet, Ill. friends and families from near and far, are invited to attend the Yugoslav Relief dance, Slovenian section, on April 25th at St. Joseph's Parish Hall. The success of this dance should be a great interest to all the Slovenes. The proceeds of this dance are for our poor relatives, friends, and those in destitute. So don't forget this important day, Saturday, April 25th at the Parish hall on North Chicago Street. All members, are asked to help for this noble cause.

JOSEPHINE ERJAVEC.

FROM THE HOME OFFICE Zveza Day in Lemont

Our annual pilgrimage to the Shrine in Lemont will be on Sunday, July 26th. It will be held under the sponsorship of Nos. 2 and 20. All members, friends and families are invited. Kindly inform the headquarters, how many may be expected from your branch.

Campaign

Secretaries are requested to inspect applications for new members, that is, to see if the dates are correct, the ages of new candidates under 55, and if she or husband is of Slav origin. It will save us work and time for writing back and forth is many times inconvenient.

"Two Way Passage"

We still have some books on hand written by the Slovene author Louis Adamic. Every school girl, or member who can read English should have such a book. Kindly write for one today, to this office.

Josephine Erjavec,
Supreme Secretary.

TO OUR MIDWEST BOWLERETTES

Time is drawing closer and closer to our tournament which, I hope, you are looking forward to with as much anxiety as I am. It will be held at La Salle, Ill., May 1-2-3, 1942.

The entries have been mailed out and you have a ballot, which should be returned with the entries. We have set Sunday, April 12, 1942 at midnite, as the deadline for entries and will be expecting every branch which intends to enter bowling teams in competition to abide by the ruling. There is no excuse for any branch to send in their entry after the deadline because we have given everyone ample time to decide if or not to attend. It is very difficult to make changes after the schedule is arranged and it is also impossible to keep good order, if your team is not entered at the proper time. So let us co-operate in every respect and I'll assure you everyone will be happy over the outcome. Therefore, observe the deadline April 12!

The La Salle committee is working hard to show all the visitors a good time while in their city and they are expecting a big crowd. So I hope we'll have a lot of new entries be-

sides all the teams we had last year in So. Chicago.

No. 2, Attention! All members who intend to take part in the tournament please come to the next meeting April 2nd at 8 p. m. Very important!

Will see you at the tournament!
LILLIAN KOZEK, Secretary.

PROGRAM OF THE MIDWEST BOWLING TOURNAMENT

May 1, 2, 3, 1942, La Salle, Ill.

The committee in charge of the 1942 bowling tournament for the midwest district has decided on the following program:

Visiting teams will bowl on Saturday and Sunday May 2-3, 1942.

Place of the tournament: La Salle Palace Alleys, 2nd and Wright St.

Masses on Sunday morning at St. Roch's Slovenian Church: 7:30; 9:15; 10:30 a. m. Immediately after the 10:30 Mass, dinner will be served in St. Roch's School Hall.

Dancing on Saturday evening.

Headquarters: Hotel Kaskaskia, 217 Marquette Street (One block from alleys). For room reservations write to Miss Rose Urban, 1031 Fourth Street, La Salle, Ill., or to Miss Emily Mrezar, 1040 Third Street.

Room rates:

Without bath, single \$1.50—\$2.00
Double \$2.50—\$3.00
With bath, single \$2.50—\$3.00
Double \$3.50—\$4.—
\$4.50.

Twin beds—\$4.— \$4.50—\$5.00

Room for 3 at \$1.75 per person.

Room for 4 \$1.50 per person.

Chairman of the tournament committee is Miss Ann Pelko and Mrs. Josephine Foley, co-chairman, 1239 First St., La Salle, Ill.

It shall be our greatest delight to be of service to anyone contemplating on attending the SWUA Bowling Tournament. We hope to have many visiting teams and we will try our utmost to make your visit pleasant. We bid you a most hearty welcome to La Salle, Illinois.

EMMA SHIMKUS, president No. 24,
La Salle, Ill.

No. 16, So. Chicago, Ill. — Our last meeting was very well attended in spite of the cold wave that swept our city. The reports on the recent affair were very gratifying. Plans are being made for the blessing of the flags and banner of the drill team to be held in May.

Don't forget, members, in order to receive the monthly award, you must be present at the meeting. Please attend!

Cadets are urged to be present at every drill practice on Monday evenings for precision work at the demonstration given in April at Calumet Park.

A very Joyous Easter season to all!
GLADYS BUCK, secretary.

No. 25, Cleveland, O.—St. Vitus cadets report—Here we go for a good time. If that's what you are looking for, you'll find it at Twilight Ballroom on Saturday, April 25, 1942. Johnny Pecon is going to play those

popular melodies enjoyed by all. The dance will begin at 8 p. m. until ?? The admission is merely 40 cents, tax included. We are going to present gardenias to the lucky 25 guests who will be among the first to come to the dance. We are wondering who they'll be. Don't forget the date you have with the St. Vitus Cadets at the Gardenia Ball, April 25.

Our former captain is celebrating her birthday this month. To Emily Mahne, we extend our heartiest congratulations and wishes for more happiness in the future years.

Sorry, I slipped up on this item last month. We have the engagement of Sophie Marolt to announce. To Sophie and her boyfriend, we express our very best wishes for happiness! Hurry, Sophie, and get married! We mean it!

We have a new member among us. She is Mary Bonjavak. Welcome, Mary, with hopes that you'll be a loyal cadet and attend all our meetings and drill practices. We would like to have a few more girls with a lot of enthusiasm like our new girls. Join our drill team and you'll always be a busy body; there's never a dull moment among us.

Joyous Easter Holidays!

ELSIE HRASTAR, Lieutenant.

OHIO BOWLING TOURNAMENT

We cordially invite all members interested in bowling to participate in the Ohio Bowling Tournament which will be held at Pozelnik's Alleys, 15721 Waterloo Rd. (Waterloo Recreation) on Saturday and Sunday, April 25-26, 1942. Deadline for entries is positively April 15, 1942.

The presentation of prizes will take place at the banquet which will follow the tournament on Sunday evening, April 26, at 6:30 p. m. Branch No. 10 will entertain this year at the Slovenian Home on Holmes Ave. Dancing will follow in the evening.

We are hoping for a grand finale on Sunday and we will be looking forward for your attendance.—For particulars, I shall be at your disposal.

ALBINA NOVAK,
1135 E. 71 St., Cleveland, O.

No. 26, Pittsburgh, Pa.—Our branch is sponsoring a play and dance on Sunday April 12, 1942 at the Slovenian Auditorium on 57th and Butler Street. Music will be furnished by the popular Martin Kukovich orchestra, who play for the young and the old.

The play is a short comedy in Slovenian. The cast will include our cadets. Don't forget to come early, as the entertainment starts promptly at 7:30 p. m. This will make it possible to have sufficient time to dance. Bring your husbands, children, boy friends, etc. We assure you to have a full evening of enjoyment.

FRANCES SUMIC, Sec'y, cadets.

No. 37, Greaney, Minn.—Our next meeting will be on Sunday, April 12. We urge all members to attend since we have many important topics to discuss for we had no meeting during the winter months.

The membership drive will soon

close and it will not be honorable for our branch to be last on the list of active branches. Therefore, we request all loyal members to go and see your friend at the first opportunity and enroll her among our group. Application fee is free and it should be very encouraging for our friends to join, now. The workers will receive beautiful awards.

We mourn the loss of our social member Mrs. Mary Benko, who moved with her family to Florida but has kept her home in our community with hopes of returning some day. But destiny had her own way and called her into Eternity. May she rest in peace. Our sympathy to the bereaved family.

I was a great honor for our community to help celebrate the Golden Wedding of Mr. and Mrs. Ignac Babich. They were one of the first settlers in this territory. Their family and many friends gathered together for a grand celebration. Congratulations and many more years of happy marital bliss. They own a lovely home and farm.

Like everywhere in these United States, our town has also send many boys to the U. S. Armed forces. It is a sad parting for many of them because no one knows when they'll return. We hope God will protect them and keep them healthy and alive. My two sons were stationed for 18 months in California but at the present time, we do not know their whereabouts. May the good Lord watch over them.

Please attend the coming meeting on April 12, 1942! A Happy Easter!

FRANCES L. UDOVICH, Sec'y.

AN EASTER BOUQUET

The springtime would be incomplete Without the golden daffodils,
To passers by they gayly nod,
And beckon at their own sweet will.
Only a few short weeks ago
They slept beneath the winter snow.
A joyful thought to us they bring,
Of nature's glad awakening!

This spring bouquet with beauty
fraught,
Brings unto us an Easter thought;
Each flower unfolded from its sheath,
Whispers that silence was not death,
That stronger than the winter's powers
Are summer's bright and joyous hours;
And all in chorus seem to say,
"Rejoice, the Lord is ris'n today!"

No. 43, Milwaukee, Wis.—Greetings for a very Happy Easter.

Our organization is constituted on Catholic principals, therefore, it is the

obligation of every member to make her Easter duty. I trust there isn't any one so occupied as to ignore her obligation to God! Especially during these trying times, we should get closer to our Creator.

Hearty congratulations to Sophie Bevesek (Tevz) family, who were blessed with a baby boy. We were sad to hear that Mrs. Chapman is ill. We hope it's not serious and that she will be with us soon. We presented each of the above with a dollar sick benefit.

The bowling teams wish to thank everyone who helped towards the success of the Card party. Special thanks to Mrs. Marolt for giving us the hall free of charge and also for selling so many tickets.

A million thanks to Mrs. Bentz for the lovely birthday gift which made me very happy.

Our bowling team is all set to attend the coming tournament. If there are any other bowlerettes who wish to join us, we will be very happy to hear from them. The tournament will be held at La Salle, Illinois, May 1-2-3, 1942.

J. VERBICK.

Miss Helen Kosten

Presenting Miss Helen Kosten, the winner of the recent popularity contest, sponsored by the St. Christine parish at Euclid, Ohio. To her were bestowed the highest honors of the community—"the Queen of St. Christine Parish."

Helen is a very charming young lady. She is a member of No. 49 and the Noble Cadets. Her mother has been an officer of No. 49 for many years. Helen is also interested in club work and will no doubt follow in the footsteps of her parents, who devoted much of their time among cultural groups.

Misses Agatha Zajc and Margaret Zgonc were the other contestants and were given the title of Princesses during the crowning ceremony.

Congratulations to our diligent members. "Long live the Queen!"

No. 50, Cleveland, O.—As usual the meeting had a very low attendance. Since I've started to write these reports the first paragraph or two were always devoted to the attendance. It sure is bad! Why not come? One

day out of every month, which makes twelve days a year, surely isn't showing too much loyalty for the club to be present at the monthly meeting.

Try to be present at the meeting on April 1st, as we will need volunteers for certain tasks needed for our dance. This leads right to all the details of the dance. "Plantation Party" is the proper name for it as it will be carried out in southern fashion. It will be held on May 9th at the Slovene National Auditorium for a price of 40 cents. Lou Trebar will take care of all the music for the jivin' and waltzin'. You can get your tickets at the meeting, so be there!

Our request for old yarn was received and responded. We received donations from Ann Slapnik, and Mary Petrovic whom we thank. All donations are gratefully appreciated.

You can still knit on Sunday afternoons to make afghans. All are invited.

Briefs

Mary Palcic bravely accepting the position of chairman for the dance.

Josephine Bradach modeling the crocheted sweater she made between the "ohs" and ahs" of the girls.

Mrs. Pavlovic (our nice president) running the meeting as smoothly as a professional. Everyone thinking of names for the dance. Jo Seelye and Frances Mislaj waiting patiently for people to show up with their dues. Are your's up to date?

As I close, I'll remind you that the meeting is on April 1st, so be there to get your tickets too.

Happy Easter to all!

MARY MISLEJ, Reporter.

No. 53, Cleveland (Brooklyn), O. — The attendance at our last meeting was not what we'd like it to be. Our next meeting is on April 9, because of Holy Thursday on April 2. We have an important subject to discuss, so please try to attend, everyone!

Best wishes for a speedy recovery to Mrs. Anna Franz, Barbara Hunter and Mary Stanoniak.

Members, who are in arrears with their dues, please pay as soon as possible and if you find it impossible to come to the meeting, please send the dues with someone who will attend or else pay at my home, 2803 Natchez Ave.

Again, I urge all members to be at the meeting on April 9, 7:30 p. m. Best wishes for a very Happy Easter to all!

EMMA JESEN, Secretary.

NO. 52, Kitzville, Minn.—The attendance at the last two meetings has been very poor. Nothing much can be accomplished when there are just a few members present. Members, who were absent from the last meeting are notified to pay 25 cents into the treasury. Money to be collected by May, 1942.

A Happy Easter!

MARY TECHAR, secretary.

No. 56, Hibbing, Minn.—It grieves me beyond words to report the sudden death of our charming sergeant-at-arms and my dear friend, Anna Marie

Tratar, who passed away February 15, 1942.

Anna was very active in all SWU affairs; attended meetings regularly and served as an officer fourteen months. Our program was never complete without Anna's entertaining. of the SWU-ite Trio broadcasting. She was considered as the backbone over WMFG and WHFB on Sunday Slovenian program. She also sang on one of the convention programs which was held in Chisholm in 1939 and participated on the first Minnesota SWU Day held last July in Eveleth.

Her sunny smile and beautiful blond hair that glistened in the sun and everlasting crooning will sadly be missed by everyone who knew her.

Anna's mother preceded her in death six months ago. Mrs. Tratar was also a member of SWU.

Rest in peace our dearly beloved! Our deepest sympathy to the bereaved.

MARY H. BUCHAR, President.

Anna Tratar

I knew her but a short time, seven months to be exact, but to me, she seemed like someone, whom I have known for many years because she impressed me so deeply upon our first meeting. She was like an angel with golden hair and a sweet voice. Her spirit will always be a benediction to the community in which God placed her, in this world. God knew His angel must return soon, because He also, loved Anna very dearly. Let us think that "There is a Golden Gate beyond, through which our dear ones go to find that perfect love and peace—which the earth can never know. And sometime, too, the clouds shall lift — for you who watch and wait, when loved ones meet to part no more—inside the Golden Gate."

A. NOVAK.

No. 57, Niles, O.—Snow did not keep our loyal members from coming to our last meeting, so keep up that spirit, good members, every future month. Good for you!

It was decided to hold a dance on

Saturday, April 25, 1942 and the proceeds will be given to the Red Cross. To have a big attendance, we are holding this affair with two other societies, so we may have a greater success. Please come and cooperate in every respect within your ability in order to raise a large sum for this noble cause. Red Cross needs our help, now! United we shall be victorious.

Our president Mrs. Johanna Prinz was absent that night. No, it wasn't the snow that kept her away, she's been convalescing for the past few weeks. Please pay her a visit, she'll be happy to see you! A speedy recovery!

Dear me, I almost forgot to tell the world, this bit of good news: Ann Dolence and Kate Jancar became proud mothers, recently. Ann presented her husband with a darling daughter and Kate with a bouncing boy. Congratulations to the new prince and princess and also the parents. Hope to see you at the meetings!

Joyous Easter greetings to all!

MARY STRAH.

A CITIZEN'S PLEDGE IN WARTIME AMERICA

I pledge myself to the common cause by eager submission to any sacrifice that hastens victory.

I will keep physically fit and spiritually calm.

I will not indulge in careless talk, in idle fears, or selfish ambitions.

I will exert my greatest energies to help in the fulfillment of our war production program.

I will give generously of my time to civilian defense projects.

I appreciate that business is not as usual. I accept this situation cheerfully and pledge myself to do nothing in my business which will interfere with my country's need.

I recognize that the home represents the hope of America. I will help to keep it a shrine of harmony and beauty . . . a citadel of strength and courage.

I will conserve materials.

I will not hoard.

I will systematically save so as to anticipate my taxes. I will pay these cheerfully and promptly.

I will invest in savings bonds and stamps.

I will always bear in mind that as a loyal citizen of this great democracy it is my personal responsibility to defend it to the utmost.

No. 73, Warrensville, O. — In our branch we have a number of women Red Cross. They are doing a fine job and may they keep up their good work! These women are: Mrs. Walters, Evelyn Walters, Louise Chesnik, Frances Travnik, Mary Turk, Louis Godec and Mrs. J. Turk, Sr.

We wish a speedy recovery to Lucille Sklenicka, Donna Stubyler, Rose Samarge and Amelia Danicic, who is at Lakeside Hospital.

Mrs. Nettie Kainec, wife of Steve, is living near the camp, where her

husband is stationed and is now working in the hospital. Other boys at camp are Charles Danicic, Peter Rivacyk and John Mackovich. We remembered them with a gift.

Last but most important is that our next meeting falls on Easter Sunday, April 5, and it will be important as our dance and church affairs must be discussed. So, set aside your Easter eggs or basket, put on your Easter bonnet, and come to our meeting. If you want our Victory dance to be the best ever, you must do your part. So keep two things in mind: our meeting on Easter and our dance April 18. Everybody invited and please come! Easter greetings to all!

ROSE SAMARGE.

A WOMAN'S PRAYER

O Lord, who knowest every need of mine,
Help me to bear each cross and not repine;
Grant me fresh courage every day,
Help me to do my work always
Without complaint!

O Lord, Thou knowest well how dark the way,
Guide Thou my footsteps, lest they stray;
Give me fresh faith for every hour,
Lest I should ever doubt Thy power
And make complaint!

Give me a heart, O Lord, strong to endure,
Help me to keep it simple, pure;
Make me unselfish, helpful, true,
In every act, whate'er I do,
And keep content!

Help me to do my woman's share,
Make me courageous, strong to bear
Sunshine or shadow in my life;
Sustain me in the daily strife
To keep content!

No. 78, Leadville, Colo. — At a recent meeting, the constitution and by-laws were read to refresh our minds for the good of the Union. Plans were discussed for the purchase of defense bonds and War Relief. Members present donated fifty cents each toward the Bond fund and we ask all absent members to make a similar donation. We also urge all members to enlist in the local Red Cross sewing and knitting classes. — Delicious refreshments were served after the meeting.

We had a good time at the Masquerade gathering held on February 17th at the home of Angela Savaren. We intended to visit all absent members and ask them to contribute into the Bond fund but the weather was too cold to carry out our plans. We enjoyed a dutch treat at Betty's Cafe.

Congratulations to our bride Angela Klune and to Mrs. Eva Hackett, who became the proud mother of a baby boy. Happy birthday to Angela Raine at whose home we held our last meeting.

Happy Easter to everyone! In our prayers, let's remember the soldier boys and ask God, that they will come home safe and sound.

ROSE CHAMPEAN.

No. 88, Johnstown, Pa.—Our next meeting will be on Sunday, April 12, at 7 p. m. instead of Easter Sunday. Members please take a little more interest in our meetings. The officers do not like to plan and do things by themselves but they would appreciate your ideas. We are going to make plans for our fourth anniversary in May. More about this affair, next month.

Ann Cekada should be sorry for being absent last month because she missed getting five dollars when her name was called.

Congratulations to our neighbor branch No. 104. Wishing you good progress!

Congratulations to Mrs. Mary Klancher on the birth of a daughter, who, we hope, will become our member upon reaching the age of four years.

A number of our members have been reported ill. With spring just around the corner, we hope everyone will feel better and able to attend our meetings.

Wishing all officers and members a Happy Easter!

MARY KUZMA, president.

* BUY U. S. DEFENSE BONDS *
* AND STAMPS — TODAY! *

HISTORY OF SWU STATES

OREGON

The Beaver or Web-foot State is 9th in rank with an area of 96,699 square miles, population of 1,008,000 and the Oregon Grape is the State Flower. This State has 2 branches with 97 members.

Oregon is bounded on the north by Washington, on the east by Idaho, on the south by California and Nevada and on the west by the Pacific Ocean. It has every character of climate and soil and production known to the temperate zone, the lands ranging from the heavily vegetated coast areas where rainfall is abundant, to the large stretches of semi-arid lands of the southeastern parts, with a touch here and there of almost desert.

It has very important navigation facilities—the Columbia River flowing into the Pacific with a width at the mouth of about 14 miles, the river carrying tonnage along the whole of the 400 miles of its seaward course from the Idaho line; and the Snake, running along the northern half of the eastern boundary, already conveying much traffic and being susceptible of greater development.

The part of Oregon west from the Cascade Mountain range, which has peak elevations up to 12,000 feet, is slashed north and south by the Coast Range, a very aged ridge now eroded to lower levels.

Oregon has almost one-half of more than one trillion feet of timber standing in the three Coast States, Oregon, Washington and California. Some of the trees are more than 300 feet high. In the southwest are found forests of the redwoods, with at least 20 other varieties of timber in abundance, some of it excellent for furniture, which is

a considerable industry. The cut of the timber is the second in the United States, and is shipped to all foreign markets.

The fruit industry is important, including apples, peaches, pears, prunes, apricots, plums, etc. Hood River, Medford, the Dalles and other towns are the centres of highly developed fruit raising. The state produces walnuts, and in the Willamette Valley, filberts. Long fibre flax is grown in the Salem district, which is also the fruit and berry and canning region.

The salmon fisheries, centering in Astoria, at the mouth of the Columbia, are among the world's greatest.

Although undeveloped, all the basic minerals are abundant in Oregon. Gold, silver and copper are mined, with also stores of lead, oil, quicksilver, chromic iron ore, platinum, and all the clays. The gold output exceeds \$2,000,000 a year.

There are several colleges. The State University at Eugene, the Agricultural College at Corvallis, Reed Institute at Portland, and others.

The Columbia Highway, unexcelled for scenic beauty, running up the river from Portland Mt. Hood and other lofty mountains, and Crater Lake, are points of tourist interest.

Russians had visited the eastern coast of Asia as early as 1711, and under Bering, Chirikoff, and other navigators, extensive surveys on both continental coasts were vigorously prosecuted. Bering discovered the strait that bears his name as early as 1728. Contact with Cook's expedition, in 1778, stimulated Russian interest in the fur trade, and in 1781 they had explored as far south as Prince William Sound, and had founded an establishment on Cook River, in 1787. The new capital Sitka was founded by Baranoff in 1799, in 1808 there was a plan for establishing a post on the Columbia River, which failed because of storms at the mouth of the river preventing entrance.

The first white man to cross the northern part of the continent overland, as far as is known, was Alexander Mackenzie, a partner in the North West Company, of Canada. One of his previous great journeys had taken him around the great Slave Lake and down the river that bears his name, until he reached tidewater of the Arctic Ocean in 1789. In 1792-1793, he made an equally venturesome journey to the waters of the Pacific Ocean. With a party of 10 seasoned men, he crossed the Rocky Mountains range, and followed a river (afterwards named Fraser, for another explorer who further traced its course). But finding it impossible to continue through the canyons and over the rapids, he crossed overland to the Bella Coola until ultimately the coast was reached on July 21, 1793, at a place then recently visited by Vancouver, and named by him Port Menzies. Mackenzie left an inscription painted in large letters on the face of a rock, showing the date of his visit, and then returned. He believed that the Fraser was the Columbia, discovered the year before by Robert Gray.

JOSEPHINE BRADACH, No. 50

DO YOU RECEIVE MORE THAN ONE ZARJA IN YOUR HOME?

The time has come when we are forced to conserve in every way possible in order to have the necessary materials on hand for a longer period because the present war situation is going to affect many things and among these is also paper. We shall be grateful to you if you will instruct your branch secretary to check off the mailing list the additional Zarjas that you do not absolutely need at your home. We want to continue publishing our Zarja in 44 pages as long as it will be possible to get the paper and by your checking of unnecessary copies, you will lend us great help.

This is war and we must do all in our power to make things last as long as possible and through our economy we will be of great assistance.

Secretaries, please help carry out this timely suggestion.

This notice pertains to homes where more than one copy is received.

AMERICA NEEDS YOU AND ME—AND ALL OF US!

The needs for our Civilian defense activities are becoming more acute with each day. We can no longer hold a deaf ear to the many calls that we have been receiving during the past three months, since America was forced into war. The time is here, when we must be united in every respect and offer every assistance within our possibility, be it in material or moral support.

In the last edition, you have no doubt read the message from our National President Mrs. Marie Prislund. She made an earnest appeal to every member of our Union and it is our duty to act accordingly. In her message she announced that the work of the Red Cross and Civilian Defense in our Union was to be under my supervision. That is a big assignment. Nevertheless, I realize that the times are becoming more important with each day and that we must all help and also solicit help from all those with whom we associate.

In accepting this appointment, I had YOU in mind. I know that YOU will not turn down a single request made along these lines in your particular community and I have

sincere confidence that together we shall put forth every effort to be of great service to every patriotic movement and be in close relation to organizations such as the American Red Cross.

The American Red Cross is asking for our time which is to be used up in sewing, knitting, first aid, and many other humanitarian ways such as donations of blood, etc. They are also interested in getting money for the maintenance of the many departments which are sponsored through the funds raised all over the country. It is my utmost ambition that we make our donations in the name of the Slovenian Women's Union of America, rather than for branches to send in small amounts one by one. Therefore, I am offering a suggestion that we set a goal of ONE THOUSAND DOLLARS for our first big donation. We should have no trouble in raising a thousand dollars in a few months. So far we have the following contributions:

Our Headquarters	\$100.00
SWUA Cadets of Cleveland	265.00
(This amount was raised at the Military Ball held Dec. 26, 1941.)	
Branch No. 21	10.00

This makes a total of\$375.00

May I suggest that you decide on a donation at your next meeting and mail your contribution to our office and the amount received will be published in the next edition. I further suggest that you decide on some sort of an affair through which you will be able to raise money for the American Red Cross. But keep in mind that we'll be able to list in this column only donations that shall be mailed to our office, thereby making it possible for our Union to make its contribution in one big sum. A THOUSAND DOLLARS IS OUR GOAL FOR THE FIRST TIME!

Please let me know all particulars on your work in the Red Cross Centers. I shall be hoping for many donations. This is our American duty!

Your faithful servant,

ALBINA NOVAK,
1135 E. 71st St., Cleveland, O.

Selected by Emma Shimkus:

Fashion News

Heading straight into a popular spot for spring fashions is the small black and white check. One of the best looking outfits made of this material is the new sweater type waist and peg top pockets in the skirt. An all black, short, cut away jacket completes this two piece ensemble.

Accessories: A small black straw hat trimmed with black lace and a "fuschia pink" pin on your lapel.

Dark skirts are combined with blouses in a bright color and they give a stylish air to new frocks and make them easy to wear. Another way to have a contrast frock is to have the top of the bodice and the bodice and the sleeves made of a lighter color.

Turquoise blue beads are splashed all over a black crepe dress. Navy, white and red are good mixers and you will find a dozen ways to use these three shades.

Bolero dresses carry out this color scheme very nicely by choosing a navy skirt and bolero, a white silk blouse and a red hat. You will have the foundation for a very useful wardrobe, by adding yellow, pale

blue and fuschia blouses and a navy colored hat.

Large flowered prints are used for dresses made with slim skirts and capped sleeves. Small prints are good, too, with over the shoulders yokes. The shawl collar rolled back in a neat manner and is cut a lot narrower, is getting its share of attention in dresses made all in one color.

To give a springlike look to tailored suits, add a plaid taffeta blouse.

Sport sweaters have a special look when trimmed with leather. Match the leather trim to your skirt and you will have an outfit you can wear for any sport.

For unruly hair try the new white hair creme. Many women do not care for oil, so the manufacturers have put a white cream on the market that keeps the hair looking well groomed all day.

April perfumes are Easter-lily and Jasmine and do not forget the newest scent-bluebonnet.

Let us be gay in fashion's watch word this spring. So have plenty of gay jewelry to go with your casual dresses and sweaters. There's nothing better than the necklaces of brightly painted wooden beads which come in every imaginable shape, round, oval, flat, square and in bold

colors that look as if they been applied from the paint box.

IF I KNEW YOU AND YOU KNEW ME

There's a lot of difference between KNOWING a friend and merely being ACQUAINTED with him.

"I know that fellow — he's four square and a straight shooter," you say in defense of a friend, when someone criticizes him in your presence.

Soon the critic is convinced he has misjudged your friend. The two learn to know each other better. They become friends. What a wonderful thing you have done! Established a friendship between two good fellows!

The better people know each other, the more all shall profit in personal satisfaction, as well as in dollars and cents.

I'm going to put in a good word for my friends whenever the opportunity presents itself. When I do that for them, I know they will do the same for me.

A NEW CRADLE

A little girl had a baby sister who died, and the little baby was put into a tiny coffin. When the little girl saw it, she said, "Mother, baby has got a new cradle!" That was a pretty name for it. Death is but being lulled to sleep in the arms of Infinite Love.

Selected by Anne Petrich:

HOME MAKING**ROAST SHOULDER OF LAMB
SPINACH STUFFING**

Have the butcher bone a four or five pound shoulder of lamb so that it can be stuffed. Wash, drain and chop 1 pound of spinach. Cook in 2 tablespoons of cooking oil, together with 2 tablespoons of chopped celery, 1 tablespoon of chopped onion and 1 tablespoon of chopped green pepper just long enough to wilt the spinach. Put this mixture to one side of the pan, add 3 tablespoons more of the fat, and 2 cups of dry bread crumbs. Mix spinach and crumbs together and season with salt and pepper. Fill meat pocket with stuffing and sew or skewer the opening. Dredge the meat with salt, pepper and flour. Place on rack in open roasting pan and roast in a slow oven until meat is tender. Allow 30 to 35 minutes to the pound.

BAKED BEAN AND HAM SALAD

4 to 6 slices boiled ham, 1 sweet onion, sliced; $\frac{1}{2}$ cup sliced pickle, 2 cups diced celery, 1 can baked beans.

Spiced ham or veal loaf is good too. Cut in strips with scissors. Separate the onion into rings and drain the beans if there is a good deal of sauce. Combine all with mayonnaise as needed. Good with brown bread sandwiches using sandwich spread.

ROAST BEEF

Get your oven good and hot. Sprinkle meat with salt and pepper and if a slight onion flavor is desired place 2 or 3 thin slices of white onion on top of meat (or 2 or 3 tiny thin slivers of garlic may be inserted into deep cuts in the meat). Place 2 or 3 tablespoons of beef drippings or suet in roasting pan and no water at all. Put meat in pan and place it in the oven. Allow to roast for about 20 minutes, or until slightly browned; then set oven for moderate and finish roasting. Time—15 minutes per pound for rare roast; 18 minutes for medium, and 20 minutes for well done. This is for roasts of 4 pounds or over.

FRENCH FRIED ONIONS

2 large Bermuda onions $\frac{1}{2}$ cup flour, or more if necessary
 $\frac{1}{2}$ pint milk 1-3 tsp. salt.

Peel onions and sift flour and salt into a bowl. Cut onions into slices $\frac{1}{4}$ inch thick. Separate the rings and soak in milk; then lift and drop into flour and salt. When floured, drop into deep fat, heated to about 380 degrees. If you do not have thermometer, test heat with cube of bread. When it browns in 60 seconds the fat is right. When onions are cooked to golden brown, remove and drain on unglazed paper to absorb fat; then serve.

MEASURES

2 tablespoons butter, sugar, salt—1 ounce
4 tablespoons flour—1 ounce
16 tablespoonsful—1 cupful
60 drops—1 teaspoonful
3 teaspoonsful—1 tablespoonful
4 tablespoonsful— $\frac{1}{4}$ cupful
1 cup shelled almonds— $\frac{1}{4}$ pound
 $\frac{1}{4}$ pound cornstarch—1 cupful

ORANGE LAYER CAKE

(2 eggs)

$1\frac{1}{2}$ cups sifted Cake Flour
 $1\frac{1}{2}$ teaspoons baking powder
 $\frac{1}{4}$ teaspoon salt
1 teaspoon grated orange rind
 $\frac{1}{2}$ cup butter or other shortening
1 cup sugar
2 eggs, unbeaten
 $\frac{1}{2}$ cup orange juice

Sift flour once, measure, add baking powder and salt, and sift together three times. Add orange rind to butter and cream thoroughly, add sugar gradually, creaming together until light and fluffy. Add eggs, one at a time, beating thoroughly after each. Add flour, alternately with orange juice, a small amount at a time, beating after each addition until smooth. Bake in two greased 8-inch layer pans in moderate oven, 375 degrees F, 25 to 30 minutes. Spread Orange Butter Frosting generously between layers and on top and sides of cake.

CHERRY PUDDING

$\frac{1}{2}$ cup canned cherries 2 tsp. baking powder
 $\frac{1}{4}$ cup butter $\frac{1}{2}$ cup milk
 $\frac{1}{2}$ cup sugar 1 egg
 $1\frac{1}{2}$ cups flour

Cream butter and sugar; add beaten egg. Sift flour; measure; add baking powder and sift again. Add dry ingredients alternately with milk to first mixture. Add cherries which have been drained and turn into buttered pudding pan. Steam 1 hour. Serve hot with cherry sauce.

CHERRY SAUCE

$\frac{1}{2}$ cup cherry juice 3 tbsp. sugar
 $\frac{1}{2}$ tsp. cornstarch

Heat juice and thicken with cornstarch which has been dissolved in a little of the juice. Add sugar.

COTTAGE PUDDING

1 cup sugar 1 $\frac{2}{3}$ cups flour
 $1\frac{1}{3}$ cup butter 2 tsp. baking powder
2 eggs beaten
 $2\frac{2}{3}$ cup milk

Cream butter and sugar; add other ingredients. Bake 20 minutes in rather hot oven.

Economical Sponge Cake

2 eggs
 $\frac{3}{4}$ cup sugar
 $\frac{1}{2}$ cup boiling water
2-3 spoon vanilla
1 cup pastry flour
1-3 teaspoon salt
1 teaspoon baking powder
Beat the eggs yolks; add gradually half the sugar and when quite light, add the water and remaining sugar, beating these in with the vanilla. Sift and add the flour, salt and baking powder and fold in the stiffly-beaten egg whites. Bake in a shallow well-greased pan 25 to 30 minutes in moderate oven 350 to 375 F.

HELPFUL HINTS

Apples for baking may be made very attractive by peeling skin in strips from upper half of apple. This will also prevent bursting. Bake in moderate oven.

Wet paint on wool material is removed easily by rubbing immediately with the wrong side of the same material.

Dip kitchen hooks in enamel paint

to match kitchen color scheme and to prevent rust.

To remove starch from iron or to make smoother, rub iron while hot in salt spread upon newspaper.

FIRST AID

Bruises: A bruise is an injury usually caused by a fall or a blow. The skin is not broken, but the tissues under the skin are injured, resulting in the breaking of small blood vessels. Signs: Pain, swelling, and black-blue marks. Apply cloths wrung out in cold water. When the skin has already become black and blue, use hot water applications for half an hour, three times a day. If the blow is severe, have a doctor examine the patient.

Fainting: Place patient on back with head low. See that the clothing is loosened at neck, chest and waist. Rub wrists and ankles towards the body. Hold ammonia or camphor near the nose. When revived give hot, stimulating drink.

THIS 'N' THAT

It makes the hard things easier
To do them two by two,
One half for me to manage,
The other half for you;

With laughter and a song
To help each task along;
Not spare the work but share the work,
That's the way to do.

Virtue is worthless and meaningless unless it is brought in contact and compared with temptation. Temptation is an integral part of the conflict which is the essence of real living.

In spite of our tradition of individualism, the theory of Federal intervention in the economic and social orders is firmly established in our legislative annals. One cannot believe otherwise. While we have been praising the virtues of rugged individualism, our practice in fact has been one of constant interference which may readily make the individual wonderingly ask, "Are we ever free?"

The most curious thief in the world is the Chinese tree snatcher, who roams through the city back streets and with the aid of a hook and a bamboo pole, steals small lower limbs from trees. The reason is the shortage of fuel for cooking which is so acute that every available twig is utilized and thieves reap a harvest in stolen twigs.

Early Greeks and Romans disguised the taste of medicine by smearing the rim of the cup holding a bitter dose with honey.

The "Abucarillo," used in Spain, flavors, stirs and sweetens a drink at the same time! It's a stick of hardened sugar candy, commonly used instead of a spoon.

The time to worry is not when people bother you with their attentions, but when they stop bothering.

Hitch your wagon to a star, but be sure your wagon can stand the wagging.

There are generally three sides to an argument. Your side, my side, and the truth.

One advantage of this modern age is that a mechanical loud-speaker can be turned off.

Time deals an equal chance to every player in the game of life.

A truly humble person doesn't go around bragging about his humility.

You cannot climb high on the ladder of life if you step on the hands of the man on the rung beneath.

Often, what looks like a gesture of surrender is really the start of a left hook.

The ability to talk well is a virtue only when one has something to say.

THE PROPER CARE OF CANARIES

We have given a number of good suggestions for the care of dogs and cats and this time we'll turn to the care of canaries:

Don't believe that the prettiest canaries are the best singers. That is no truer with birds than with people.

Don't put bird in a small, ornate cage. Big, simple cages provide more room for healthy exercise. Be sure there are plenty of stationary and swinging perches.

Don't forget to give bird special treatment when it is molting. Add a little linseed and a few meal worms to its ration. A very little raw meat, or hard boiled egg mixed with bread crumbs is also good.

Don't forget to give bird green food, such as lettuce, apple, dandelion tops and chickweed, when you can.

Don't let any part of the cage get dirty. Clean everything, perches, bars, drinking cups, and floor, daily, if possible.

Don't fail to keep a piece of cuttlefish bone between the bars.

Don't leave your bird in a draft and don't fail to cover its cage with a cloth at night.

Don't hang the cage in the kitchen or very hot place. Canaries are often injured by extreme temperatures or sudden changes in temperature.

URNA NEŽIKA

He Hadn't Time

He hadn't time to greet the day,
He hadn't time to laugh or play;
He hadn't time to wait awhile,
He hadn't time to give a smile;
He hadn't time to glean the news,
He hadn't time to dream or muse;
He hadn't time to train his mind,
He hadn't time to just be kind;
He hadn't time to see a joke,
He hadn't time to write his folk;
He hadn't time to take a rest,
He hadn't time to act his best;
He hadn't time to help a cause,
He hadn't time to make a pause;
He hadn't time to pen a note,
He hadn't time to cast a vote;
He hadn't time to sing a song,
He hadn't time to right a wrong;
He hadn't time to send a gift,
He hadn't time to practice thrift;
He hadn't time to exercise,
He hadn't time to scan the skies;
He hadn't time to read this verse;
He hadn't time—he's in a hearse—
He's dead!

It is a good and safe rule to sojourn in every place as if you meant to spend your life there, never omitting an opportunity of doing kindness or speaking a true word, or making a friend.

PROVERBS

Necessity is the mother of invention.

Opportunities do not wait

An oak is not felled with one blow.

Who cries like a raven when young,
does not sing like a nightingale when old.

Patience opens iron doors.

Little pots soon boil over

That which cannot be altered is best forgotten.

A good mill always clatters.

The wet do not fear rain.

THERE NEVER WAS A NIGHT

Should the Sun go down, the Moon may come out . . .

If the Moon fails to show up, the Stars may shine . . .

If the silver candles of Heaven do not glitter, I'll turn on the Electric Light . . .

If my last bulb is broken, I'll light that old Candle . . .

If the tallow dip destroys itself, that flickering friendly Fire-log is sure to stimulate this thought: There never was a night that had no morning . . .

STACK UP YOUR DISHES

(Tune—Pack Up Your Troubles)
Stack up your dishes on the pantry shelf

And smile, girls, smile;
While we are eating we enjoy ourselves,

Smile, girls, that's the style.
What's the use of washing them,
(It's hardly worth the while. So—
Stack up your dishes on the pantry shelf

And smile, smile, smile!

Reading Suggestions

BOOKS

The third book in the Masterpiece-a-Month series is "Survivals and New Arrivals," by Hilaire Belloc. Sheed & Ward: 75c.

"Youth and the Future" is a new volume carefully compiled by the American Youth Commission of the American Council of Education. It is highly recommended by Dr. George Johnson, Director of the N.C.W.C. Department of Education and member of the faculty of the Catholic University of America. It is more than a report—it is a war and peace program—and is available through the American Council of Education. Washington, D. C. \$2.50.

The third volume of "Radio Replies," by Rumble and Carty, with a preface by Rt. Rev. Msgr. Fulton J. Sheen, is now ready, and like the first two volumes, has an abundant amount of information, carefully indexed. Radio Replies Press, St. Paul, Minn.: 50c.

"United States Government Manual—1941," contains names and titles of administrative officials, charts and other valuable information. U. S. Government Printing Office: 75c.

"Tomorrow Will Come," by E. M. Almedingen, is the story of the author's early life in Russia, written in the long-range viewpoint of a good Christian. Little, Brown and Company: \$3.00.

"We Have Been Friends Together," by Raissa Maritain, translated by Julie Kernan. This book of memoirs, by the wife of Jacques Maritain, is the story of an intellectual and spiritual pilgrimage. Longmans, Green and Co.: \$2.50.

ŠE NISTE PRESTARI

da zboljšate znanje v angleščini v branju in pisanje. Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angleško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

Sestavljen Dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri uredništvu "Zarje"
1135 E. 71st Street. Cleveland, Ohio.

Easter Greetings!

SIMENS DRY GOODS

WE DO HEMSTITCHING

794 E. 200th St. Phone IVanhoa 6446. Cleveland, O.

To my Slovenian friends:

We wish you free from heart breaks these trying times. May you have a Joyous Easter!

JOHN E. CASS PHC.

(Prescriptionist). Phone IVanhoa 2877.

797 E. 185th St.

Cleveland, O.

Joyous Easter greetings to all our patrons and friends!

WICK'S SERVICE STATION

920 E. 185th St.

Cleveland, O.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

Albina Uehlein,
President Juvenile
Department

Dear Juniors:

Already it's April and the Easter season is in its glory! Golly, time flies by so fast that we don't know where it goes to, because we can't account for what we have done during the past months.

Spring had its formal opening but we may still have snow and perhaps cold days, but it will not be for long because we know that May will bring us flowers.

In this article I'd like to thank the Supreme Board for the remembrance of the Junior's Page. I didn't expect it because I really enjoy writing to the juniors. It is more of a pleasure than a task to write these monthly articles and it seems that every month goes along easier.

I would like to pass unto you the glad tidings I received from the Editor's office. Just think, you'll receive cash prizes for articles, poems and other items that appear on this page in the future. This should encourage many a junior to get busy and try to win a prize, perhaps a dollar or even two will be mailed to you if your report or other contributions in writing are interesting. Let's see who'll be first on the list. Twenty five dollars has been set aside for this contest and for the beginning that is something to look forward to. So get busy at once and mail your contest article to the Editor's office. You may write on any subject you choose and the judges will be very considerate.

Another bit about our National Defense. It is as much up to the juniors to help America win this war as it is up to the adults, because everyone of us plays a very important part in every day life. Every school has some kind of a program, so help everybody and we'll all rejoice in Victory. Our soldier boys are doing all they can, so why can't we?

Congratulations to our Supreme Secretary, Mrs. Josephine Erjavec who became the proud mother of a baby son, Ronald Joseph. We really enjoyed hearing this news.

Joan Muster wrote a very interesting article in the last issue and I hope the juniors will follow her good example. Anna Novak must also be a very happy girl for receiving a nice letter from the White House and I'm sure President Roosevelt was delighted with such fine work. I am also happy to know that our folk

dancing groups are so popular at every performance. They really are a treat to see. I'll be looking for much activity this coming spring and summer.

AN EASTER BOUQUET TO OUR JUNIORS

Each blossom represents a thought—
Each thought brings wishes, too,
And every single wish is one
For Easter happiness and blessings for you!

FROM ALL OFFICERS AND MEMBERS.

COURTESY

When I go walking down the street,
I'm as busy as can be,
For everybody that I meet,
Is most polite to me.
I bow to left, I bow to right,
Most popular am I;
The flowers always nod to me,
When I go walking by.

I stop to thank each little bird,
That sings upon the tree,
And tell it that I never heard
More pleasant harmony.
I curtsy to the pussy cat,
And pussy purrs reply,
And Fido wags his tail to me,
When I go walking by.

I wave to every butterfly
That passes on the wing,
And listen most politely
To the squirrels chattering.
Good day, I say to everyone,
And though I don't know why,
The people always smile at me
When I go walking by.

MARY URSULA KRAINZ,
Junior Member Branch No. 1.

RIDDLES

1. Why didn't Mr. MacDonald buy any food for his Easter dinner?
2. What nut is made with flour and water?
3. Is it possible for two persons to stand on one sheet of newspaper, a single page, and be unable to touch one another?
4. What is the best key to a good dinner?

A GAME FOR YOUR EASTER PARTY "Bunny Patch"

The players should seat themselves in a circle. Each player then selects some word, the name of an object, to which she must refer in answering all questions put to her. One player stands in the center of the ring and asks the questions. For example, she will say: "hear you got into the bunnypatch. How did you do it?" The player of whom she asks the question may have selected the word "chair," and will therefore answer, "With a chair." "What did you find there?" she will ask the next player: "An umbrella." "What did you do with it?" "Took it to church." A player failing to answer promptly, or laughing, must change places with the questioner. Forfeits may be required if desired.

ANSWERS TO RIDDLES

1. "Old MacDonald had a farm."
2. Doughnut.
3. Yes. Place the paper over a door sill, half in one room and half in another, and close the door.
4. Turkey.

DOUBLE DUTY

Mother (at the breakfast table): "You always ought to use your napkin, George!"

Georgie: "I am usin' it, mother. I've got the dog tied to the leg of the table with it."

CHANGE OF DIET

First moth: "I see by the paper that we are going to have a change in weather."

Second moth: "Oh, I'm glad you told me. I'll have to stop eating that spring coat and find a winter one."

HOME ON THE WRENCH

A motorist had some trouble with his car. He went to a farm house and inquired of the owner: "Have you a monkey-wrench here?"

"Naw," replied the farmer. "My mother got a cattle ranch over there; my cousin got a sheep ranch down there, but too cold for a monkey wrench here."

SEE, SAW, SAWN

Teacher: "Who can tell me what a saw horse is?"

Student: "I can. It's the past tense of sea horse."

* BUY U. S. DEFENSE BONDS *

DO YOU KNOW?

How St. Bernard Dogs got their name?

What causes rain?

How cyclones and tornadoes differ?

Why a fly can walk upside down?

Why there are many cobras in India?

* * *

The monks of the monastery of St. Bernard in the Swiss Alps have developed a breed of large dogs which are trained to rescue travelers lost in the snow and ice. The intelligence and keen scent of these dogs have enabled them to save many lives. The most famous St. Bernard dog was named Barry. This heroic dog is said to have saved the lives of forty people. The Great St. Bernard Pass across the main chain of the Alps was used in Roman times and Napoleon once led an army over it. The altitude is 8,111 feet.

The sun is the primary source of rain. Heat from the sun causes evaporation of water on the earth's surface. This water, in vapor form, remains suspended in the air until contact with a cooler air current causes it to be condensed into clouds and fall to the ground in the form of rain. Rain water is unfit for drinking because it contains impurities (dust, soot, pollen) washed from the air. Dew is formed on warm summer nights when the earth becomes cooler than the surrounding air. In the morning sun, the dew evaporates and again returns to become part of the air. Dew does not occur on nights when the air is continually in motion.

Cyclones are moderate windstorms or gales, accompanied by clouds and rain, which rotate around an area of low atmospheric pressure. Tornadoes are extremely violent windstorms accompanied by a whirling funnel-shaped center. A cyclone moves at a velocity of from twenty to thirty miles an hour. A tornado advances rapidly in a nar-

row path and is of short duration. At the tornado's center the wind's velocity is too violent to be measured. Cyclones are more intense in the tropics and are another term for hurricanes in the West Indies and typhoons in the Philippines and China Sea.

A fly can walk upside down because there is a little pad on the end of each foot which is hollow in the center. This makes a suction when the fly's foot is pressed on a surface. Members of the fly family and certain scale insects are the only insects that have but two wings. They can see in every direction because each eye consists of thousands of very small eyes. Gnats and mosquitoes are included in the fly family or *Deptera* (meaning two-winged), but not the wrongly named dragonfly or the May fly, each of which possesses two pairs of wings.

There are many cobras in India because no effort is made to exterminate them. There is a superstitious belief among the natives of India that anyone who injures a cobra will be hunted and killed by it in revenge. The hood of the cobra is formed by the underlying anterior ribs which it expands when aroused. Cobras kill many natives each year. Death usually follows within a few minutes after their bite. All poisonous snakes have fangs, which are elongated teeth with canals that open into a poison gland.

BE A BOOSTER

If you think your branch the best,

Tell 'em so!

If you'd have it lead the rest,

Help it grow!

When there's anything to do,

Let them always count on you,

You'll feel good when it is through;

Be a booster, that's the stuff,

Make it strong—don't just belong.

Buy U. S. Defense Stamps and Bonds.

Clip this out and keep it handy:
THINGS YOU SHOULD DO IN CASE OF AN AIR RAID

KEEP COOL—Be calm and avoid panic. Do not run. Do not scream. Do not use the telephone unnecessarily. Know your air raid warnings and all-clear signals. When the air raid warden comes to your home, follow his instructions. Do not believe rumors or spread them. The safest place for you in the event of an air raid is right in your own home.

If you are away from home when the raid starts, seek shelter in the nearest available place. Avoid crowds. Keep off the streets. Choose one member of your family to be your own home air raid warden, somebody who will remember all the rules and what to do.

LIGHTS OUT—During a blackout do not show more light than is necessary. If enemy planes come over, put out all lights at once—do not wait for the black-out order. Remember that a candle light may be seen for miles from the air. If you have overdrapes or curtains, arrange a double thickness over your windows. If not, paste black paper on your windows. When you get an air raid warning, remember to shut off the gas. If you smell the sweetish wartime gas go quietly to an inside room, stuff rags in cracks of doors or windows, relax.

REFUGE ROOM—Prepare one room with the least window glass, for a refuge room. This should be in the strongest part of your house, perhaps in the basement. Put food and drinking water in it. Put a sturdy table in it, mattresses and chairs. Take in a portable radio. If bombs start to fall near you, lie down. You will this way escape fragments and splinters. The enemy may use incendiary bombs or explosive bombs, or both. If incendiaries are used it is more important to deal with them than to be safe from blast. So attack these burning bombs with a **SPRAY** (never a splash or stream as this may cause them to explode) of water.

MILENA:

I PROMISE MYSELF

to be so strong that nothing can disturb my peace of mind.

to talk health, happiness and prosperity to every person I meet.

to make friends feel there is something in them.

to look on the sunny side of everything and make my optimism come true.

to think of the best, to work only for the best, and to expect only the best.

to be just as enthusiastic about the success of others as I am about my own.

to forget the mistakes of the past and press on to the greater achievements of the future.

to give so much time to the improvement of myself that I have no time to criticize others.

to be too large for worry, too noble for anger, too strong for fear, and too happy to permit the presence of trouble.

to think well of myself and to proclaim this fact to the world — NOT in loud words, but in great deeds.

to live in the faith that the world is on my side as long as I am true to the best that is in me.

BEING A DAUGHTER

Being a daughter's not an easy thing—
The sort of daughter that I'd like to be:
Unselfish, patient, always quick to bring
The comfort needed; keen to see
The longing hard to guess at, and fulfill them.
The loneliness and the fears, and still them.

Being a daughter's not an easy thing—
I've always really wanted my own way.
And it's so hard to keep remembering
That what seems right and good to us today.
To old minds bring horror and alarm,
Although it may not be a bit of harm.

Being a daughter's not an easy thing—
Putting aside rebellion, eagerness;
For, though some days I long to have my fling,
I know that the old path of loveliness,
Of quietness and calm, sweet dignity,
Is better than those roads more gay to see.

Being a daughter's not an easy thing—
The sort of daughter that I'd like to be:
To share my rose, keep to myself the sting,
And show a face of calm serenity;
Being daughter—it's a task severe
But it's my favorite choice of a career!

MARY CAROLYN DAVIES.

V SPOMIN NAŠIH UMRLIH ČLANIC OB 15-LETNICI SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

IN MEMORY OF OUR DECEASED MEMBERS

Slovenian Women's Union at all times gratefully remembers its deceased members, that is why I am listing the following names at the commemoration of our 15th anniversary.

I hereby suggest to all the secretaries to copy all names of their deceased that they may have them on hand when occasion calls for them.

To our departed members our everlasting memory. May they receive God's grace in heaven.

JOSEPHINE ERJAVEC.

PODRUŽNICA ŠT. 23

Ime članice Name of Deceased	Datum smrti Date of Death
1. Agnich Mary, ustanovna članica	17. maja, 1931
2. Skubic Anna	28. avgusta, 1931
3. Mikolich Frances	20. junija, 1932
4. Schuster Mary	26. aprila, 1933
5. Ulbar Jerica	4. oktobra, 1933
6. Rom Mary	8. junija, 1934
7. Grahek Katarina	28. oktobra, 1934
8. Simonich Mary	23. oktobra, 1935
9. Bolka Josephine	22. decembra, 1936
10. Zupancic Angela	19. decembra, 1936
11. Golobich Anna	22. januarja, 1937
12. Prijatelj Ursula	8. februarja, 1938
13. Lobe Mary	3. junija, 1938
14. Sustarich Margaret	30. aprila, 1939
15. Fink Frances	20. aprila, 1940
16. Koschak Frances	13. avgusta, 1940
17. Grebenc Mary	12. septembra, 1940
18. Vidmar Angela	12. februarja, 1941
19. Hren Mary	29. aprila, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 24

1. Cajnik Agnes	16. decembra, 1929
2. Tomazin Agnes	3. januarja, 1930
3. Sebat Agnes, ustanovna članica	2. julija, 1931
4. Hrovat Barbara	7. septembra, 1934
5. Bucar Frances, ustanovna članica	31. julija, 1937
6. Bosnar Mary, ustanovna članica	19. aprila, 1938
7. Gergovic Mary, ustanovna članica	1. februarja, 1939
8. Brinovec Mary	18. aprila, 1939
9. Setina Mary, ustanovna članica	18. oktobra, 1939
10. Kupsek Agnes	17. marca, 1940
11. Kostello Anna	2. maja, 1941
12. Setinz Cecilia	8. junija, 1941

PODRUŽNICA ŠT. 25

1. Pozun Anna, ustanovna članica	23. julija, 1930
2. Prijatelj Mary	3. novembra, 1930
3. Milavec Johanna	16. decembra, 1930
4. Mohorcic Christine	5. januarja, 1931
5. Dobrinic Mary	19. januarja, 1932
6. Simonich Hermina	26. marca, 1932
7. Peterlin Mary	12. julija, 1932
8. Peterlin Josephine	25. avgusta, 1932
9. Ausec Mary, ustanovna članica	31. oktobra, 1932
10. Grivitz Theresa	20. novembra, 1932
11. Zavirsek Anna	15. februarja, 1933
12. Lavrich Mary	29. maja, 1933
13. Glinšek Mary	22. maja, 1933

14. Valentinc Agnes	16. novembra, 1933
15. Pečjak Anna	2. novembra, 1933
16. Sumrada Mary	5. decembra, 1933
17. Kikel Mary	21. marca, 1934
18. Simonich Helena, ustanovna članica	9. marca, 1934
19. Kostajnskec Cecilia	7. junija, 1934
20. Miklavz Mary, ustanovna članica	19. septembra, 1934
21. Pečjak Josephine	19. septembra, 1934
22. Pinculic Mary	4. novembra, 1934
23. Susel Mary	22. januarja, 1935
24. Zakrajšek Jennie	12. februarja, 1935
25. Arko Dorothy	9. maja, 1935
26. Skerl Ivana	9. julija, 1935
27. Jalovec Rose	11. aprila, 1936
28. Smolic Mary	3. maja, 1936
29. Znidarsic Mary	15. maja, 1936
30. Habjan Mary	12. julija, 1936
31. Kucar Mary	9. julija, 1936
32. Laurich Agnes	2. septembra, 1936
33. Zafran Marion	29. januarja, 1937
34. Kuhar Theresa	16. februarja, 1937
35. Novak Mary	28. februarja, 1937
36. Fabian Mary	13. marca, 1937
37. Levstek Frances	16. aprila, 1937
38. Oberstar Rose	12. junija, 1937
39. Gospodarcic Mary	19. julija, 1937
40. Sintic Rose	20. oktobra, 1937
41. Strumbel Johanna	11. februarja, 1938
42. Gasparac Molly	10. maja, 1938
43. Kromar Frances	1. junija, 1938
44. Rojc Johanna	22. junija, 1938
45. Kuzmic Mary	14. julija, 1938
46. Mohorcic Rose	24. avgusta, 1938
47. Volk Sophie	14. oktobra, 1938
48. Krnc Mary	16. novembra, 1938
49. Misic Amelia	3. februarja, 1939
50. Pirce Rose	7. februarja, 1939
51. Russ Mary	4. februarja, 1939
52. Dimnik Frances	19. februarja, 1939
53. Cerar Frances	14. marca, 1939
54. Koscak Rose	29. marca, 1939
55. Rakar Ursula	25. marca, 1939
56. Wintar Margaret	28. aprila, 1939
57. Jeraj Rose	31. julija, 1939
58. Pristavec Anna	21. oktobra, 1939
59. Kobe Frances	8. januarja, 1940
60. Zupancic Rose, ustanovna članica	12. februarja, 1940
61. Tekavec Rose	3. marca, 1940
62. Butala Anna	7. julija, 1940
63. Vidigar Jennie	10. avgusta, 1940
64. Smole Frances	12. decembra, 1940
65. Macarol Mary	25. decembra, 1940
66. Merhar Mary	10. januarja, 1941
67. Repar Mary	17. januarja, 1941
68. Lekse Pauline	16. marca, 1941
69. Zalokar Rose	15. aprila, 1941
70. Pizmoht Jennie	1. maja, 1941
71. Slogar Josephine	27. aprila, 1941
72. Spehek Theresa	3. junija, 1941
73. Prijatelj Mary	3. junija, 1941
74. Svetanovic Frances	25. junija, 1941
75. Jalovec Matilda	11. julija, 1941
76. Nahtigal Jennie	4. avgusta, 1941
77. Debelak Frances	10. avgusta, 1941
78. Krnjeu Margaret	13. novembra, 1941
79. Prijatelj Theresa	22. oktobra, 1941
80. Tome Barbara	10. novembra, 1941
81. Blatnik Jennie	12. januarja, 1942

PODRUŽNICA ŠT. 26

1. Ursulac Martha	14. avgusta, 1930
2. Benetc Helen	1. januarja, 1932
3. Sutej Mary	20. januarja, 1932
4. Zunic Mary	15. aprila, 1932
5. Maticich Mary	14. julija, 1932
6. Jevnikar Mary, ustanovna članica	19. maja, 1933
7. Mali Aloizija	10. avgusta, 1935
8. Besal Mary	20. septembra, 1936
9. Mesnar Antonia	15. junija, 1937
10. Brozenic Dora	1. aprila, 1941

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC FEBRUAR, 1942 Financial Report of the SWUA for the Month of February, 1942

DOHODKI:		Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št. članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 45.25	\$ 1.00	—	—	—	\$.35	\$ 46.60	181	10
2	Chicago Ill.	61.25	—	—	—	.10	—	61.35	245	—
3	Pueblo, Colo.	54.25	3.70	—	—	—	1.00	58.95	217	37
4	Oregon City, Ore.	9.00	—	—	.10	—	—	9.10	37	—
5	Indianapolis, Ind.	37.50	1.70	—	—	—	.50	39.70	149	17
6	Barberton, Ohio	52.75	.60	—	—	.30	.50	54.15	211	6
7	Forest City, Pa.	41.00	.50	—	.10	.10	—	41.70	164	5
8	Steelton, Pa.	210.0	—	—	—	—	—	21.00	84	—
9	Detroit, Mich.	15.00	—	—	.10	—	.25	15.35	61	—
10	Collinwood, Ohio	156.60	6.40	—	.10	—	5.00	168.10	629	64
12	Milwaukee, Wis.	102.00	1.40	—	—	—	.10	103.50	408	14
13	San Francisco, Cal.	45.50	.30	—	—	—	—	45.80	182	3
14	Nottingham, Ohio	109.15	5.50	—	.10	.40	.30	115.45	436	55
15	Newburgh, Ohio	101.80	5.40	—	—	—	—	107.20	407	54
16	South Chicago, Ill.	52.50	1.10	—	—	—	—	53.60	210	11
17	West Allis, Wis.	41.50	.10	—	—	—	—	41.60	166	1
18	Cleveland, Ohio	26.25	1.10	—	—	—	.25	27.60	103	11
19	Eveleth Minn.	35.75	1.30	—	.20	—	.75	38.00	143	13
20	Joliet, Ill.	152.00	8.20	—	.50	—	—	160.70	613	82
21	Cleveland, Ohio	32.50	.90	—	—	—	.20	33.60	130	9
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	—	—	—	6.75	27	—
23	Ely, Minn.	77.25	3.00	—	—	—	.25	80.50	307	30
24	La Salle, Ill.	44.25	1.50	—	.10	—	.25	46.10	178	15
25	Cleveland, Ohio	267.00	6.70	—	.50	—	—	274.20	1,072	67
26	Pittsburgh, Pa.	49.50	1.00	—	—	.10	—	50.60	198	10
27	North Braddock Pa.	22.75	.30	—	—	—	—	23.05	91	3
28	Calumet, Mich.	31.75	.40	—	—	—	—	32.15	127	4
29	Browndale, Pa.	9.50	—	—	—	—	—	9.50	38	—
30	Aurora, Ill.	11.00	.30	—	.10	—	—	11.40	45	3
31	Gilbert Minn.	31.65	—	—	—	.40	.25	32.30	127	—
32	Euclid, Ohio	48.00	1.70	—	—	—	—	49.70	192	17
33	New Duluth, Minn.	18.75	.60	—	—	—	—	19.35	75	6
34	*Soudan, Minn.	9.00	—	—	.30	—	.25	9.55	39	—
35	Aurora, Minn.	23.25	.20	—	—	.40	.20	24.05	93	2
36	McKinley, Minn.	6.50	—	—	.10	—	—	6.60	27	—
37	Greaney, Minn.	12.00	1.10	—	—	.20	—	13.30	47	11
38	Chisholm, Minn.	56.00	.10	—	.30	.10	.10	56.60	224	1
39	Biwabik, Minn.	10.75	—	—	.10	—	.20	11.05	44	—
40	Lorain, Ohio	39.25	2.90	—	.10	.60	—	42.85	158	29
41	Collinwood, Ohio	85.25	1.10	—	—	—	1.00	87.35	339	11
42	Maple Heights, Ohio	11.25	—	—	—	—	—	11.25	45	—
43	Milwaukee, Wis.	32.25	1.80	—	—	—	—	34.05	126	18
45	Portland, Ore.	14.25	—	—	—	.20	—	14.45	56	—
46	St. Louis, Mo.	10.25	—	—	—	—	.35	10.60	41	—
47	Garfield Heights, Ohio	38.25	.40	—	—	—	—	38.65	161	4
48	Buhl Minn.	5.25	—	—	—	—	—	5.25	21	—
49	Noble, Ohio	29.51	.30	—	—	.20	—	30.01	107	3
50	Cleveland, Ohio	37.00	.20	—	—	—	—	37.20	148	2
51	Kenmore, Ohio	6.00	.40	—	—	—	—	6.40	24	4
52	Kitzville, Minn.	13.25	—	—	—	—	—	13.25	53	—
53	Brooklyn, Ohio	13.25	—	—	—	—	—	13.25	53	—
54	Warren, Ohio	20.15	1.30	—	—	—	—	21.45	79	13
55	Girard, Ohio	21.70	.60	—	—	—	—	22.30	88	6
56	Hibbing, Minn.	44.50	.50	—	—	—	.25	45.25	177	5
57	Niles, Ohio	11.25	.90	—	—	—	—	12.15	45	9
59	Burgettstown, Pa.	7.50	.10	—	—	—	—	7.60	30	1
61	**Braddock, Pa.	30.75	1.20	—	—	—	—	31.95	58	6
62	Conneaut, Ohio	6.25	—	—	—	.10	—	6.35	25	—
63	Denver, Colo.	18.75	.50	—	—	.30	—	19.55	75	5
64	Kansas City, Kans.	18.75	—	—	—	—	—	18.75	75	—
65	Virginia, Minn.	24.50	—	—	—	—	—	24.50	98	—
66	Canon City, Colo.	12.50	1.00	—	—	—	—	13.50	50	10
67	Bessemer, Pa.	25.00	.40	—	—	.30	—	25.70	100	4
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	6.00	—	—	—	.20	—	6.20	24	—
71	Strabane, Pa.	24.25	—	—	—	.20	—	24.45	97	—
72	Pullman, Ill.	13.75	1.30	—	—	.30	—	15.35	55	13
73	Warrensville, Ohio	19.75	—	—	—	—	—	19.75	60	—
74	Ambridge, Pa.	19.00	—	—	—	.10	.25	19.35	73	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	17.25	.30	—	—	—	.10	17.65	68	3
78	Leadville, Colo.	11.70	.10	—	—	.10	—	11.90	48	1
79	Enumclaw, Wash.	7.00	—	—	—	.80	—	7.80	28	—
80	Moon Run, Pa.	9.25	—	—	—	—	—	9.25	37	—
81	Keewatin, Minn.	16.25	.30	—	—	—	—	16.55	65	3
83	Crosby, Minn.	5.50	—	—	—	—	—	5.50	22	—
84	New York City, N. Y.	24.90	—	—	—	.70	—	25.60	96	—

DOHODKI:		Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št. članic	
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
85	De Pue, Ill.	8.50	—	—	—	.10	—	8.60	34	—
86	Nashwauk, Minn.	9.50	—	—	—	.10	—	9.60	38	—
87	Pueblo, Colo.	14.75	3.60	—	—	—	—	18.35	59	36
88	Johnstown, Pa.	30.75	.70	—	—	1.40	—	32.85	114	7
89	Oglesby, Ill.	22.50	1.40	—	—	.20	—	24.10	89	14
90	Bridgeville Pa.	26.00	—	—	—	.50	—	26.50	95	—
91	Verona, Pa.	13.50	.60	—	—	—	—	14.10	54	6
92	Crested Butte, Colo.	7.25	—	—	—	—	—	7.25	31	—
93	Brooklyn, N. Y.	13.25	—	—	—	—	—	13.25	53	—
94	Canton, Ohio	7.50	.40	—	—	—	—	7.90	30	4
95	South Chicago, Ill.	35.25	1.40	—	—	—	.25	36.90	138	14
96	Universal, Pa.	13.50	—	—	—	.40	—	13.90	53	—
97	Cairnbrook, Pa.	8.65	.60	—	—	—	—	9.25	36	6
99	Elmhurst, Ill.	6.50	—	—	—	—	—	6.50	26	—
100	Ottawa, Ill.	4.75	.40	—	—	.50	—	5.65	18	4
101	Duluth, Minn.	4.50	.10	—	—	—	—	4.60	18	1
102	Willard, Wis.	10.50	—	—	—	—	—	10.50	30	—
104	Johnstown, Pa.	4.85	.70	—	—	—	—	5.55	20	7

Skupaj\$2,925.91 \$81.60 \$— \$ 2.80 \$ 9.40 \$12.90 \$3,032.61 11,586 816

*Asesment za januar — **Asesment za januar in februar

STROŠKI:

Za umrlo Johanna Bradich, podr. št. 3 (rojena 25. nov. 1885, pristopila 16. marca 1935, umrla 27. jan. 1942)	\$ 100.00
Za umrlo Elizabeth Bugos, podr. št. 16 (rojena 15. jan. 1889, pristopila 20. febr. 1936, umrla 22. dec. 1941)	100.00
Za umrlo Anna Karlinger, podr. št. 41 (rojena 27. julija 1892, pristopila 7. maja 1935, umrla 22. dec. 1941)	100.00
Za umrlo Mary Parpovich, podr. št. 56 (rojena marca 1879, pristopila 14. aprila 1936, umrla 29. jan. 1942)	25.00
Za umrlo Jennie Krehel, podr. št. 72 (rojena 21. okt. 1908, pristopila 1. maja 1936, umrla 3. febr. 1942)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto in raznašanje februarske Zarje	770.72
Poslovni stroški	42.97
Joliet Office Supply Co., za pisalne potrebščine v gl. uradu	45.97
Press Publishing Co., za 1000 kuvert z znakom gl. predsednici	39.86
Ameriška Domovina, za pisalni papir urednici	8.50
Nagrada A. Uehlein, direktorici mladinskega oddelka	15.00
Uradne plače: predsednice, tajnice, in urednice	350.00
Najemnina za urade	30.00

Skupaj\$1,728.02

Ostalo v blagajni 31. jan. 1942 (Balance Jan. 31, 1942)\$114,029.70

Dohodki v februarju (Income in February) 3,032.61

Skupaj (Total)\$117,062.31

Stroški v februarju (Disbursements in February) 1,728.02

Preostanek v blagajni 28. febr. 1942 (Balance Feb. 28, 1942)\$115,334.29

NOVE ODRASLE ČLANICE V FEBR., 1942

New Adult Members in February, 1942

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
Br.	New Member	Name of Worker
6	Dutchman Frances	Christine Caserman
9	Bedich Mary	Alice Kodrich
10	Sustarsic Josephine	Gertrude Bokal
12	Horvatt Katie	Mary Schimenz
12	Kovacic Mary	Agatha Dezman
12	Warga Celia	"
12	Zortz Frances	"
15	Koracin Helen	Mary Hrovat
15	Manko Helen	Jennie Zupancic
15	Shimko Frances	"
15	Skufca Dorothy	"
15	Wasko Rose	Mary Hrovat
16	Gorenz Mary	Mary Kuhel
19	Fink Frances	Antonia Nemgar
19	Shersha Theresa	Rose Jerome
24	Lambole Mary	Angela Strukel
24	Borisek Victoria	"
24	Kreskowski Theresa	"
24	Terselich Elizabeth	Emma Shimkus
25	Kavčnik Jennie	Mary Otonicar
26	Zayc Anna	Mary Coghe
26	Zayc Cecelia	"
26	Zayc Jane	"
31	Babic Marie	Theresa Prosen
41	Winter Jennie	Ella Starin
47	Barle Frances	Anna Zorc
55	Gallite Marie	Anna Hren
55	Savor Anna	"
56	Vidak Milka	Mary Gregorich

Podr. Ime nove članice

Br. New Member

62	Lucas Irene
63	Major Rose
73	Sklenicka Lucille
83	Krall Mabel
83	Perpich Ivka
87	Medonich Ann
87	Tekavec Mary
89	Rancingay Sophia
90	Demsher Emily
91	Boggio Theresa
91	Ferrunte Angeline
93	Doyle Helen
95	Prebeg Mary
104	Martincic Mary

Ime agitatorice

Name of Worker

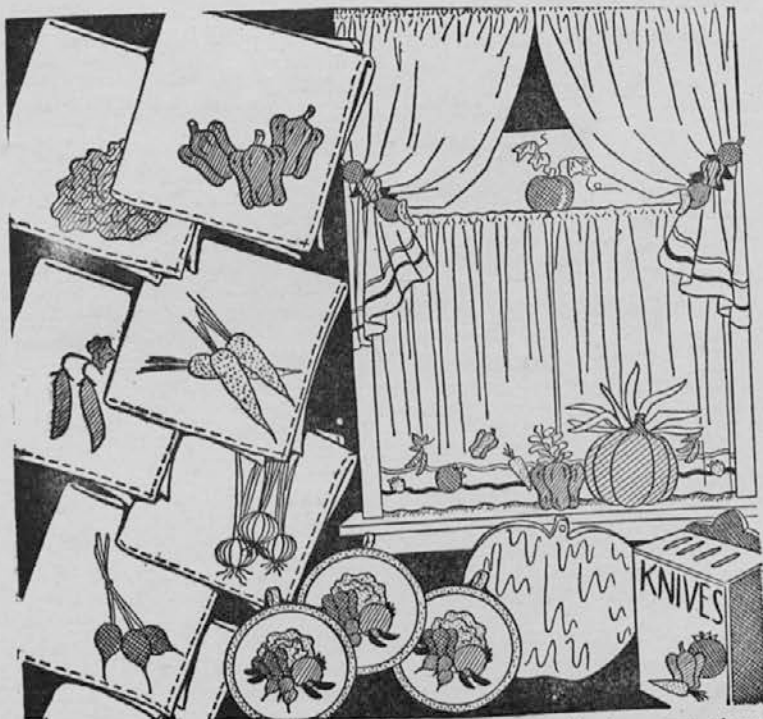
Goldie Johns
Agnes Krasovec
Mary Walters
Mary Stefin
Anna Zauhar
Mary C. Dolgan
"
Angela Rancingay
Ann Kramzer
Luella Hutterer
"
Jennie Yeselnik
Catherine Rukavina
Angeline Martincic

NOVE MLADINSKE ČLANICE

New Juvenile Members

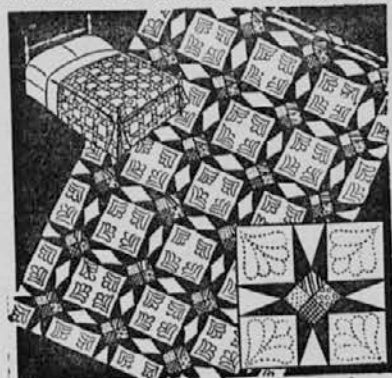
Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
Br.	New Member	Name of Worker
1	Yeray Annie	Kristina Rupnik
18	Praust Vera	Josephine Praust
20	Rozich Alice	Mrs. Anton Terlep
24	Lambole Jean Marie	Angela Strukel
41	Jurkevic Dorothy	Anna Stopar
55	Savor Louise	Anna Hren
63	Babish Betty	Mary Kvas
63	Babish Margie	"
66	Javernick Alice	Mary Lauriski
87	Mihelich Geraldine	"
89	West Margaret Ann	Mary West
104	Anzelc Adaline	Geraldine Anzelc

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

VEGETABLE MOTIFS

Transform your kitchen with these miscellaneous vegetable motifs. On transfer C9445 come designs for use on tea towels, panholders and curtains. Breakfast cloth

A Pieced Quilt

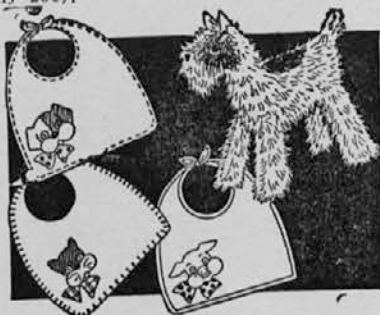
The Pineapple quilt is made up of pieced blocks set in an all-over design. This quilt combines prints with a plain color, and the unique quilting motif contributes greatly to its beauty. The size is about 81"x99" without a border; C582, brings cutting guides, yardage and complete directions.

Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin. (Any three 10c "Make It Yourself" patterns only 25c.) Address your order to "DAWN" MAKE IT YOURSELF PATTERN BUREAU, BOX 166, KANSAS CITY, MO. Be sure to give name and complete address.

and napkins could also carry these same designs.

Complete your kitchen with the designs on C9446. These are for wood cutouts; there are outlines and directions for clever vegetable flower holders, a knife rack, an apple bread board, and the curtain tie-backs. Jig or coping saw will cut them from thin wood; gay enamels paint.

Each pattern is 10c. (Any 3 10c patterns only 25c).

For Baby

Three bibs and a shaggy wire-haired terrier are just the thing for baby. Dinah the cat, Corky the dog, and Squeaky the pig all sport bright print bows as they decorate these practical bibs. You'd never guess but the jaunty wire-haired terrier is made from candlewick yarn or string on a material background. He's fascinating to make and a fascinating toy when finished. In 10-inch size, he fits small hands perfectly. The bib motifs and the dog are both on hot iron transfer C9408. Pattern 10c.

CUTOUT BIRD SHELTER

Let's befriend those cheerful little songsters who stay with us all winter by constructing this practical shelter and feeding house for them. You will need some half-inch boards, a favorite saw—jig, coping or keyhole, a few small nails, and a stick or wire for the perch. The outlines come on traced to the wood, cut out and assembled. pattern C9401, and of course, are to be. Then paint the shelter a bright color, place it firmly in a tree or on a post—and don't forget to keep it supplied with bread, suet or grain and water. Outlines for several birds to be cut out will also be on the pattern. Pattern 10 cts.

FRUIT MOTIFS FOR TEA TOWELS

The inviting beauty and appeal of fruits is borrowed here for a set of seven tea towel motifs. In 8-to-the-inch cross stitch, these designs work up surprisingly fast and each adds its own bright note to the kitchen scene. Pears, peaches, lemons, apples, pineapple, cherries and grapes—an opportunity to use a full range of colors. Skillful shading further enhances the work, and in each motif, the fruit is artistically arranged with green leaves, stems and tendrils. C9360, is the hot iron transfer for the tea towel set. Pattern 10 cts.

Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin. (Any three 10c "Make It Yourself" patterns only 25c.)

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St. Phone KEnmore 1166
CLEVELAND, OHIO.

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio.
LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service. Postrežba noč in dan
Automobile za vse prilike. Tel.: ENdicott 3113

VOTE FOR

PETER KAAT

ALDERMAN OF 4TH WARD

City of Sheboygan, Wis.

Kandidat se priporoča slovenskim volivcem, da zanj glasujejo pri volitvah
7. aprila.

Authorized and paid for by Peter Kaat,
Sheboygan, Wis.

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

Največja jugoslovanska u.

tiskarna v Ameriki

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Tel.: Henderson 0628.

DR. JOHN J. ZAVERNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET

1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212

AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9696

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8230

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 39 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: Henderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: Kenmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: Henderson 2088

CLEVELAND, OHIO

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

Za:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalniške premije
- poravnava računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah.

Ni treba, da bi bili vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave.
15601 Waterloo Rd.
Cleveland, Ohio

BOLEZEN . . NESREČA . . SMRT

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče
ubraniti. Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak
prizadet. Če hočeš dobro sebi in svojim
dragim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 37,500 Premožanje: \$4,950.000

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.